DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1895.

LWÓW.
Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.
Zarządca Wł. J. WEBER.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1895.

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1894 7. listopada	Ustawa którą w mieście Przemyślu pewne czynności policyi miejscowej przekazane zostają ustanowionemu dla tych czynności przez Rząd organowi rządowemu . .	4	3
30. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 64.402, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu .	1	1
10. grudnia	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 98.730, o ustanowieniu zwykłej stacyi szupasowej w Jaworznie, w powiecie Chrzanowskim	2	2
13. „	Ustawa o wyłączeniu przysiółka Kalasantówka ze związku gminy politycznej Bucniów powiatu Tarnopolskiego, a przydzieleniu do związku gminy politycznej Chodaczkowa wielkiego w tym samym powiecie	3	2
14. „	Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych L. 32.601, tyczące się cennika lekarstw na rok 1895, wraz z poprzednio w tej sprawie już wydanemi rozporządzeniami	6	9
20. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 103.185, którem wydaje się przepisy dla umundurowania c. k. nadzorców rzek w Galicyi	11	94
1895 6. stycznia	Obwieszczenie Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 4668/pr., o wymiarze i poborze podatków stałych na rok 1895	5	5
17. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa, L. 536, którem się ogłasza rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kr. Nr. 69, o regulacyi rzeki Bugu	8	82

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 2. lutego	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa do L. 9547, podające do powszechnej wiadomości w myśl §. 42. część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1895 w Galicyi	7	73
7. „	Ustawa w przedmiocie pożyczki 10.000.000 zł. czyli 20,000.000 koron, którą król. stołeczne miasto Lwów zamierza zaciągnąć	16	102
10. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 9685, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brody na pobór w roku 1895 wyższego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	9	93
11. „	Rozporządzenie L. 9596, w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin kolonia na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa, do końca roku 1899	10	94
21. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 11.857, o prowizoryum budżetowem na rok 1895	12	98
22. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 11.629, o przyznaniu szpitalowi greckiemu w Aleksandryi uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego	13	99
12. marca	Ustawa o zmianie obszarów Reprezentacyi powiatów w Ropczycach i w Rzeszowie	14	101
12. „	Ustawa o zmianie obszarów Reprezentacyi powiatów w Rohatynie i Żydaczowie	15	102
21. „	Ustawa dotycząca zmiany §. 10 tymczasowego statutu król. stoł. miasta Krakowa z dnia 1. Kwietnia 1866, (Nr. 7. Dz. ust. kraj.)	17	105
23. „	Ustawa o zezwoleniu gminie miasta Kołomyi na pobór opłaty gminnej od czynszów najmu	18	106
23. „	Obwieszczenie c. k. Starostwa góniczego w Krakowie L. 410, dotyczące zmiany §. 2. swego obwieszczenia z dnia 26. Listopada 1881, L. 1476, (Dz. u. kr. Nr. 4. z roku 1882).	41	154
24. „	Ustawa którą zmienia się niektóre postanowienia Cesarskiego patentu z dnia 5. Lipca 1853, Dz. pr. p. Nr. 130, i ustawy krajowej z dnia 26. Kwietnia 1871, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 18, o wykupnie i regulacyi ciężarów gruntowych	20	109

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 26. marca	Ustawa o zezwoleniu gminie miasteczka Sokołowa, w powiecie kolbuszowskim na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa	19	107
31. „	Obwieszczenie c. k. gal. Dyrekcyi poczt i telegrafów do L. 23.833. co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Kwietnia do końca Września 1895 . . .	30	130
3. kwietn.	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 27.411, o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych: Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Nowy Sącz-Krzyżówka	27	120
3. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 27.411, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Borszczowie na drodze powiatewej Iwanków-Germakówka; 2. Radzie powiatowej w Sokalu na drodze powiatowej Sokal-Krystynopol; 3. Radzie powiatowej w Gorlicach na drodze Ropa-Wysowa; 4. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej	26	118
3. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 27.411, o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej	25	117
3. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 27.411, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. obszarowi dworskiemu w Kołodrubach od mostu na rzece Dniestrze; 2. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach od mostu na rzece Wereszycy; 3. obszarowi dworskiemu w Chmielowej od przewozu przez rzekę Dniestr	24	115
3. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 27.411, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Gliniany-Jaktorów i Gródek-Załuż	23	114
3. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 27.411, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych ze Zbaraża do Podwołoczysk i ze Zbaraża do Berezowicy małej	22	113
5. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego, L. 21.810, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Gorlice na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu na czas od roku 1895 do 31. Grudnia 1899 . .	21	112

Dzień rozporządzenia	T r e ś ć	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 9. kwietn.	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 24.382, o zezwoleniu gminie miasta Sokala na pobór w roku 1895 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina . . .	29	129
10. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 100.740 z r. 1893, normujące oględziny ciał zmarłych	40	145
16. „	Ustawa o zezwoleniu gminie miasteczka Bóbrka na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, wiszniaku, maliniaku, dereniaku i miodu	39	143
17. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Krakowiec, powiatu Jaworowskiego, na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, od piwa i miodu	34	137
17. „	Ustawa o zezwoleniu gminie miasteczka Bohorodczany na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, miodu i piwa	35	138
17. „	Ustawa o zezwoleniu gminie miasta Zaleszczyki na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, od miodu i od piwa do końca roku 1899	36	140
17. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Maków, powiatu Myślenickiego, na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku.	37	141
17. „	Ustawa o zezwoleniu gminie miasta Brzozów na pobór opłaty gminnej od piwa	38	142
22. „	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa L. 4.223/pr., publikujące 5 uchwał sejmowych o udzieleniu koncesyj mytniczych, a mianowicie: I. Uchwała, o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Bugaj-Otałęż i Krasne-Tymbark. II. Uchwała, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych probostwu w Leżajsku od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie i czterem obszarom dworskim ordynacyi łańcuckiej od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich. III. Uchwała, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Żydaczowie na drodze powiatowej Brzezina-Rozdół-Rozwadów i od mostu powiatowego na rzece Stryju pod Żydaczowem a Iwanowicami; 2. Radzie powiatowej w Wieliczce od mostu powiatowego na rzece Wildze; 3. Radzie powiatowej w Dobromilu na drodze powiatowej Krościenko-Kuźmina; 4. Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Horodnicy.		

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzeń	Stronica
1895 22. kwietn.	IV. Uchwała, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostu na rzece Mleczce w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebosi w Rudzie i od mostu na rzece Mleczce w Gniewczynie łańcuckiej, tudzież Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Borysław-Schodnica. V. Uchwała, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Tarnopolu na drodze powiatowej Tarnopol-Brody; 2. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów; 3. Radzie powiatowej w Złoczowie na drodze powiatowej Złoczowsko-Ożydowskiej; 4. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej na drodze powiatowej z Jabłonówki do Chołojowa	28	121
30. „	Ustawa, o konserwacyi robót regulacyjnych na rzece Trześniówce	45	165
30. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 35.721, o uregulowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle w myśl ustawy z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21)	31	130
1. Maja	Ustawa, którą się uznaje dojazd, łączący krajowe zakłady naukowe rolnicze w Dublanach z drogą krajową lwowsko-stojanowską, za drogę krajową	43	157
1. „	Ustawa, o udzieleniu gminie miasta Jarosławia prawa do poboru myta kopytkowego	42	155
2. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 36.602, o poborze dodatku do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w r. 1895	33	136
5. „	Ustawa, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Brodach na zasięgnięcie pożyczki w kwocie 19.400 zł. w. a.	46	168
7. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 37.328, dotyczące środków weterynarsko-policyjnych w powiecie Nowotarskim, mających na celu stłumienie zarazy płucnej u bydła rogatego	32	133
12. „	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa L. 5120 pr., publikujące cztery uchwały sejmowe o poborze opłat mytniczych, a mianowicie: I. Uchwała, o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Jarosław-Kańczuga, Podwołoczyska-Grzymałów, Miłocin-Bratkowice, Cieszanów-Chotylub, Lubaczów-Chruszów, Podhajce-Bożyków i Jaworów-Sądowa Wisznia.		

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 12. maja	II. Uchwała, o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Podkamień-Pieniaki, Świątniki-Swoszowice i Tarnopol-Grzymałów, tudzież na rzecz utrzymania mostów na rzece Ropie przy drodze gminnej Urzejowice-Krzeczowice i na rzece Serecie przy drodze gminnej Jankowce-Czerniechów. III. Uchwała, o udzieleniu gminie miasta Sokala koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug. IV. Uchwała, o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostów na rzekach Czerchawce i Błażówce, przy drodze gminnej w Czerchawie. . . .	44	158
21. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 30.345, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa	47	169
23. „	Ustawa o zakładaniu i urządzeniu publicznych szkół ludowych i obowiązku posyłania do nich dzieci	57	181
23. „	Ustawa zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 25. Czerwca 1873, Dz. u. kr. Nr: 255, o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych w Galicyi i Krakowie	58	192
15. czerwca	Ustawa, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 25.000 zł.	49	170
16. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 36.794, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Lisko na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	48	170
26. „	Obwieszczenie Wydziału krajowego L. 38.973/95, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle	50	171
10. lipca	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 44.692, w przedmiocie ustanowienia w szpitalu powszechnym w Samborze taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych .	52	177
12. „	Ogłoszenie c. k. Starostwa górniczego w Krakowie L. 1.192, przedłużające termin do rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa ze źródeł Regulickich do 1. Kwietnia 1896	59	199
12. „	Ustawa o poręczeniu przez kraj pożyczki 10,000.000 złr. wal. austr., czyli 20,000.000 koron, którą król. stołeczne miasto Lwów zaciągnąć zamierza	56	180

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	stronica
1895 12. lipca	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 45.163, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sokalu . .	53	178
19. "	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 43.100, w przedmiocie zezwolenia gminie Peczeniżyn na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i miodu	55	179
24. "	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 7859/pr., względem wyłączenia gminy i obszaru dworskiego Pasierbiec z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Wiśniczu, c. k. Sądu krajowego w Krakowie i c. k. Starostwa w Bochni i wcielenia jej do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Limanowej, c. k. Sądu obwodowego w Nowym Sączu i c. k. Starostwa w Limanowej . . .	54	178
26. "	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 62.321, dotyczące wywozu świń z Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i z Księstwa Bukowiny	51	173
27. "	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 62.222, o przyznaniu bośniacko-hercegowińskim szpitalom gminnym w Prijedorze, Brčka i Bielinie, tudzież szpitalom powiatowym w Srebrnicy, Kladanj, Kotor-Varos, Liono, Cazin, Varos i Gacko uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego	61	201
2 sierpn.	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 49.027, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Rzeszowie .	60	199
15. "	Ustawa o wpisywaniu do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych	62	202
16. "	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 53.371, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu	63	203
28. "	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 55.319, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi . .	64	205
28. "	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 55.712, w przedmiocie ustanowienia taksy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Stryju	65	206
2. wrześn.	Ustawa o obwałowaniu lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich	69	209

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 3. wrześn.	Ustawa o osuszeniu bagien Stojanowskich . . .	68	207
14. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 58.281, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach	66	206
17. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego, L. 58.655, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenię i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Śniatynie .	71	213
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 73.542, w sprawie zmiany nazwy gminy „Miejsce“ w powiecie Krośnieńskim na nazwę „Miejsce piastowe“	67	207
27. „	Ustawa o czasowem uwolnieniu od dodatku do podatku dla funduszu krajowego, tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych, tych budowli w król. wolnem mieście Przemyślu, które będą nowo wybudowane w miejsce 42 domów, wykazanych osobną przez Magistrat miasta Przemyśla sporządzoną konsygnacyą, jako przeznaczonych na zburzenie w celu regulacyi miasta dla poprawy stosunków zdrowotnych	72	214
30. „	Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów do L. 71.602, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1895 do 31. Marca 1896 .	73	215
2. paźdz.	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 80.276, którem zmienia się §. 1. rozporządzenia z 7. Maja 1895. L. 37.328, (Dz. u. k. Nr. 32), dotyczącego środków weterynarsko-policyjnych, wydanych dla powiatu Nowotarskiego, mających na celu stłumienie zarazy płucnej u bydła rogatego	70	212
11. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 63.632, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Sambora na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu, wiszniaku etc.	74	216
16. „	Ustawa, o regulacyi potoku Przegnojówki z dopływami	75	217
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 86.214, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 2. Września 1895, Dz. u. kr. Nr. 69, o obwałowaniu lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich	76	219
7. listop.	Ustawa, o uzupełnieniu regulacyi rzeki Łęgu, w powiecie Tarnobrzeskim	81	242

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 16. listop.	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 89.796, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 3. Września 1895, Dz. u. kr. Nr. 68, o osuszeniu bagien Stojanowskich	77	229
17. "	Ustawa o wyłączeniu osady Zieleńcze ze związku gminy administracyjnej Semenów i przyłączeniu jej do gminy Podgórzany w powiecie Trembowelskim	79	241
25. "	Obwieszczenie Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu, L. 4368 pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz i depozytów sądowych w miejscowościach: Delatyn, Skawina, Niepołomice, Budzanów, Nowesioło, Milówka i Żabie	78	239
29. "	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 73.638, w przedmiocie zezwolenia gminie Jezierzany na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa	80	242
3. grudn.	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 77.707, w przedmiocie zezwolenia gminie Podhajce na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina .	84	246
3. "	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 76.690, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Złoczowa na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina .	83	246
3. "	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 76.691, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sokala na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina	82	245
7. "	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 95.095, ogłaszające rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, o regulacyi Potoku Przegnojówki z dopływami	90	254
8. "	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 78.983, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Stanisławowie	92	265
14. "	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 96.741, którem wydaje się zarządzenia weterynarsko-policyjne, obowiązujące w siedmnastu gminach powiatu Nowotarskiego, celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy płucnej z Węgier	85	247
21. "	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa L. L. 13664/pr., ogłaszające rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości o ustanowieniu nowego Sądu powiatowego w Podwołoczyskach	86	251

Dzień rozporządzenia	T r e ś ć	Liczba rozporządzenia	Stronica
1895 21. grudn.	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa, ogłaszające rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości, o ustanowieniu nowego Sądu powiatowego w Ottynii .	87	252
21. „	Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa L. 13.664/pr., o wyłączeniu miejscowości Bogdanówka i Korszyłówka z okręgu c. k. Starostwa w Zbarażu i wcielenia ich do okręgu c. k. Starostwa w Skałacie	88	253
21. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 13-664/pr., o wyłączeniu miejscowości Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skapówka i Strupków z okręgu c. k. Starostwa w Nadwórnej i wcielenia ich do okręgu c. k. Starostwa w Tłumaczn	89	253
23. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 83.062, w przedmiocie zezwolenia gminie Sądowa Wisznia na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych	93	265
28. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 102.388, o zmianie przepisów o spoczynku niedzielnym w przemyśle handlowym dla gminy miasta Białej	91	264

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1895*).

A.

Aleksandrya, szpital grecki, przyznanie zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego **13,** 99.
Aptekarski cennik, na rok 1895 **6,** 9.

B.

Biała miasto, zmienione przepisy o spoczynku niedzielnym **91,** 264.
Bogdanówka miejscowość, wcielona do okręgu Starostwa w Skałacie **88,** 253.
Bohorodczany miasteczko, pobór opłaty gminnej od napojów **35,** 138.
Bośniacko-hercogowińskim szpitalom gminnym przyznanie uprawnień zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego **61,** 201.
Bóbrka miasteczko, pobór opłaty gminnej od napojów **39,** 143.
Brody miasto, pobór wyższego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **9,** 93.
Brody Reprezentacya powiatowa. zaciągnięcie pożyczki 19.400 zł. **46,** 168.
Brzozów miasto, pobór opłaty gminnej od napojów **38,** 142.
Budzanów, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Budżet na rok 1895 **12,** 98.
Bug rzeka, rozporządzenie wykonawcze o regulacyi tejże **8,** 82.

C.

Cennik leków, na rok 1895 **6,** 9.
Chodaczków wielki, gmina przydzielenie doń przysiółka Kalasantówki **3,** 2.

D.

Delatyn, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Dodatków do podatków bezpośrednich w r. 1895 pobór **33,** 136.
Dublany, uznanie dojazdu, łączącego drogę lwowsko-stojanowską z zakładem rolniczym za drogę krajową **43,** 157.
Dunajec rzeka, obwałowanie lewego brzegu **69,** 209 i **76,** 219.
Dzieci do szkół ludowych publicznych posyłanie **57,** 181.

Uwaga. Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronicy. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby ustaw grubsze pismo.

F.

Fundusz krajowy, pobór dodatku do podatków bezpośrednich w r. 1895 **33,** 136.

G.

Gorlice, pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych **21,** 112.

J.

Jarosław miasto, pobór opłaty gminnej od napojów **47,** 169.
Jasło szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **50,** 171.
Jaworzno, w powiecie Chrzanowskim, ustanowienie zwykłej stacyi szupasowej **2,** 2.
Jezdne, pocztowe na czas od 1 Kwietnia do końca Września 1895 **30,** 130.
Jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1895 do 31. Marca 1896 ustanowienie **73,** 215.
Jezierzany gmina, pobór 100% dodatku do podatku **80,** 242.

K.

Kalasantówka przysiółek, wyłączenie ze związku gminy Bucniów **3,** 2.
Knihinin kolonia, pobór podatku konsumcyjnego na rok 1899 **10,** 94.
Kołomyja miasto, pobór opłaty gminnej od czynszów najmu **18,** 106.
Kołomyja, szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **64,** 205.
Korszyłówka. miejscowość, wcielona do c. k. Starostwa w Skałacie **88,** 253.
Kraków, zmiana §. 10. statutu miejskiego **17,** 105.
Kraków, Starostwo górnicze, zmiana §. 2. swego obwieszczenia z dnia 26. Listopada 1861, L. 1476 **41,** 151.
Krakowiec, gmina, pobór opłaty gminnej od napojów **34,** 137.
Kraków miasto, przedłużenie terminu dla rozpoczęcia budowy wodociągu **59,** 199.
Księgi gruntowe, wpisy na podstawie dokumentów prywatnych **62,** 202.

L.

Lisko, miasto, pobór dodatku gminnego od mięsa i wina **48,** 170.
Lwów, miasto, pożyczka 10,000.000 zł. **16,** 102.
Lwów, miasto, poręczenie przez kraj 10,000.000 pożyczki **56,** 180.

Ł.

Łęg rzeka, uzupełnienie regulacyi **81,** 242.

M.

Maków gmina, pobór opłaty od napojów **37,** 141.
Miejsce gmina, zmiana nazwy na Miejsce piastowe **67,** 207.
Milówka, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Myta: Nowy Sącz, **27,** 120.
„ Borszczów, Sokal. Gorlice, Stryj, Rada powiatowa **26,** 118.
„ Wieliczka, Rada powiatowa **25,** 117.
„ Kołodruby obszar dworski, Czułowice gmina, Chmielowa obszar dworski **24,** 115.
„ Gliniany-Jaktorów, Gródek-Załuż **23,** 114.
„ Zbaraż-Podwołoczyska, Zbaraż-Berezowica mała **22,** 113.

Myta: Bugaj-Otałęż, Krasne-Tymbark **28,** 121.
„ Leżajsk probostwo, Obszary dworskie: Gniewczyna łańcucka, Czarna, Białobrzegi, Budy
„ Rady powiatowe Żydaczów, Wieliczka, Dobromil, Husiatyn, Łańcut, Drohobycz, Tarnopol, Stryj, Złoczów, Kamionka strumiłowa **28,** 121.
„ Jarosław gmina miasta **42,** 155.
„ Drogi gminne: Jarosław-Kańczuga, Podwołoczyska-Grzymałów, Miłocin-Bratkowice, Cieszanów-Chotylub, Lubaczów-Hruszów, Podhajce-Bożyków, Jaworów-Sądowa Wisznia, Podkamień-Pieniaki, Swiątniki-Swoszowice, Tarnopol-Grzymałów, Zagórzany-Dominikowice, Urzejowice-Krzeczowice, Jankowce-Czerniechów **44,** 158.
„ Sokal gmina miasta, Sambor Wydział krajowy **44,** 158.

N.

Nadzorców rzek mundurowanie **11,** 94.
Niedzielny spoczynek w przemyśle **31,** 130.
Niepołomice, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Norma dla oględzin ciał zmarłych **40,** 145.
Nowe sioło, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Nowy Sącz, pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych **27,** 120.
Nowy Sącz, szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **63,** 203.
Nowytarg powiat, środki weterynarsko-policyjne w celu stłumienia zarazy płucnej u bydła rogatego **32,** 133.
Nowytarg powiat, środki weterynarsko-policyjne, mające na celu stłumienie zarazy płucnej u bydła rogatego **70,** 212 i **85,** 247.

O.

Oględziny ciał zmarłych, wydana norma **40,** 145.
Ottynia, ustanowienie nowego Sądu powiatowego **87,** 252.

P.

Pasierbiec gmina i obszar dworski, wyłączenie z dotychczasowych okręgów sądowych i c. k. Starostwa **54,** 178.
Patentu cesarskiego o wykupnie i regulacyi ciężarów gruntowych, zmiana niektórych postanowień **20,** 109.
Peczeniżyn gmina, pobór opłaty od napojów **55,** 278.
Pobór wojskowy na rok 1895, plan podróży i czynności komisyi asenterunkowych **7,** 73.
Podhajce, miasto, pobór 100% dodatku do podatku **84,** 246.
Podwołoczyska ustanowienie nowego Sądu powiatowego **86,** 251,
Podatków stałych wymiar i pobór na rok 1895, **5,** 5.
Pożyczka 10.000.000 zł. dla miasta Lwowa **16,** 102.
Pożyczka dla miasta Brodów **46,** 168.
Pożyczka dla Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu **49,** 170.
Pożyczki dla miasta Lwowa poręczenie przez kraj **56,** 180.
Prowizoryum budżetowe na rok 1895, **12,** 98.
Przegnojówki potoku regulacya **75,** 217 i **90,** 254.
Przemyśl miasto, przekazanie niektórych czynności policyi miejscowej organowi rządowemu, **4,** 3.
Przemyśl miasto, uwolnienie od podatków nowych budynków w miejsce 42 starych, zburzyć się mających w celach regulacyjnych, **72,** 214.

R.

Regulice źródła, przedłużenie termin do rozpoczęciu budowy wodociągu z tychże źródeł, **59,** 199.

Rohatyn zmiana obszarów Reprezentacyi powiatowej **15,** 102.
Ropczyce, zmiana obszaru Reprezentacyi powiatowej **14,** 101.
Rzeszów, zmiana obszaru Reprezentacyi powiatowej **14,** 101.
Rzeszów szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **60,** 199.

S.

Sambor szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **52,** 177.
Sambor miasto, pobór opłaty gminnej od napojów **74,** 216.
Sądowa Wisznia, pobór opłaty gminnej od napojów **93,** 265.
Skałat c. k. Starostwo, wcielenie doń kilku miejscowości z c. k. Starostwa w Zbarażu **88,** 253.
Skawina, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Śniatyn szpital powszechny, taksa za leczenie chorych, **71,** 213.
Sokal miasto, pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina **29,** 129.
Sokal, szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **53,** 178.
Sokal, pobór 100% dodatku do podatku **82,** 245.
Sokołów miasteczko, pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i piwa **19,** 107.
Spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle uregulowanie **31,** 130.
Stanisławów szpital powszechny taksa leczenia chorych **92,** 265.
Statut dla miasta Krakowa zmiana §. 10 **17,** 105.
Stojanowskich bagien osuszenie **68,** 207 i **77,** 229.
Stryj, szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **65,** 206.
Swiń z Galicyi i Bukowiny wywóz **51,** 173.
Szkół ludowych publicznych zakładanie i urządzenie **57,** 181.

T.

Tarnobrzeg, Reprezentacya powiatowa, zaciągnięcie pożyczki 25.000 zł. **49,** 170.
Tarnopol, szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **1,** 1.
Trześniówka rzeka, konserwacya robót regulacyjnych **45,** 165.
Tłumacz c. k. Starostwo, wcielenie doń kilku miejscowości c. k. Starostwa w Nadwórny **89,** 253.

U.

Umundurowanie nadzorów rzek **11,** 94.
Urzędów podatkowych i depozytów sądowych w kilku miejscowościach utworzenie **78,** 239.

W.

Wadowice szpital powszechny, taksa za leczenie chorych **66,** 206.
Władze nadzorcze miejscowe i okręgowe dla szkół ludowych w Galicyi i Krakowie, zmiana niektórych postanowień ustawy **58,** 192.
Wpisy do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych **62,** 202.
Wykupno i regulacya ciężarów gruntowych, zmiana niektórych postanowień patentu cesarskiego **20,** 109.

Z.

Żabie, nowy urząd podatkowy **78,** 239.
Zaleszczyki miasto, pobór opłaty gminnej od napojów **36,** 140.
Zarazy płucnej tłumienie w powiecie Nowotarskim **32,** 133.
Zieleńcze, osada, przydzielenie do gminy Podgórzany **79,** 241.
Złoczów miasto, pobór 100% dodatku do podatku **83,** 246.
Żydaczów, zmina obszarów Reprezentacyi powiatowej **15,** 102.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 15. Stycznia 1895. **Część I.**

Nr. 1.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 30. Listopada 1894, L. 64.402, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu.

Na mocy Art. II. ustawy z d. 12. Grudnia 1869 r. (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa, taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Tarnopolu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 45 ct. w. a. a od dzieci jak dotychczas w kwocie 26 ct. w. a., począwszy od dnia 1. Stycznia 1895.

Lwów dnia 30. Listopada 1894.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 2.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z d. 10. Grudnia 1894, L. 98.730, o ustanowieniu zwykłej stacyi szupasowej w Jaworznie, w powiecie Chrzanowskim.

Dodatkowo do rozporządzenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Sierpnia 1875, L. 4287/pr., Dz. u. kr. Nr. 57, ustanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym zwykłą stacyę szupasową w Jaworznie w powiecie Chrzanowskim.

Lwów dnia 10. Grudnia 1894.

Badeni w. r.

Nr. 3.

U s t a w a

z dnia 13. Grudnia 1894 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu przysiółka Kalasantówka ze związku gminy politycznej Bucniów powiatu Tarnopolskiego, a przydzieleniu do związku gminy politycznej Chodaczkowa wielkiego w tym samym powiecie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Przysiółek Kalasantówka zostaje wyłączonym ze związku gminy politycznej Bucniów w powiecie Tarnopolskim i przydzielony pod względem administracyjnym do związku gminy Chodaczkowa wielkiego, w tym samym powiecie.

Art. II.

W trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy mają być rozwiązane Rady gminne w Bucniowie i Chodaczkowie wielkim, a przeprowadzone nowe wybory.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 13. Grudnia 1894.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 4.

Ustawa

z dnia 7. Listopada 1894, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którą w mieście Przemyślu pewne czynności policyi miejscowej przekazane zostają ustanowionemu dla tych czynności przez Rząd organowi rządowemu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

W mieście Przemyślu zostają na mocy postanowienia ostatniego ustępu §. 23. ustawy krajowej z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, wymienione w tym samym paragrafie pod lit. *b) g)* i *h)* czynności policyi miejscowej, mianowicie: 1) czuwanie nad bezpieczeństwem osób i ich mienia; 2) policya nad czeladzią i wyrobnikami, niemniej wykonywanie przepisów o czeladzi służebnej; 3) policyjny dozór nad obyczajnością publiczną, — przekazane ustanowionemu dla tych czynności przez Rząd organowi rządowemu.

§. 2.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Listopada 1894.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 30. Stycznia 1895. **Część II.**

Nr. 5.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. Stycznia 1895, L. 4668/pr., o wymiarze i poborze podatków stałych na rok 1895.

Według §. 1. ustawy z dnia 22. Grudnia 1894, Nr. 242 Dz. p. p., pobierane być mają istniejące podatki bezpośrednie i pośrednie tudzież inne opłaty z dodatkami nadal w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1895, według obowiązujących obecnie ustaw i przepisów podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości ustawą skarbową z dnia 29. Maja 1894, Nr. 97, Dz. p. p. oznaczonej.

W myśl tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1895.

Zmiany jakieby później zajść miały, podane zostaną w swoim czasie do powszechnej wiadomości.

Wymiar i rozkład podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi podatku gruntowego uskutecznione być mają w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883, Nr. 83. Dz. p. p. rezultatów ewidencyi, a pod względem przypisywania i ściągania tego podatku na rok 1895, zastosowane być mają postanowienia prawne, zawarte w ustawie z dnia 7. Czerwca 1881, Nr. 49, Dz. p. p. i w obwieszczeniu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. Czerwca 1883, Nr. 119. Dz. p. p.

Podatek domowy ma być wymierzany i przypisywany na podstawie ustaw z dnia 9. Lutego 1882, Nr. 17. Dz. p. p.; 1. Czerwca 1890, Nr. 97, Dz. p. p. i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. Października 1890, Nr. 190 Dz. p. p.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym będzie przypisywany i pobierany prócz ordynaryum podatku, także dodatek nadzwyczajny w wysokości ordynaryum podatku. Ci jednak kontrybuenci, których łączna należytość w podatku zarobkowym i dochodowym I. klasy, lub w podatku dochodowym II,

klasy rocznej kwoty podatkowej 30 złr. w ordynaryum nie przekracza, opłacać mają dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ($^7/_{10}$) ordynaryum.

Roczna należytość podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego. tudzież dochodowego ma być opłacaną z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, zaś należytość podatku zarobkowego, płatną jest z góry w półrocznych ratach dnia 1. Stycznia i 1. Lipca roku bieżącego.

Przypisaną na rok 1895 należytość podatku gruntowego i domowo-klasowego należy podać do wiadomości Zwierzchności gmin, które trudnią się dotąd poborem podatków, za pomocą doręczenia im indywidualnych tabel płatniczych.

O przypisanej należytości podatkowej pojedynczym kontrybuentom należy powiadamiać tychże, a to: o podatku gruntowym i domowo-klasowym przez uwidocznienie ze strony organów poborowych przypisu tych podatków w książeczkach podatkowych, o podatku czynszowym i dochodowym przez doręczenie wydanego przez władzę wymiarową nakazu płatniczego, zaś co do podatku zarobkowego służyć ma jako zawiadomienie o wysokości podatku wystawiony przez władzę wymiarową arkusz płatniczy podatku zarobkowego.

Kontrybuenci, którym podatek klasowy nowo przypisanym będzie lub u których w wymiarze tego podatku jakaś zajdzie zmiana, otrzymają odrębne zawiadomienia.

Wszystkim c. k. Urzędom podatkowym przypomina się okólnik c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 12. Listopada 1889, L. 83.958, według którego mają kontrybuentom, opłacającym podatek gruntowy lub domowo-klasowy, uwidoczniać w ich książeczkach podatkowych całoroczną należytość tych podatków według ich gatunków wraz ze wszystkiemi dodatkami przy pierwszej wpłacie.

Co do sporządzania i przedkładania fasyj do podatku dochodowego na r. 1895, jakoteż wykazywania stałych poborów służbowych, również co do wymiaru i uiszczania tego podatku, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia prawne:

1. Fasye i wykazy co do poborów służbowych w celu wymiaru podatku dochodowego na r. 1895, mają być sporządzane w formie dotychczasowej, w rozporządzeniu wykonawczem z dnia 11. Stycznia 1850, Nr. 10. Dz. p. p. wskazanej, i na ręce właściwej władzy wymiarowej w terminie do końca Stycznia 1895 wniesione.

2. We fasyach dla dochodu I. klasy, tudzież dla dochodów II. klasy, niestanowiących stałych poborów służbowych, należy wykazać celem obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1895 podlegającego, przychody i rozchody z trzech lat poprzednich, to jest z roku 1892, 1893 i 1894.

3. Przy wymiarze i poborze podatku dochodowego II. klasy od stałych poborów służbowych przestrzegań należy przepisy prawne w §. §. 21. i 22.

ces, patentu o podatku dochodowym z dnia 29. Października 1849, Nr. 439 Dz. p. p. zawarte. Osoby lub instytucye, obowiązane do wypłaty stałych poborów służbowych, mają pod własną odpowiedzialnością przy wypłacie tychże poborów potrącać podatek dochodowy od poboru przypadający i odwozić ściągnięte kwoty do c. k. Urzędu podatkowego najdalej do ośmiu dni po upływie każdego miesiąca.

4. Odsetki i renty podlegające opodatkowaniu w III. klasie dochodu mają być wykazywane we fasyach według stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1894.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, który należy się od procentów od ulokowanych u nich kapitałów, jest ważne także i na rok 1895.

6. Posiadaczom tych budynków, które częściowo lub w całości uwolnione są od podatku czynszowego z tytułu nowej budowy, wymierzyć należy na rok 1895 podatek 5% od uzyskanego czystego czynszu rocznego, to jest od kwoty czynszowej, pozostałej po strąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach całkowicie od podatku czynszowego uwolnionych, po potrąceniu nadto przypadających w r. 1895 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów na nich ubezpieczonych.

W mowie będący 5% podatek jest podobnie jak i podatek czynszowy podatkiem realnym, ma być uiszczany w czterech ratach kwartalnych z dołu i przysługuje mu ustawnicze prawo zastawu na dotyczącej nieruchomości,

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 6. Stycznia 1895.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 25. Lutego 1895. **Część III.**

Nr. 6.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Grudnia 1894, L. 32.601, tyczące się cennika lekarstw na rok 1895. (Dz. ust. p. Nr. 236).

Od dnia 1. Stycznia 1895 nabywa mocy obwiązującej „Cennik lekarstw na rok 1895 do farmakopei austryackiej z roku 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni, począwszy od dnia 1. Stycznia 1895, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, (Dz. ust. p. Nr. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, względnie zmiany i uzupełnienia tegoż zawierające rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Grudnia 1892, (Dz. ust. p. Nr. 222), tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, zatrzymują moc obowiązującą.

Uwidocznione w cenniku leków, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu wydane, wyszczególnienie oficyalnych artykułów leczniczych, ma służyć za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z 17. Września 1883, (Dz. ust. p. Nr. 152) i z 17. Czerwca 1886, (Dz. ust. p. Nr. 97).

Bacquehem w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Grudnia 1892, tyczące się cennika lekarstw na rok 1893. (Dz. ust. p. Nr. 222).

Od dnia 1. Stycznia 1893 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1893 do farmakopei austryackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem

wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. Stycznia 1893, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, zatrzymuje moc obowiązującą z wyjątkiem postanowień §§. 5, 6, 12, 13 i 15, które opiewać mają:

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę *ne repetatur* i aptekarzowi nie wolno wydać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

Używanie blankietów do recept z wydrukowaną formułą *ne repetatur* nie jest dozwolone.

§. 12.

Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacyi lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Marca 1891, (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 13. niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi dwa centy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacyi tylko jeden cent.

Należytość wynoszącą mniej niż cent, wolno przy taksowaniu liczyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć jeden cent, wyjąwszy ten przypadek, że wody używa się na odwary i nalewy.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czyto publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem kwotę taksy cyframi a przy pierwszem taksowaniu także ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości, także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze, a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889, tyczące się cennika lekarstw na rok 1890. (Dz. u. p. Nr. 191).

Od dnia 1. Stycznia 1890 obowiązuje „Cennik lekarstw na rok 1890 do VII. wydania farmakopei austryackiej“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. Listopada 1885 (Dz. u. p. Nr. 167), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, traci moc swoją, a miejsce jego zająć mają następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, obowiązującego od dnia 1. Stycznia 1890 i zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107) i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei wpadającem w oczy (tłustem) pismem, a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, mogą aptekarze wtedy tylko sprzedawać, gdy są podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza zapisane.

Wyjęte są w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, o ile artykuły te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie sygnatura naczynia opatrzona ma być wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzania“, tudzież chloroform w mieszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20% wszystkiej mieszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazówek recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są największe ilości środków lekarskich, w tablicy III. VIIgo wydania farmakopei austryackiej z roku 1889 przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w recepcie ordynowanych, jeżeli środki te znajdują się w tablicy dawek największych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

§. 5.*).

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozp. minist. z d. 14. Grudnia 1892, (Dz. u. p. Nr. 222).

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, ma to uczynić aptekarz*).

§. 6**).

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę *ne repetatur* i aptekarzowi nie wolno wydawać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopiowania wymagają, n. p. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń itp., w którym to jednak razie powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony i aptekarz winien go swoim podpisem potwierdzić.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem *cito* lub *statim* lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty opatrzone dopiskiem *secundum meam praescriptionem* lub innym podobnym, oznaczającym jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać.

Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp., jakoteż dla ubogich, tudzież gdy strony

---

*) Rozporządzeniem z 19. Stycznia 1890, L. 1169 przypomniało c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, że przy zastosowaniu tego postanowienia, wydanego w zamiarze zapobieżenia zamianie leków i innym niewłaściwościom, każdy aptekarz obowiązany jest do zupełnego zachowania tajemnicy i do najbardziej względnego zachowania się w obec publiczności.

**) Zmieniony poprzód podanem rozp. minist. z d. 14. Grudnia 1892, (Dz. u. p. Nr. 222).

wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie wolno sobie należytość policzyć.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej, lekarz dopisze w recepcie: *fiat expeditio simplex.*

§. 11.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tej cenie bez względu na ilość, za lekarstwa zaś wymienione z podwójną lub potrójną ceną liczyć się ma przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak wskutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę.

§. 12*).

Przy taksowaniu wolno należytość wynoszącą mniej niż cent policzyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13*).

Za *Aqua communis* w jakiejkolwiek ilości policzyć można jeden cent, wyjąwszy, gdy jest użyta na odwary i nalewy.

§. 14.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w recepcie nie podany, napisać należy w recepcie przy taksowaniu, jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Za jeden gram liczy się 20 kropli tłuszczów, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli wszystkich olejków eterycznych, eteru octowego, eteru zwyczajnego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czy to publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem kwotę taksy

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 14. Grudnia 1892, (Dz. ust. p. Nr. 222).

cyframi wyraźnie z wyszczególnieniem, ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, flaszki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze.

§. 16.

Wolno wydać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej, ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa, dawane po cenie zniżonej, powinny być tejże niewątpliwej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a waga też nie może być mniejsza

Również gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno kłaść na środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 17.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których nie ma w farmakopei, winny Władze administracyjne postępować w przypadkach ich decyzyi poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1890.

§. 18.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek ustanawia się dla aptek po 10 centów za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§. 19.

Ceny przedmiotów do bandażowania, do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie, do cennika lekarstw dołączonym; nie podlegają one także zniżeniu procentowemu.

§. 20.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa w jednej z najbliższych aptek, i wykazać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia, ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona. Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 21.

Do lekarstw dla zwierząt ustanowiony jest osobny cennik.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynie do tychże, pozwala się pobierać należytości podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 22.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 100 zł., lub aresztem w zakresie aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. Września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 23.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889, L. 10134, tyczące się VII. wydania farmakopei austryackiej, obowiązującej we wszystkich Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. (Dz. u. p. Nr. 107).

Z powodu wyjścia nowego wydania farmakopei austryackiej pod tytułem „Pharmacopea austriaca. Editio septima. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1889“, rozporządza się co następuje:

We wszystkich aptekach publicznych i domowych wydawać należy lekarstwa, począwszy od dnia 1. Stycznia 1890. według przepisów tej nowej farmakopei.

Przeto winny wszystkie apteki poczynić potrzebne przygotowania i zaopatrzyć się w egzemplarz tego nowego wydania farmakopei.

Również w każdej aptece domowej lekarza lub chirurga znajdować się powinien egzemplarz farmakopei.

Wszyscy urzędnicy zdrowia, praktykujący lekarze, chirurdzy i weterynarze, jakoteż aptekarze, winni obznajomić się dokładnie z jej osnową i odpowiednio postępować.

Władze administracyjne winny jeszcze osobno podać w sposób stosowny polecenie niniejsze do wiadomości osób stanu lekarskiego i aptekarzy.

Normae et regulae generales w języku łacińskim, umieszczone na czele tekstu farmakopei, zawierają następujące przepisy, które ogłaszają się niniejszem gwoli powszechnego zastosowania.

Przepisy i prawidła ogólne.

§. 1.

Apteki obowiązane są mieć w zapasie i wydawać leki do farmakopei przyjęte w takiej jakości, żeby całkowicie odpowiadały przepisom farmakopei.

Ze względu, że w aptekach na prowincyi odbyt jest bardziej ograniczony, upoważnia się Władze administracyjne krajowe do sporządzenia i ogłoszenia wykazu tych przedmiotów farmakopei, które także apteki na prowincyi powinny mieć zawsze w zapasie.

§. 2.

O ile co do wyrabiania pewnych przetworów, farmakopea podaje przepisy, przetwory te należy przerabiać i wydawać ściśle według tych przepisów.

§. 3.

Leki do farmakopei nie przyjęte, przez lekarzy jednak niekiedy zapisywane i dla tego w aptekach trzymane w zapasie, powinny również być najlepszej jakości, niefałszowane i wolne od wszelkich nieczystości. Leki te nie oficyalne przechowywać należy i wydawać z taką samą starannością, jak zawarte w farmakopei a podobne do nich ze skutków, które sprawiają.

Leki tego rodzaju i wyroby lecznicze nowo w obrót wprowadzane do celów lekarskich, których skuteczność jest jeszcze niepewna i doświadczeniem

klinicznem nie wypróbowana, wydawać wolno tylko na podstawie recepty lekarza do praktykowania uprawnionego*).

§. 4.

W tablicy IV. do farmakopei dołączonej, wymienione są leki, które wolno wydawać tylko na receptę upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Leki te, oznaczone dotychczas †, uwidocznione są w tekście farmakopei drukiem w oczy wpadającym.

§. 5.

Leki, wymienione w tablicy III. farmakopei, wydawać wolno tylko za receptą lekarską, a tylko wtedy w ilości przewyższającej dawkę największą w tablicy podaną, gdy lekarz obok zapisanej ilości wagi położy wykrzyknik (!).

§. 6.

Gdy lekarz, zapisując środek, który w aptekach trzymany jest tak w stanie surowym jak i oczyszczony albo rektyfikowany, okoliczność tę pomija, wydawać należy zawsze środek oczyszczony lub rektyfikowany.

Podobnież, jeżeli się rozróżnia rozmaite stopnie koncentracyi lub tęgości a w recepcie stopień koncentracyi nie jest bliżej określony, wydać zawsze należy lek w postaci łagodniej działającej i rozcieńczonej.

§. 7.

Leki, wymienione w tablicy I., zachować należy w szafie dającej się zamknąć, te zaś, które wymienione są w tablicy II., oddzielnie od innych leków.

---

*) Wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. Lipca 1889, do l. 10.134, odnoszą się te postanowienia także do wszystkich nowych leków przeciwgorączkowych (antipyretica) jakoto: Antifebrin, Antipyrin, Kairin, Phenacetin, Pyridin, Resorcin, Thallin etc. jak również do leków nasennych (hypnotica) jak: Paraldehyd, Sulfonal etc. i c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzegło sobie dalsze postępowania co do zmiany przepisów ograniczających handel temi środkami leczniczemi.

Ponieważ wymienione środki tylko w celach leczniczych są używane, przeto zwrócono uwagę w powyższem rozporządzeniu, że w myśl § 3. i 5. rozp. minister. z dnia 17. Września 1883, Dz. u. p. Nr. 152, wzbronioną jest drobna sprzedaż tychże środków stronom w sklepach, a jedynie handel hurtowny temi lekami między producentami, fabrykantami, handlarzami i aptekarzami jest dozwolony.

§. 8.

Przyrząd odczynnikowy powinien być zawsze kompletny i utrzymywany w dobrym stanie.

§. 9.

Do oznaczenia stopnia ciepłoty używać należy termometru z podziałką 100 częściową systemu Celsiusza.

§. 10.

Ciężar gatunkowy, w farmakopei przepisany, oznaczyć należy przy ciepłocie 15° C.

§. 11.

Każda apteka powinna mieć zawsze w zapasie następujące przedmioty, potrzebne do niesienia pomocy chirurgicznej i pielęgnowania ran według metody antiseptycznej:

Katgut,
opaski kalikotowe,
jedwab karbolizowany,
gazę karbolową (mul.),
gazę jodoformową,
gazę białą (hydrophiles),
watę Brunsa,
papier gutaperchowy,
batyst Billrotha,
sączki karbolizowane.

§. 12.

Ponieważ wiele przetworów do nowego wydania farmakopei wciągniętych, różnią się znacznie od podawanych w poprzednich wydaniach, wkłada się na lekarzy, chirurgów i weterynarzy praktykujących, obowiązek, żeby ze szczególną bacznością przepisywali te leki, co do których zaszła zmiana pod względem tęgości lub składu.

Zmiany najważniejsze wymienione są w przedmowie do farmakopei.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Marca 1891, (Dz. u. p. Nr. 45), podające do wiadomości prawidła, których trzymać się należy przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

Z odwołaniem się do postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. Lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się siódmego wydania farmakopei austryackiej, jakoteż do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczącego się cennika lekarstw na tejże farmakopei opartego, wydają się zamieszczone poniżej postanowienia, według których lekarze i aptekarze postępywać mają przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

§. 1.

Lekarze, którzy na koszt państwa lub funduszu publicznego przez Rząd administrowanego zapisują lekarstwa lub obwiązki, tudzież aptekarze, którzy je wydają, winni obznajomić się dokładnie z cenami w obowiązującym cenniku lekarstw podanemi a tyczącemi się tak leków jak i robót aptekarskich i naczyń, i — o ile co do pewnych zakładów nie istnieją lub nie będą wydane szczególne przepisy wyjątkowe — trzymać się postanowień następujących.

§. 2.

W ordynacyach swoich ograniczać się mają lekarze zwyczajnie do leków i obwiązek zawartych w obowiązującej pod porę farmakopei i w wydanym na ów czas cenniku lekarstw. Zapisanie leków i obwiązek nieaptecznych, tylko wyjątkowo dozwolone, należy w krótkości uzasadnić w recepcie lub w rachunku aptekarskim, który podpisać ma także i lekarz.

§. 3.

Leki, dla których farmakopea nie podaje przepisu przyrządzania, zapisywać należy za każdym razem według zasad farmacyi.

§. 4.

Lecząc pewną chorobę zapisywać wolno tylko leki i obwiązki, które okazują się potrzebnemi, to zaś, co się zapisuje, powinno być zawsze jak najprostsze i jak najtańsze tak pod względem środków jak i postaci lekarstwa. Gdy środków lekarskich, które jednakowo odpowiadają celom terapeutycznym, jest dwa lub więcej, zapisywać należy zawsze tylko tańszy.

§. 5.

Sole w wodzie rozpuszczalne jak *kalium bromatum, kalium chloricum, kalium jodatum, natrium hydrokarbonicum* itd., o ile pod względem lekarskim nie zachodzi żadna obawa, zapisywać należy tylko za pierwszym razem rozpuszczone; w razie ponowienia lekarstwa, zapisywać należy w odpowiedniej ilości samą tylko sól (w jej właściwej postaci), która ma być zastosowana rozpuszczona w wodzie; sól tę rozpuścić ma w wodzie sam chory lub osoba, która go pielęgnuje, a naczynie z pierwszej ordynacyi pozostałe służyć ma za miarę ilości wody, potrzebnej do zrobienia rozczynu.

§. 6.

Środki, które już w małych dawkach skutecznie działają, jeżeli zapisanie ich rozczynu jest niemożebne lub nie odpowiedziałoby celowi, a natomiast zapisanie ich w postaci proszku okazuje się najwłaściwszem, zapisywać należy w postaci proszków podzielonych na osobne dawki, gdy zaś zapisuje się proszki ze środków działających dopiero w większych dawkach, unikać należy w postaci proszków podzielonych na osobne dawki, gdy zaś zapisuje się proszki ze środków działających dopiero w większych dawkach, unikać należy ile możności dzielenia na osobne dawki.

§. 7.

Dodatek cukru, gdy proszki są podzielone, nie powinien wynosić więcej nad 0·5 na każdą dawkę.

Cukru samego nie wolno z apteki zapisywać.

§. 8.

Dla ukrycia lub polepszenia smaku lekarstwa, wolno zapisywać do proszków opłatki bezbarwne, do lekarstw zaś płynnych na ilość aż do 200·0 gramów płynu, najwięcej 20·0 gramów syropu lub *mel depuratum*.

Dodawanie cukru we właściwej postaci lub *extractum liquiritiae* nie jest dozwolone. Również nie wolno dodawać do leków mocno gorzkich jak np. do chininy środków osładzających w dawkach a nie pozwalających spodziewać się istotnego polepszenia smaku.

§. 9.

Jak proste rozczyny, tak samo napoje, nalewy i napary z tych środkow, które w cenniku lekarstw nie są większemi czcionkami wydrukowane, tudzież kataplazmy i gorczyczniki powinny być robione ile możności nie w aptece, lecz w domu chorego przez jego krewnych lub osoby otaczające, według polecenia lekarza.

Rozczyny najpospolitszych środków odwietrzających, które w szpitalach używane są w większych ilościach, z wyjątkiem tych, ktore wymienione są w tablicy I. farmakopei, powinny być tamże sporządzone przez posługaczy pod dozorem lekarza.

§. 10.

Plastry należy kazać rozsmarować w aptece tylko wtedy, gdy tego ani sam chory ani otaczające go osoby zrobić nie mogą. W szpitalach używać należy do tego posługaczy.

§. 11.

Na okłady używać należy zwyczajnie tylko wody.

Do zrobienia kataplazmów zapisywać należy tylko mąkę z makuchów lnianych *farina placentae lini.*

§. 12.

Używanie pijawek ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby.

§. 13.

Jeżeli te same lekarstwa i do tych samych godzin ordynacyjnych są potrzebne w jednej sali szpitalnej, zapisać je należy w jednej recepcie, podając numera łóżek cyframi a ilość sztuk głoskami.

§. 14.

Gdy lekarstwo trzeba ponowić, pisze się zwyczajnie nową receptę; jeżeli lekarz ordynujący uzna za potrzebne zarządzić ponownie bez żadnej zmiany takiego lekarstwa, którego recepta, w myśl §. 7. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) została w aptece odkopiowana, można zarządzić wydanie ponowne dołożeniem daty i podpisu.

§. 15.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane w myśl istniejących przepisów ogólnych — rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. grudnia 1889,

§§. 4. i 5 — wyraźnie i czytelnie i recepta powina być podpisana, iżby nie mogła powstać żadna wątpliwość ani co do środka, ani co do ilości, ani też co do osoby lekarza ordynującego.

§. 16.

Również przy taksowaniu sporządzonego lekarstwa trzymać się należy ściśle postanowień §§. 14. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. Grudnia 1889.

§. 17.

Co do cen naczyń (flaszek, słoików, pudełek) wolno (§. 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. Grudnia 1889) liczyć tylko najniższe z podanych w cenniku lekarstw.

Do lekarstw, które można wydawać w torebkach papierowych, takich torebek używać należy.

§. 18.

Nie wolno liczyć należytości za flaszki i słoiki, jeżeli naczynie z poprzedniej ordynacyi pozostałe, odniesiono do apteki należycie oczyszczone. Lekarze winni czuwać nad tem, żeby naczynia były powtórnie używane i w tym celu dopisywać mają na recepcie *ad vitrum, adlatum.*

§. 19.

Lekarze w ordynacyach swoich odstępujący od przepisów powyższych, jeżeli tego odstąpienia gruntownie nie usprawiedliwią, zniewalani będą do zwrotu naddatków, których przyczyną była ich recepta.

Postanowienia powyższe stosowane będą także do tych lekarzy, którzy z polecenia lub z wiedzą właściwej Władzy są zastępcami mianowanych lub zamówionych lekarzy.

Wykroczenie służby aptekarskiej przeciwko przepisom o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw, karane będą w myśl §. 22. rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191.).

§. 20.

Według postanowień powyższych, które mają na celu oszczędzania ile możności funduszów państwa, na publiczną opiekę nad chorymi przeznaczonych lub funduszów, któremi Rząd zawiaduje, postępować mają lekarze i aptekarze także przy zapisywaniu i wydawaniu leków w służbie opieki publicznej nad chorymi ubogimi, tudzież gdy sprawują obowiązki w szpitalach i zakładach humanitarnych, będących pod zarządem krajów lub gmin, jakoteż przy zapisywaniu i wydawaniu lekarstw dla członków kas chorych, według ustawy z dnia 30. Marca 1888 (Dz. u. p. Nr. 33) urządzonych, którzy obowiązkowi ubezpieczenia podlegają, o ile Wydziały krajowe, gminy lub inne uprawnione administracye owych zakładów tego zażądają.

Taaffe w. r.

Zasady do obliczenia cen ustanowionych w cenniku leków.

§. 1. Przy oznaczaniu ceny według cenników, podanych przez materyalistów, następujące ilości służyć mają za podstawę do obliczenia:

3000 gr.
1000 „
500 „
100 „
50 „
10 „
1 „

jednakże tylko następujące ilości uważać należy w cenniku leków jako ustanowione ciężary.

1000 gr.
100 „
10 „
1 „
0·10 „
0·01 „

2. Dla towarów leczniczych (dla materyałów surowych, przeznaczonych do sporządzania leków) należy oznaczyć cenę normalną, co się uskutecznia w ten sposób, że na podstawie cen, jakie materyaliści podają dla pojedyńczych artykułów w swych cennikach, obliczyć należy cenę średnią, która będzie normalną. Do tego użyć należy cenników przynajmniej czterech firm (wiedeńskich).

3. Jeżeli jeden i ten sam artykuł pojawia się w handlu w kilku gatunkach, to w celu oznaczenia jego ceny należy wybrać ten gatunek, który odpowiada wymaganiom farmakopei; jeżeli zaś w farmakopei oznaczono dwa lub więcej gatunków tego samego artykułu jako nadające się do użytku lekarskiego, to jeżeli ceny pojedyńczych gatunków są różne, należy oznaczyć cenę gatunku obok dokładnego opisania takowego.

4. Do tak uzyskanej normalnej ceny materyałów, należy dodać odsetki, a mianowicie przy artykułach o jednej cenie jednostkowej w cenniku 50%, przy artykułach zaś, dla których w cenniku podano dwie albo według okoliczności nawet trzy ceny jednostkowe, doliczyć należy, stosując do stopy wyższej, 25%, w razie zaś uwzględnienia stopy najwyższej tylko 15%.

Oznaczenie ilości, aż do której dozwolono doliczać 50%, zastrzeżonem jest komisyi, której powierzono obliczenie cen jednostkowych, jednakże służyć tu ma w ogóle za zasadę ta ilość, w jakiej zwykle na jednej recepcie dotyczący lek przepisanym bywa.

Dodatek 15% przyznać należy w każdym razie wtenczas, jeżeli cała ilość przyjęta za zasadę dla ustanowienia ceny, umieszczoną jest w cenniku jako jednostka.

5. Za wszystkie surowe artykuły i chemiczne przetwory, które znajdują się w handlu i nie dadzą się bezpośrednio użyć jako leki, należy oprócz dodatku odsetkowego doliczyć także kwotę, która przypada w myśl postanowienia pod 7 za czynności w laboratoryum, a mianowicie za przeprowadzenie artykułów do stanu w jakim go ekspedyować można jako lek, a zatem za rozdrobienie, oczyszczenie, mundowanie, osuszenie lub przekrystalizowanie itp.

Przy artykułach, które farmakopea każe badać pod względem dobroci, należy obliczyć nadto w myśl punktu 7. i 14. koszta badania i takowe zaliczyć.

6. Przy tych artykułach, które z powodu swych własności wymagają opakowania w naczynia szklanne albo gliniane, przysłuża prawo doliczania do powyższych kosztów (za odsetki, badanie i robotę) także następujących należytości, zwłaszcza, jeżeli przy cenie artykułu u materyalisty nie wliczono już zarazem wyraźnie należytości za opakowanie:

za naczynie szklanne albo tygiel		aż włącznie do	100 gr.	5 ct.
„ „ „ „ „	nad 100	„ „	„ 500	„ 10 „
„ „ „ „ „	„ 500	„ „	„ 1000	„ 15 „
„ „ „ „ „	„ 1000	„ „	„ 2000	„ 20 „

7. Za roboty podjęte w laboratoryum, już to w celu zbadania i przysposobienia materyałów surowych, albo w celu sporządzenia farmaceutycznych przetworów, należy sie farmaceucie za godzinę 40 ct., służącemu (laborantowi) zaś 16 ct.

8. W celu ustanowienia ceny, należy przy każdym środku leczniczym po sumiennem rozważeniu oznaczyć tę ilość każdego artykułu leczniczego, która po przedsięwziętym rozbiorze i po wykonaniu roboty z uwzględnieniem utraty przy wydawaniu, ma być przyjętą jako pozostałość, a tem samem jako punkt wyjścia do obliczenia.

9. Dla ustanowienia ceny tych artykułów leczniczych, których sposób przyrządzania zawarty jest w farmakopei, należy przestrzegać powyżej wyszczególnionych wskazówek, przyczem szczególniej na to baczyć należy, aby przy przetworach stosownie do ich rozmaitych ilości, w cenniku różnemi cenami oznaczonych, doliczono przy obliczaniu mniejszych dawek 50%, przy obliczaniu większych dawek tylko 25%, względnie zaś 15% do normalnej ceny surowego artykułu. W celu zmniejszenia ceny drugiej, względnie trzeciej (wyższej) jednostki ciężaru, należy tam, gdzie przepis farmakopei tylko małą ilość przetworu farmaceutycznego obejmuje, brać dwu- lub trzykrotną taką ilość jako podstawę do obliczenia, przyczem jednak, jak to samo z siebie wynika, obniżyć trzeba stosowne dodatki za robotę asystenta i laboranta, za opał i zużytkowanie przyrządów, obliczając te dodatki dla większej ilości, według spotrzebowania, nie zaś podwójnie lub potrójnie. Zastosować to należy przedewszystkiem przy tych artykułach, które same stanowią część składową innych przetworów farmaceutycznych i dla tego też wyrabiane bywają w większej ilości.

10. Za węgle potrzebne do przyrządzenia artykułów leczniczych, wymienionych w punkcie 9., potrącić należy należytość według ceny kupna, zwiększoną o 10% z powodu utraty.

11. Jeżeli do przyrządzenia tych artykułów leczniczych (punkt 9.) te same naczynia mogą być kilkakrotnie użyte, to należy jako odszkodowanie za zużycie odpowiednią kwotę policzyć; jeżeli tylko raz dadzą się użyć, rachować należy za nie cenę kupna, jednakże bez doliczenia odsetek.

12. Jeżeli przy obliczeniu cen powstaje ułamek centa, to należy go policzyć za cały cent przy ilości aż do jednego gramu włącznie, przy większych zaś ilościach aniżeli jeden gram, ułamek ten odpada, jeżeli wynosi mniej jak 0·5, policzyć go zaś należy za cały cent, gdy wynosi więcej niż 0·5.

13. Za naczynia potrzebne do ekspedyowania leków (flaszki, słoiki, pudełka tekturowe i zasuwane) ułożyć należy osobny, o ile możności zupełny cennik, uwzględniający jakość i wielkość tych naczyń, przyczem za podstawę służyć mają cenniki dotyczących firm, przedłożone komisyi, do których cen jako wynagrodzenie z powodu stłuczenia lub innych strat 25% doliczyć należy.

14. Ze względu, że odczynniki przepisane farmakopeą służą do badań farmaceutycznych, obliczyć za nie należy cenę według cennika leków.

15. Za leki dla zwierząt ułożyć należy osobny cennik, przyczem do uzyskanej za surowy materyał normalnej ceny kupna doliczyć należy 25% jeżeli się rozchodzi o mniejszą, 15% jeżeli się rozchodzi o większą ilość.

Jeżeli z pomiędzy artykułów leczniczych niektóre w cennikach materyalistów podane są stosownie do jakości z różnemi cenami, a podlejszy i tańszy gatunek przydatnym jest dla celów leczenia zwierząt, to należy go także w cenniku oznaczyć z dodatkiem: *secunda*, *cruda*, *communis*.

Zresztą zastosować należy przy lekach dla zwierząt punkta 1 do 3 i 5 do 12.

16. Ceny obowiązujących artykułów opatrunkowych umieścić należy w cenniku leków w osobnym spisie.

Uważać je należy jako artykuły handlowe i wyznaczyć za nie przeciętną cenę według cenników dotyczących firm krajowych i zagranicznych z doliczeniem 20%, tudzież podać przy każdym artykule dokładnie jego jakość, miarę i odsetkową zawartość.

Cennik lekarstw farmakopeą objętych na rok 1895.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Acetum	100	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ aromaticum . . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Scillae . . .	10	3	100	20
—	—	—	—	I	—	Acidum aceticum concentr. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutum .	100	12	—	—
—	—	—	I	—	—	**Acidum arsenicosum pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Acidum benzoicum . .	„	5	10	34
—	—	—	—	—	I	„ boricum . . .	10	3	100	21
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	4	„	30
—	—	—	—	I	—	**Acidum carbolicum** *) .	„	3	„	21
I	—	—	—	—	—	„ „ **liquef***)	„	3	{ 1000	21 180
—	—	—	—	I	—	„ **chromicum** . .	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Acidum citricum . . .	10	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	12	—	—
—	—	—	—	I	—	„ hydrochloricum concentr.	„	2	100	16
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	2	„	14
—	—	—	—	—	I	„ lacticum . . .	1	4	10	25
—	—	—	—	I	—	„ nitrico-nitrosum .	10	5	—	—
—	—	—	—	I	—	„ nitricum concentr. .	„	3	100	22
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum .	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ pyrogallicum .	1	5	10	40
—	I	—	-	—	—	„ salicylicum .	„	2	„	15
—	—	—	—	I	—	„ sulfuricum concentr.	10	3	100	23
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ tannicum .	1	2	10	10
—	—	—	—	—	I	„ tartaricum .	10	4	100	30
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. .	„	5	„	40
—	—	—	—	I	—	Aether	„	2	„	15
—	I	—	—	—	—	„ aceticus . . .	„	7	„	60
—	I	—	—	—	—	**Aloë pulv.** . . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Alumen . . .	„	1	100	6

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. Sierpnia 1884. (Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.)
[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisów farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych ekonom. i dyetyczn.: chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Alumen pulv. . . .	10	2	100	13
I	—	—	—	—	—	„ ustum pulv. . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Aluminium aceticum solut. .	100	18	1000	160
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum .	10	2	100	17
—	—	—	—	I	—	Ammonia	„	2	„	11
—	I	—	—	—	—	Ammoniacum pulv. .	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Ammonium aceticum solut. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ bromatum .	„	19	—	—
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ chloratum . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Amygdalae amarae . . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ dulces . . .	„	2	100	15
—	—	—	—	—	I	„ „ decortic. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Amylium nitrosum** . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	—	Amylum Marantae pulv. .	100	30	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Tritici pulv. . .	„	15	—	—
I	—	—	—	—	—	Antidotum Arsenici albi . .	dawka	132	—	—
—	I	—	—	—	—	**Antifebrinum** . . .	1	2	10	11
—	I	—	—	—	—	**Antipyrinum** . . .	„	10	„	75
—	I	—	—	—	—	**Apomorphin. hydrochlor.**	0·01	2	0·1	15
I	—	—	—	—	—	**Aqua Amygdal. amar. conc.**	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Aqua Amygdal. amar. diluta .	„	1	100	8
I	—	—	—	—	—	„ aromatica spirituosa .	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Aurantii florum . .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Calcis	100	3	1000	20
I	—	—	—	—	—	„ carbolisata . . .	„	3	„	25
I	—	—	—	—	—	„ carminativa . . .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chlori	10	3	100	25
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi simplex .	100	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ spirituosa .	„	23	—	—
—	—	—	—	—	I	„ destillata . . .	„	3	1000	12
I	—	—	—	—	—	„ Foeniculi . . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Goulardi . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 51.)			
—	I	—	—	—	—	**Aqua Laurocerasi** . .	10	4	100	30
I	—	—	—	—	—	Aqua Melissae . . .	100	13	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	Aqua Menthae piperitae . .	100	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ plumbica . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 51.)			
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rosae	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . . .	„	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Salviae . . .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	Araroba depurata . . .	1	5	10	33
—	—	—	—	I	—	**Argentum nitric. crystall.** .	„	10	„	70
I	—	—	—	—	—	„ „ **fusum** .	„	12	„	90
I	—	—	—	—	—	Argentum nitric. cum Kalio nitric.	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Asa foetida pulv. . . .	10	9	—	—
—	I	—	—	—	—	**Atropinum sulfuric.** . .	0·01	2	0·1	14
—	—	—	—	—	I	Axungia Porci . . .	100	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ benzoata . .	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Balsamum Copaivae . .	„	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Peruvianum . .	„	24	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Tolutanum . .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Benzoë pulv.	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	Bismuth. subnitric. . . .	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Bolus alba pulv. . . .	100	17	—	—
—	I	—	—	—	—	Bulbus Scillae sicc. pulv. .	1	2	—	—
—	—	—	—	—	I	Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ praecipitatum	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ purum .	10	15	—	—
—	—	—	—	—	I	„ hypochlorosum .	100	7	1000	47
—	—	—	—	—	I	„ oxydatum pulv. . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ oxysulfurat. solutum .	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	10	34	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum ustum .	100	2	1000	15
—	—	—	—	—	I	Camphora	10	6	100	40
—	I	—	—	—	—	**Cantharides pulv.** . .	„	14	—	—
—	—	—	—	—	I	Carbo Ligni depurat. . .	100	14	—	—
—	—	—	—	—	I	Carrageen sciss. . . .	10	2	100	15
—	—	—	—	—	I	Caryophylli pulv. . . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	Castoreum pulv. . . .	0·1	7	—	—
—	—	—	—	—	I	Catechu pulv.	10	7	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	Caules Dulcamarae sciss. .	100	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Cera alba	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ flava	„	4	100	32
I	—	—	—	—	—	Ceratum Cetacei . . .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	„ fuscum . . .	„	5	„	40
—	—	—	—	—	I	Cetaceum	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	Chininum bisulfuric. . .	1	8	10	55
I	—	—	—	—	—	„ ferro citricum .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ hydrochloricum .	„	9	10	68
—	I	—	—	—	—	„ sulfuricum . .	„	8	„	55
I	—	—	—	—	—	„ tannicum . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**Chloralum hydratum** .	„	2	10	12
—	I	—	—	—	—	**Chloroformium** *) . .	10	6	100	40
—	I	—	—	—	—	**Cocainum hydrochloricum**	0·1	10	1	73
—	I	—	—	—	—	**Coffeinum**	„	2	„	11
—	—	—	—	—	I	Collodium	10	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ elasticum . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Collyrium adstringens luteum .	„	3	100	25
—	I	—	—	—	—	Cortex Cascarillae rudit. tus. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chinae rudit. tus. .	„	7	100	55
—	I	—	—	—	—	„ pulv. . . .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cinnamomi rudit. tus. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Condurango rudit. tus. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Frangulae sciss. . .	„	2	100	14
—	—	—	—	—	I	„ Fructus Aurantii sciss. .	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ Citri sciss. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Granati rudit tus. .	„	4	100	30
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Quebracho rudit. tus. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Quercus sciss. . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Rhamni Purshiani rud.tus.	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Salicis sciss. . .	100	11	—	—

*) Porównaj rozp. Minist. z 1. Sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.)

Wyłącznie do celów leczniczych używane: officyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory: których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Crocus	1	9	—	—
—	—	—	—	—	I	„ pulv.	„	12	—	—
—	—	—	—	I	—	**Cuprum sulfuricum** *) .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Decoct Sarsapar. comp. fortius	100	48	1000	109
I	—	—	—	—	—	„ „ mitius .	„	30	„	84
I	—	—	—	—	—	Elaeosacchara . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 2 i 34.)			
I	—	—	—	—	—	Electuarium aromaticum . .	10	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ lenitivum . .	„	6	100	52
—	—	—	—	—	I	Elemi	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Emplastrum adhaesivum . .	100 cm^2	6	1000 cm^2 1 M = 3500 cm^2	50 140
I	—	—	—	—	—	„ Anglicanum . .	„	25	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cantharidum .	10	11	100	95
I	—	—	—	—	—	„ „ perpet.	„	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cerussae . .	„	5	100	45
I	—	—	—	—	—	„ Conii . . .	„	5	„	44
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon composit.	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ „ simplex	„	3	„	26
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	„ „ extensu.	100 cm^2	11	1000 cm^2	85
I	—	—	—	—	—	* „ Meliloti . .	10	4	100	31
I	—	—	—	—	—	„ Minii . . .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ oxycroceum .	„	12	„	100
I	—	—	—	—	—	„ saponatum . .	„	5	„	41
I	—	—	—	—	—	„ „ extensum	100 cm^2	8	1000 cm^2	70
I	—	—	—	—	—	Emulsiones	Cennik robót aptek. (Nr. 13.)			
—	I	—	—	—	—	**Euphorbium pulv.** . .	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Aconiti radicis**	1	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Aloës** . .	10	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Belladonn.fol.**	1	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Calami aromatici .	10	56	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Calumbae .	1	12	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Cannabis Indic.**	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Centaurii minoris .	10	33	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chinae . .	1	10	—	—

*) Porównaj rozp. Minist. z 1. Sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.)

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory; chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej	między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn. — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I	—	—	—	—	—	**Extractum Colocynthidis** .	1	14	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Conii herbae** .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Cubebae . .	„	11	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Filicis maris** .	„	13	10	102
I	—	—	—	—	—	Extractum Gentianae . .	10	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Graminis . .	„	15	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Granati** . .	„	50	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Hydrastidis fluidum**	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Hyoscyami foliorum** .	1	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Liquiritiae . .	10	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Malatis Ferri .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Opii** . . .	1	14	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Quassiae . .	„	13	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Quebracho fluidum	10	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ratanhiae . .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rhamni Pursh. fluid.	10	10	100	85
I	—	—	—	—	—	„ Rhei . . .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Scillae** . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Secalis cornuti**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Taraxaci . .	10	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Trifolii fibrini .	„	18	—	—
I	—	—	—	—	—	Ferrum carbonic. saccharat. .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ citricum ammoniat. .	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ hydrooxyd. dialys. liqu.	10	4	100	35
—	I	—	—	—	—	„ lacticum . . .	1	2	10	16
—	I	—	—	—	—	„ et Natrium pyrophosph.	„	2	„	16
—	—	—	—	—	I	„ pulveratum . .	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ reductum . .	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ sesquichlorat. crystall.	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ solutum	„	4	100	30
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	„	2	„	17
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Flores Arnicae sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chamomillae Romanae	„	3	100	18
—	—	I	—	—	—	„ „ vulgaris .	„	3	„	19

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel truciznami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	Flores Chamom. vulg. rudit. tus.	10	4	100	30
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Cinae	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Koso sciss. . . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lavandulae . . .	„	7	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Malvae	„	3	100	18
—	—	I	—	—	—	„ Rhoeados sciss. . .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rosae sciss. . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Sambuci . .	„	3	100	18
—	—	I	—	—	—	„ Tiliae sciss. . .	„	3	„	17
—	—	I	—	—	—	„ Verbasci . .	„	6	„	46
—	—	I	—	—	—	Folia Althaeae sciss. . .	100	10	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Auranthii „ . .	10	2	—	—
—	I	—	—	—	—	**Folia Belladonnae sciss.** .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Folia Coca sciss. . . .	10	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	14	—	—
—	I	—	—	—	—	**Folia Digitalis sciss.** . .	10	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **Hyoscyami sciss.**	10	3	100	17
—	I	—	—	—	—	„ „ **rudit tus.**	„	3	„	24
—	—	I	—	—	—	Folia Malvae sciss. . .	100	14	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Melissae „ . .	10	4	100	23
—	—	I	—	—	—	„ Menthae-crispae sciss. .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	„ „ piperitae sciss.	„	5	100	31
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv. .	„	7	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rosmarini sciss. . .	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Salviae „ . .	„	3	100	20
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sennae Alexandr. sciss.	„	5	100	36
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sennae de Tinnev. scis.	„	3	100	18
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ sineresina	„	8	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-ekonom. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	**Folia Stramonii sciss.**	10	2	—	—
—	I	—	—	—	—	Folia Taraxaci sciss.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Theae	10	16	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Trifolii fibrini sciss.	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Uvae ursi	100	13	—	—
—	I	—	—	—	—	Fructus Anisi stellati rudit. tus.	10	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	9	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Anisi vulgaris	100	16	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cardamomi rudit. tus.	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Carvi	100	15	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Cassiae Fistulae sciss.	100	11	—	—
—	I	—	—	—	—	**Fructus Colocynthid. pulv.**	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Fructus Coriandri	100	9	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Cubebae pulv.	10	8	—	—
—	—	—	—	—	I	Fructus Foeniculi	100	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	10	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi rudit. tus.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lauri „ „	„	15	—	—
—	I	—	—	—	—	**Fructus Papaver. rud. tus.**	10	3	—	—
—	—	I	—	—	—	Fructus Tamarindi	„	2	100	12
—	—	—	—	—	I	„ Vanillae	1	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Fungus igniarius	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Galbanum pulv.	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Gallae rud. tus.	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Gelatina animalis	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae pellucida	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	Glandulae Lupuli	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Globuli martiales	1 sztuk.	20	—	—
—	—	—	—	—	I	Glycerinum	10	3	100	20
—	I	—	—	—	—	Guarana pulv.	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Gummi Acaciae	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	8	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Absinthii sciss.	100	12	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
officyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	Herba Absinthii pulv. . .	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Cannab. Ind. sciss.** .	„	3	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Capilli Veneris sciss. .	„	2	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Centaurii minoris sciss.	100	40	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chenopodii sciss. .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Conii sciss.** . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **rudit. tus.** .	„	3	100	21
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Herba Galeopsidis sciss. .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Herniariae „ . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Lobeliae sciss.** .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Meliloti sciss. . .	100	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	3	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Millefolii sciss. . .	100	12	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Origani „ . .	„	13	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Sabinae sciss.** . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Serpylli sciss. . .	„	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Spilanthis „ . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Violae tricoloris sciss.	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	Hirudo	1 sztuka	10	—	—
—	—	—	—	I	—	Hydrargyrum	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	**Hydrargyrum bichloratum ammoniat.**	1	3	—	—
—	—	—	I	—	—	„ **bichlor. corros. pulv.**	„	2	10	15
I	—	—	—	—	—	„ **bijodatum rubrum**	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **chlor. mite praecip. par.**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **chlor. mite sublim. parat.**	„	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **jodatum flavum**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **oxydatum flavum**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **tannicum oxydulat.**	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Hydromel Infantum . .	10	5	100	30
—	—	—	—	—	I	Ichthyocolla	„	33	—	—
I	—	—	—	—	—	Infusum Sennae cum Manna .	„	4	100	25
—	I	—	—	—	—	**Jodoformium cryst. et pulv.**	1	6	10	47
—	—	—	—	I	—	**Jodum**	„	6	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane — oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane — chemiczne przetwory — których sprzepaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą — na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, okonom. i dyetyczn. — na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
						gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	Kalium acetic. solutum . .	10	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ bromatum . .	„	7	100	56
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	10	„	74
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum crudum .	100	11	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ purum .	10	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ solut. .	„	2	—	—
—	—	—	—	I	—	„ chloricum . .	„	4	100	26
—	—	—	—	I	—	„ „ pulv. .	„	5	„	34
—	—	—	—	I	—	„ hydrooxydatum .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ hydrotartaricum pulv.	„	6	100	47
—	—	—	—	—	I	„ hypermanganicum .	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ jodatum . . .	10	33	100	245
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. .	„	40	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Natrio-tartaricum .	„	3	100	24
—	—	—	—	—	I	„ „ „ pulv.	„	4	„	34
—	—	—	—	—	I	„ nitricum . . .	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro balneo	100	16	1000	132
—	I	—	—	—	—	Kamala	1	3	—	—
—	—	—	—	—	—	**Kreosotum**	„	2	10	12
—	I	—	—	—	—	**Lactucarium**	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	Lanolinum	10	8	100	62
—	—	I	—	—	—	Lichen Islandicus sciss. .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Lignum Guajaci „ .	10	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Haematoxyli sciss .	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi „ .	„	1	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Quassiae „ .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Santali rubrum sciss.	„	1	—	—
I	—	—	—	—	—	Linimentum ammoniatum .	„	3	100	21
I	—	—	—	—	—	„ saponato-camphor.	„	3	„	24
I	—	—	—	—	—	**Liquor acidus Halleri** .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Liquor Ammoniae anisat. .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Lithium carbonicum .	1	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Lycopodium	10	8	100	60

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
—	—	—	—	—	I	Macis	10	11	—	—
—	—	—	—	—	I	Magnesium carbonicum pulv. .	„	5	100	36
I	—	—	—	—	—	„ citricum .	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ effervescens	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ oxydatum . .	„	15	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Maltum	100	12	—	—
—	—	I	—	—	—	Manna cannulata . . .	10	12	—	—
—	—	I	—	—	—	„ communis electa . .	„	3	100	20
I	—	—	—	—	—	Massa Pilularum Ruffi . .	„	18	—	—
—	—	—	—	—	I	Mastiche pulv. . . .	„	13	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Mel depuratum . . .	100	24	—	—
I	—	—	—	—	—	„ rosatum . . .	10	4	—	—
—	—	I	—	—	—	Mentholum	1	7	10	50
I	—	—	—	—	—	Mixtura gummosa . .	Cennik robót aptek. (Nr. 2.)			
I	—	—	—	—	—	„ oleoso-balsamica .	10	8	100	55
—	I	—	—	—	—	**Morphinum hydrochloric.**	0·1	4	1	26
I	—	—	—	—	—	Mucilago Cydoniae . .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Gummi Acaciae .	„	5	100	34
—	—	—	—	—	I	Myrrha pulv. . . .	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	Naphtalinum	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	β-Naphtolum	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Natrium boracicum pulv. .	„	3	100	26
—	I	—	—	—	—	„ bromatum . .	„	8	„	60
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum . .	100	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	4	100	26
—	—	—	—	—	I	„ hydrocarbonic. pulv.	„	2	„	14
—	I	—	—	—	—	„ jodatum . . .	„	43	—	—
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ siccum pulv.	„	7	—	—
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum . .	1	2	10	15
—	—	—	—	—	I	„ silicicum . .	100	16	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum cryst. .	„	11	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	4	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: chemiczne przetwory				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	—	—	—	—	I	**Oleum** Amygdalarum . .	10	6	100	47
—	—	—	—	—	I	" Anisi	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	" Aurantii corticis .	"	4	—	—
—	—	—	—	—	I	" " florum . .	0·1	6	—	—
—	—	—	—	—	I	" Bergamottae . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	" Cacao	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	" cadinum . . .	"	2	100	13
I	—	—	—	—	—	" camphoratum . .	"	6	"	43
—	—	—	—	—	I	" Carvi	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	" Caryophyllorum . .	"	2	10	12
—	—	—	—	—	I	" Cinnamomi . . .	"	4	—	—
—	—	—	—	—	I	" Citri	"	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Oleum Crotonis** . . .	"	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Oleum Foeniculi . . .	"	4	—	—
I	—	—	—	—	—	" Hyoscyami folior. coctum	10	4	100	26
—	—	I	—	—	—	" Jecoris Aselli . .	100	13	—	—
—	—	—	—	—	I	" Juniperi . . .	1	2	10	10
—	—	I	—	—	—	" Lauri	10	4	100	25
—	—	—	—	—	I	" Lavandulae . . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	" Lini	100	12	—	—
—	—	—	—	—	I	" Macidis . . .	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	" Menthae piperitae .	"	16	—	—
—	I	—	—	—	—	" Myristicae expressum .	"	2	—	—
—	—	—	—	—	I	" Olivae	10	3	100	26
—	—	—	—	—	I	" Pini Pumilionis . .	1	3	10	17
—	—	—	—	—	I	" Ricini	100	20	—	—
—	—	—	—	—	I	" Rosae	0·1	17	—	—
—	—	—	—	—	I	" Rosmarini . . .	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	" Santali . . .	"	6	10	40
—	I	—	—	—	—	**Oleum Sinapis aethereum** .	"	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Oleum Terebinthinae . .	100	13	—	—
—	—	—	—	—	I	" " rectificatum	10	2	100	14
—	I	—	—	—	—	" Valerianae . . .	1	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Olibanum pulv. . . .	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Opium pulv.** . . .	1	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Oxymel Scillae . . .	10	5	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	Oxymel simplex . . .	10	4	—	—
—	—	—	—	—	I	**Paleae haemostaticae** . .	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	Pasta gummosa . . .	10	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae flava . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Pastilli e Natrio hydrocarbonico	10 sztuk	14	—	—
—	I	—	—	—	—	Pepsinum	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Physostigminum salicylic.**	0·01	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Pilocarpinum hydrochlor.**	„	13	—	—
I	—	—	—	—	—	Pilulae laxantes . . .	10	22	—	—
—	—	—	—	—	I	Pix liquida	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Placenta seminum Lini pulv.	„	6	1000	52
—	—	—	—	I	—	**Plumbum aceticum** . .	10	3	—	—
—	—	—	—	I	—	„ „ **sicc. pulv.**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Plumbum aceticum basic. solut.	„	2	100	15
—	—	—	—	I	—	„ carbonicum pulv. .	„	4	—	—
—	—	—	—	I	—	„ hyperoxyd. rubr. pulv.	„	3	—	—
—	—	—	—	I	—	„ oxydatum pulv. .	„	3	100	25
I	—	—	—	—	—	Potio Magnesii citrici effervesc.	1 daw.	56	—	—
I	—	—	—	—	—	Pulpa Cassiae Fistulae . .	10	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Prunorum . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Tamarind. depurata .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Pulvis aërophorus . . .	10 daw.	30	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ Seidlitzensis	„	80	—	—
I	—	—	—	—	—	„ dentifricius albus .	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ niger .	„	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ gummosus . . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ipecacuanhae opiatus .	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae compositus .	10	8	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Althaeae sciss. . .	100	18	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Angelicae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Arnicae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Bardanae sciss. . .	„	2	100	13
—	I	—	—	—	—	**Radix Belladonnae pulv.** .	1	1	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Calami aromatici sciss.	10	2	100	12

Wyłącznie do celów leczniszych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniszych używane / Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	Radix Calami aromatici pulv.	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Calumbae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Filicis maris pulv. .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Gentianae sciss. . .	„	2	100	11
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Graminis sciss. . .	100	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**Radix Hydrastidis rud. tus.**	10	8	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **Ipecacuanh. rud. tus.**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Radix Iridis pulv. . . .	10	7	—	—
—	I	—	—	—	—	**Radix Jalapae pulv.** . .	„	10	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Liquiritiae sciss. . .	100	13	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ mundata pulv.	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Ononidis sciss. . .	100	11	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Pyrethri „ . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Ratanhiae „ . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	9	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rhei	„	15	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ rudit. tus. . .	„	16	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	1	3	10	18
—	I	—	—	—	—	„ Salep rudit. tus. . .	10	9	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . . .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sarsaparillae sciss. .	„	6	100	50
—	I	—	—	—	—	„ Sassafras sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Senegae „ . .	„	7	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Taraxaci „ . .	„	1	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Valerianae „ . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Zedoariae „ . .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Zingiberis „ . .	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Resina Guajaci . . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	**Resina Jalapae** . . .	1	13	—	—
I	—	—	—	—	—	Roob Juniperi . . .	10	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Sambuci . . .	„	4	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn. — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami — za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I[1])	—	—	—	—	—	Rotulae Menthae piperitae .	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Saccharum pulv. . . .	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lactis pulv .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Santoninum . . . .**	0·1	1	1	6
—	—	—	—	—	I	Sapo kalinus	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ medicinalis pulv . .	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Venetus pulv. . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Secale cornutum rudit. tus.**	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.**	1	1	—	—
—	—	—	—	—	I	Semen Cydoniae . . .	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lini	100	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . . .	„	18	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Myristicae pulv. . .	10	14	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Quercus tostum pulver.	100	16	—	—
—	I	—	—	—	—	**Semen Sabadillae pulv.**	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	Semen Sinapis pulverat. .	100	18	—	—
—	I	—	—	—	—	**Semen Strychni pulv.** .	1	1	—	—
I	—	—	—	—	—	Serum Lactis . . .	Cennik	robót	aptek.	(Nr. 18.)
I	—	—	—	—	—	**Solutio arsenicalis Fowleri**	1	2	10	10
I	—	—	—	—	—	Species Althaeae . . .	100	15	—	—
I	—	—	—	—	—	„ amaricantes . .	„	26	—	—
I	—	—	—	—	—	„ aromaticae . .	„	36	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	„	47	—	—
I	—	—	—	—	—	„ emollientes . .	„	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	„	25	—	—
I	—	—	—	—	—	„ laxantes St. Germain	10	8	100	57
I	—	—	—	—	—	„ Lignorum . . .	100	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ pectorales . . .	„	17	—	—
I	—	—	—	—	—	Spiritus Aetheris . . .	10	3	100	20
I[1])	—	—	—	—	—	„ Anisi*) . . .	„	3	„	19
I	—	—	—	—	—	„ aromaticus . . .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	„ camphoratus . .	„	2	„	13
I[1])	—	—	—	—	—	„ Carvi*) . . .	„	3	„	19
I	—	—	—	—	—	„ Ferri sesquichlor. aether.	„	6	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.
*) Porachowano spirytusem opodatkowanym.

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I[1])	—	—	—	—	—	Spiritus Juniperi*) . . .	10	3	100	23
I	—	—	—	—	—	„ Lavandulae . .	„	4	„	29
I	—	—	—	—	—	„ Menthae piper.*) .	„	4	„	29
I	—	—	—	—	—	„ Rosmarini . . .	„	3	„	18
I	—	—	—	—	—	„ saponatus . . .	„	2	„	15
I	—	—	—	—	—	„ Saponis kalini .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	„ Sinapis . . .	„	4	„	34
—	—	—	—	—	I	„ Vini concentratus .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutus . .	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ Cognac . .	10	9	100	65
—	I	—	—	—	—	**Stibium Kalio-tartar. pulv.**	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **sulfuratum aurant.**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Stibium sulfuratum nigrum pulv.	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Strychninum nitricum** .	0·01	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Styrax liquidus . . .	10	7	100	50
I	—	—	—	—	—	Succus Liquirit. depur. pulv.	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Sulfur depuratum . . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ praecipitatum . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Althaeae . . .	„	3	100	18
I	—	—	—	—	—	„ amygdalinus . .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	„ Aurantii corticis .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Capilli Veneris .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Citri . . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ferri jodati . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Ipecacuanhae** .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Menthae . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Mororum . . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Papaveris** . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Rhei . . .	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Ribium . . .	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . .	„	3	100	22
I	—	—	—	—	—	„ Senegae . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Sennae cum Manna .	„	3	—	—

*) Porachowano spirytusem opodatkowanym.

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami, za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Syrypus simplex . . .	10	2	100	16
—	—	—	—	—	I	Talcum pulv. . . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Terebinthina	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Veneta . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	Thymolum	1	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Absinthii compos.*) .	10	4	100	24
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Aconiti radicis** .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura amara . . .	„	5	100	35
I	—	—	—	—	—	„ Arnicae . . .	„	3	„	18
I	—	—	—	—	—	Tinctura Aurantii corticis*) .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Belladonnae fol.**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Benzoës . . .	„	4	100	30
I	—	—	—	—	—	„ Calami aromatici*) .	„	3	„	22
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Cantharidum** .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ 2 Cascarillae . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Castorei . . .	1	15	10	113
I	—	—	—	—	—	„ Catechu . . .	10	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . .	„	3	100	20
I	—	—	—	—	—	„ Chinae composita*) .	„	4	„	31
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi*) . .	„	4	„	27
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Colchici seminis**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Digitalis** . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Gallarum . . .	„	4	100	30
I	—	—	—	—	—	„ Guajaci . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Ipecacuanhae** .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Jodi** . .	„	10	100	73
I	—	—	—	—	—	„ **Lobeliae** . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Malatis Ferri . .	„	8	100	66
I	—	—	—	—	—	„ Myrrhae . . .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Opii crocata** .	1	2	10	14
I	—	—	—	—	—	„ „ **simplex**	„	1	„	7
I	—	—	—	—	—	Tinctura Ratanhiae . .	10	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rhei aquosa . .	„	4	100	30
I	—	—	—	—	—	„ „ vinosa Darelli .	„	11	„	90
I	—	—	—	—	—	„ Spilanthis composita	„	6	—	—

*) Porachowano spirytusem opodatkowanym.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetyczn.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficyalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Strophanthi** . .	1	2	10	10
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** . .	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Valerianae . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Vanillae*) . .	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Trochisci Ipecacuanhae . .	10 sztuk	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Santonini . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Unguentum aromaticum .	10	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ Cerussae . .	„	5	„	38
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon . .	„	7	„	60
I	—	—	—	—	—	„ emolliens . .	„	10	„	76
I	—	—	—	—	—	„ Glycerini . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	10	„	77
I	—	—	—	—	—	„ Juniperi . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ Plumbi acetici .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ rosatum . .	„	7	„	58
I	—	—	—	—	—	„ Sabadillae . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ simplex . .	„	4	„	32
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum . .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ Zinci oxydati .	„	12	„	100
—	—	—	—	—	I	Vaselinum	„	4	„	26
—	I	—	—	—	—	**Veratrinum**	0·1	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Vinum Chinae . . .	10	7	100	60
I	—	—	—	—	—	**Vinum Colchici seminis** .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Vinum Malagense . . .	„	4	100	25
I	—	—	—	—	—	**Vinum Stibii Kalio-tartar.**	„	10	—	—
—	—	—	—	I	—	**Zincum chloratum** . .	„	10	100	70
I[1])	—	—	—	—	—	Zincum oxydatum . . .	„	20	—	—
—	—	—	—	I	—	**Zincum sulfuricum** *) .	„	2	100	16
—	—	—	—	I	—	„ „ **pulv.***)	„	3	„	24

*) Porachowano spiritusem opodatkowanym.

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

*) Porównaj rozp. Minist. z 1. Sierpnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.)

Cennik robót receptowych.

		ct.
	Odparowanie.	
1	Za odparowanie w łaźni wodnej za każde do odparowania przypadające 100 gramów	10
	Rozpuszczenie i zarobienie.	
2	Za rozpuszczenie stałych leków, powidełek, ciągłych i suchych wyciągów, dalej olejo-cukrów włącznie z sporządzeniem tychże, w cieczy o zwykłej lub podwyższonej ciepłocie, wliczając w miarę potrzeby cedzenie i przesączanie, dalej za roztarcie likwarzy, powideł i miękkich mydeł celem sporządzenia płynnych leków, następnie za rozcieranie przetworów rozmaitej zbitości z cieczami, w których przetwory te wcale nie lub tylko częścią są rozpuszczalnymi	7
	Uwagi: *a)* Jeżeli do sporządzenia mieszanki więcej robót jest potrzebnych, które w pozycyi 2. są zestawione, wolno ustanowioną cenę 7 ct. tylko raz policzyć. *b)* W razie rozpuszczenia soli wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej. *c)* Za rozpuszczenie lub zarobienie artykułów wymienionych w pozycyi 2. w celu sporządzenia elektwarzy, plastry i wozkomazi, pigułek, kęski i pastylki, maści i mazidła, czopki, gałki i pręcików nie wolno nic zarachować ani za rozpuszczenie lub zarobienie, ani też za zużytkowane ku temu i nie objęte przepisem lekarskim ciecze.	
3	Za rozpuszczenie fosforu w olejach tłustych albo eterycznych, w eterze lub wyskoku	15
	Bacilli vide Nr. 47 i 49.	
	Woskomazi (ceratum) vide Nr. 20.	
	Komprymowanie.	
4	Za komprymowanie suchych środków lekarskich (tablettes) wraz z wszelką do tego potrzebną robotą, od każdego kawałka	5
	Odwary i napary.	
5	Za sporządzenie odwaru wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie	18
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2

		ct.
6	Jeżeli lekarz żąda w recepcie, by lek co najmniej przez jedną godzinę się gotował, wtenczas należy zato wraz z ważeniem wody i cedzeniem porachować aż do 200 gramów włącznie	25
	ponad 200 gramów za każde następne 100 gramów .	2
	Uwaga: Jeżeli ku końcu warzenia mają być jeszcze inne leki dodane, przez co jednak czas warzenia nie przedłuża się, to za to nie wolno nic porachować. Jeżeli zaś sporządzony odwar należy nalać na inne leki, wtenczas policzyć wolno półtoraką cenę odwaru.	
7	Za sporządzenie naparu wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie	15
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2
	Wytrawienia (digestio) i namoczenia (maceratio).	
8	Za wytrawienie wszelkiego rodzaju aż do 24 godzin, obliczyć należy włącznie z ważeniem płynu i cedzeniem tak jak za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	5
9	Za macerację aż do 24 godzin wraz z odważeniem i przecedzeniem płynu, liczyć należy połowę należytości za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	2
	Wydanie leków niepłynnych.	
10	Zawydanie leku niepłynnego, jak np. ziółka (species), pojedyńczego proszku i t. d., jeżeli się nie używa przy tem naczynia, policzyć wolno za papier i sygnaturę do 200 gramów włącznie	3
	ponad 200 aż do 500 gramów włącznie . . .	5
	za większe ilości w ogóle	7
11	Za wydanie plastru nie rozsmarowanego albo woskomazi (ceratum) wraz z papierem woskowym, tudzież za opakowanie i sygnaturę policzyć wolno aż do 200 gram. włącznie	5
	ponad 200 gr. aż do 500 gramów włącznie . .	7
	za większe ilości w ogóle	10
12	Za wydanie rozsmarowanego plastru aż do 500 □ cm. wraz z papierem woskowym, opakowaniem i sygnaturą	5
	za większe ilości w ogóle	8
	Oleo-cukry vide Nr. 2 i 34.	
	Mleczanki (emulsio).	
13	Za sporządzenie jakiegokolwiek gatunku mleczanki wraz z ważeniem potrzebnej ku temu wody i cedzenie bez względu na ilość	12

		ct.
	Przesączenie (filtratio).	
14	Za każde szczegółowo przepisane albo niezbędnie potrzebne przesączenie:	
	w ilości aż do 100 gr. włącznie	3
	„ „ ponad „ „ aż do 500 gr. włącznie .	5
	„ „ 500 „ za każdą następną ilość aż do 500 gramów	2
	Galarety (gelatina).	
15	Za sporządzenie galarety:	
	w ilości aż do 200 gr. włącznie	25
	„ „ ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gramów	10
	Gałki (globuli) vide Nr. 47 i 48.	
	Napary vide Nr. 7.	
	Elektwarzy (electuaria).	
16	Za sporządzenie elektwarza:	
	w ilości do 200 gr. włącznie	15
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość do 100 gr.	5
	Mazidła (linimentum) vide 42, 43 i 44.	
	Maceracye vide Nr. 9.	
	Serwatki.	
17	Za sporządzenie serwatki nieklarowanej wraz z mlekiem aż do 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą ilość aż znowu do 200 gr. .	10
18	Za sporządzenie serwatki wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i białkiem aż do 200 gramów włącznie . . . , . .	30
	ponad 200 gr. za każdą nadwyżkę aż znowu do 200 gr.	15
	Pastylki vide Nr. 23 i 31.	
	Plastry i woskomazi (cerata).	
19	Za sporządzenie plastra za pomocą rozmiękczenia, mieszania i wałkowania aż do 200 gramów włącznie . . .	10
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr. .	3

		ct.
20	Za sporządzenie plastra lub woskomazi przez topienie wraz z domięszaniem innych leków i za wałkowanie:	
	aż do ilości 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	5
21	Za rozsmarowanie plastra lub woskomazi (ceratum) na przestrzeni aż do 100 □ cm. włącznie wraz z potrzebnem rozmiękczeniem lub stopieniem . . .	15
	za każde następne 100 □ cm.	5
22	Za zużytą skórę albo materyę policzyć wolno:	
	za płótno albo shirting za każde 100 □ cm . .	3
	za materyę jedwabną albo skórę za każde 100□ cm.	10
	Pigułki, Kęski (Boli) lub Kołaczyki (Trochisci).	
23	Za sporządzenie ciasta na zrobienie pigułek, kęsków lub kołaczyków w ilości aż do 10 gr. włącznie . .	10
	ponad 10 gr. za każde dalsze 10 gr.	5
	Uwaga. Za sporządzenie ciasta na zrobienie kęsków (Boli) w celach weterynarnych, należy rachować wedle ustępu 16.	
24	Za przetopienie wosku i t. p. z balsamami lub olejami dla przyrządzenia masy, wolno bez względu na ilość porachować osobno	5
25	Za uformowanie 30 albo mniej pigułek, bez względu na ich wielkość, wraz z potrzebnem do uformowania ważeniem i posypaniem pigułek proszkiem widłakowym (Lycopodium)	10
	Uwaga. *a)* Jeżeli lekarz nie wymienił szczegółowe posypki (Conspergens), to wziąć ku temu należy pył widłakowy (Lycopodium). *b)* Za inny proszek jak widłakowy przepisany przez lekarza do posypywania pigułek, należy zarachowywać cenę przepisanego proszku wedle taksy w ilości trzeciej części wagi całej masy pigułkowej.	
26	Za uformowanie i obwleczenie 30 lub mniej pigułek balsamem tolutańskim albo jakim innym, poniżej nie przytoczonym środkiem wraz z tymże	15
27	Za uformowanie i posrebrzenie 30 lub mniej pigułek .	20
28	Za uformowanie i pozłocenie 30 lub mniej pigułek .	30
	Uwaga. Podobnie jak przy ilościach poniżej 30 pigułek, oblicza się należytość jak za 30 pigułek, tak też w tym stosunku obliczać należy za większe ilości, zatem kosztuje uformowanie i posypanie proszkiem widłakowym więcej niż 30 aż do 60 pigułek włącznie 20 ct. i t. d.	

		ct.
29	Za uformowanie i obwleczenie pigułek kollodionem lub gelatyną (wyłączając należytość za sporządzenie gelatyny) za każdą sztukę	1
30	Za uformowanie i keratinizowanie pigułek włącznie masy keratinowej, od sztuki	4
31	Za uformowanie kęsków albo kołaczyków (trochisci) wraz z potrzebnem do tego ważeniem i posypką za każdą aż do 10 sztuk włącznie po	2
	ponad 10 sztuk za każdą następną . . .	1
	Proszki i ziółka (species).	
32	Za rozcieranie ciał krystalicznych które są zapisane same dla siebie, i jeżeli za nie już w taksie nie jest zawartą cena proszku. należy porachować aż do 10 gramów włącznie	5
	za każdą dalszą ilość aż do 10 gramów . . .	1
	Uwaga. Za rozcieranie krystalicznych proszków nie wolno nic porachować.	
33	Za mięszanie miałkich proszków wraz z potrzebnem rozcieraniem użytych składników bez względu, czy proszki zostaną wydane podzielone lub nie:	
	aż do 100 gr. włącznie	10
	powyżej 100 gramów	15
34	Za mięszanie miałkich proszków z cieczami albo gęstymi wyciągami wraz z przyrządzeniem domięszać się mającego oleocukru, bez względu na to, czy wydane zostaną podzielone lub nie, mogą powyższe ceny o połowę wyżej zostać obliczone.	
35	Za rozdzielenie albo kilkakrotne wydanie miałkich proszków policzyć wolno włącznie należytości za ważenie, gdy ono jest potrzebnem, za torebki ze zwykłego papieru, owijkę (convolut) i sygnaturę, za każdą dawkę aż do 10 włącznie po	2
	wyżej 10 dawek za każdą następną	1
36	Jeżeli przepisano torebki z papieru woskowego, parafinowego lub pergaminowego, lub też, jeżeli użycie takowych jest nieodzownem, to wolno w takim razie za każde 2 sztuki policzyć więcej o . , . .	1
37	Jeżeli przepisano wydanie podzielonych proszków w torebkach opłatkowych (in capsulis amylaceis), to za podzielenie i torebki wolno policzyć	
	aż do 10 dawek włącznie, za każdą dawkę po . .	3
	wyżej 10 dawek za każdą następną po . . .	2

		ct.
38	Za wydanie proszków lub innych odpowiednich leków w torebkach z nakrywkami (in capsulis operculatis) wraz z torebkami, za każdą dawkę po . . .	3
39	Jeżeli do proszków zapisane są bezbarwne, krajane opłatki, wolno za nie wraz z ekspedycyą w torebkach papierowych porachować za każde 2 proszki . . .	1
	Uwaga. Przez oznaczenie „pulv." w cenniku leków, rozumieć zawsze należy proszek najmielszy (pulvis subtilissimus).	
40	Za zmięszanie grubych proszków bez względu na to, czy mają być wydane podzielone lub nie,	
	aż do 200 gr. włącznie	5
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość aż do 200 gr. po	3
41	Za podzielenie grubych proszków albo ziółek (species) na więcej dawek wraz z potrzebnem ważeniem, z torebką, owijką i sygnaturą, za każdą aż do 100 gr. . .	2
	przy większych ilościach	3
	Uwaga. Za samo zmięszanie ziółek nic się nie należy.	
	Maści i mazidła (linimenta).	
42	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie kilku maści lub tłuszczów, lub też przez zmięszanie maści i tłuszczów z szarem mydłem lub z cieczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	10
	za większe ilości	15
	Uwagi: *a)* Za zmięszanie olejków eterycznych lub tłuszczów płynnych z innemi cieczami wolno tylko zarachować należytość za ważenie. Wyjątek stanowią te wypadki, w których chodzi o sporządzenie mleczanki. W tym wypadku należy zarachować cenę podaną w ustępie 13. *b)* Za sporządzenie mięszaniny z Linimentum saponato-camphoratum z Chloroformem lub z innemi cieczami, wolno policzyć oprócz należytości za ważenie jeszcze kwotę 5 centów za stopienie. Za mięszanie Opodeldoku z wyciągami i ciałami stałymi policza się wedle pozycyi 44.	
43	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie proszków, wyciągów i innych niepłynnych artykułów z maściami i tłuszczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	15
	za większe ilości	20
44	Za sporządzenie maści i mazidła przez przetopienie wraz z domięszaniem innych środków i za roztarcie (agitatio) w ilości aż do 200 gr. włącznie . . .	20
	za większe ilości	25

		ct.
45	Za podzielenie maści albo kilkakrotne wydanie maści w większej ilości dawek wraz z ważeniem, papierem woskowym, owijką i sygnaturą, należy porachować za każdą dawkę aż do 10 włącznie	3
	wyżej 10 dawek za każdą następną	2
	Saturacya.	
46	Za sporządzenie saturacyi wraz z potrzebnemi do tego rozczynami za każdą ilość	15
	Ziółka (species) vide Nr. 10 i 41.	
	Czopki, gałki (globuli) i pręciki bacilli).	
47	Za urobienie lub stopienie masy w celu sporządzenia czopków, gałek lub pręcików z masła kakaowego, masy gelatynowej i innych istot, aż do 15 gr. włącznie .	10
	ponad 15 gr. za każde następne 15 gr. po . .	5
48	Za uformowanie czopków i gałek wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, za każdą sztukę po .	5
49	Za uformowanie pręcików wraz z ważeniem tyhże, posypaniem i owinięciem, aż do 10 sztuk włącznie, za każdą sztukę po	10
	ponad 10 sztuk za każdą następną sztukę . . .	6
	Pieczętowanie.	
50	Za opieczętowanie naczynia przy wydawaniu leku, w razie jeżeli tego zażądano	3
	Ważenie lub liczenie kropel.	
51	Za każde ważenie lub liczenie kropel, potrzebne do sporządzenia lub wydania leku, wyjąwszy te przypadki, w których ważenie lub liczenie kropel objęte już jest w dotyczącej cenie, jakoteż za odliczenie jakiejkolwiek ilości pigułek, kołaczyków (trochisci) zawartych w cenniku lekarstw, wolno policzyć	1
	Uwaga. Jeżeli lekarz na recepcie oznaczeniem „detur bis, ter i t. d.“ poleca równoczesne kilkakrotne wydanie mieszaniny leków, należy takową tak zarachować, jak gdyby równocześnie sporządzona ogólna ilość w pojedyncze dawki dzieloną być miała. Aptekarz jest przeto tylko upoważnionym oprócz kwoty przypadającej za sporządzenie leku na receptę wydanego zarachować sobie za każdą dawkę za pracę przy rozważeniu przypadającą należytość za ważenie, następnie przy proszkach dzielonych w papierze (ad chartam) wydać się mających, jeżeli takowych nie wydaje w jednym zwoju, za każdy więcej wydany zwój wraz sygnaturą kwotę 3 ct.	
52	Nadzwyczajne, przez lekarzy zarządzane czynności wolno osobno zarachować.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe zielone flaszki wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	6
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	7
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	8
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	10
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	4
Flaszki z szeroką szyjką wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą policzyć można więcej o	2
Grube białe flaszki wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	9
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	11
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	13
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	16
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	6
Flaszki z szeroką szyjką wraz z korkiem, zawezwaniem i sygnaturą policzyć można więcej o	3
Żółte, niebieskie lub czarne flaszki wraz z korkiem zawiązaniem i sygnaturą:	
za flaszkę o pojemności do 20 gr. włącznie	10
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	12
„ „ „ „ 50 „ „ 200 „ „ . . .	15
„ „ „ „ 200 „ więcej o	3
za każde następne 100 gramów.	
Grube białe lub kolorowe flaszki z wązką lub szeroką szyjką z zatyczką szklanną, przykrywką korkową lub zaśrubowaniem metalowem wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za flaszkę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	18
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	25
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	30
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	35
„ „ „ „ 200 „ za każdą dalszą pojemność aż znowu do 100 gramów więcej	5

	ct.
Za kropleńce patentowane wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 15 gramów włącznie . . .	25
„ „ „ nad 15 „ do 50 gramów włącznie .	30
Pudełka na maści z impregnowanej masy drzewnej z nakrywką wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 20 gr. włącznie	6
„ „ „ nad 20 „ do 50 gramów wyłącznie .	7
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ .	12
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ .	15
„ „ „ „ 500 „ „ o	3
więcej za każde następujące 100 gramów.	
Uwaga. Te pudełka na maście służą tylko do jednorazowego użycia, należytość zatem za nie należy przy powtórzeniach zarachowywać każdym razem nawet przy ekspedycyach na rachunek skarbu Państwa lub funduszów publicznych.	
Zwykłe słoiki na lekarstwa wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie	6
„ „ „ nad 20 „ do 100 gr. włącznie .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	14
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	22
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	12
Słoiki porcelanowe z nakrywkami metalowemi wraz sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	10
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	15
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	20
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	30
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej	10
Słoiki porcelanowe z nakrywkami z drzewa wraz z sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gr. włącznie	12
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . . .	18
„ „ „ „ 50 „ 100 „ „ . . .	24
„ „ „ „ 100 „ 200 „ „ . . .	35
„ „ „ „ 200 „ więcej o	15
za każde następne 100 gramów.	

	ct.
Pudełka tekturowe bez falcu wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 50 „ do 100 gr. włącznie .	6
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	8
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	1
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	7
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	12
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	2
Pudełka tekturowe z papierem i falcem złoconym	
mogą być policzone dwukrotnie tak wysoko, jak się zarachowują pudełka z papierem satynowym.	
Pudełka zasuwane do proszków wraz z sygnaturą:	
Aż do ilości do 6 proszków, jeżeli cały ciężar proszków nie przekracza 6 gramów, za pudełko	6
nad 6 proszków za każde następne 6 proszków więcej o . .	2
Aż do ilości do 6 proszków przy całkowitym ciężarze nad 6 gramów za sztukę	8
nad 6 proszków za każde 6 proszków więcej o	3
Tę wyższą cenę należy liczyć także przy wydawaniu torebek opłatkowych i czopków.	
Za pudełka zasuwane z papieru złoconego i z falcem złoconym wolno policzyć podwójną cenę pudełek zasuwanych zwyczajnych.	
Uwaga. Flaszki, słoje i pudełka oblicza się według ciężaru bezwzględnego wydanych w nich substancyj, bez względu na ciężar gatunkowy tychże. Skoro tylko zaś przekroczony jest ciężar jednej ceny ustanowionej, oblicza się najbliższa wyższa cena.	
Przy użyciu flaszek i słojów do umieszczania suchych lekarstw oblicza się ich wielkość według pojemności wody.	
Jeżeli na umieszczenie lekarstwa przyniesiono do apteki próżne pudełka lub zasuwki, jakoteż czyste próżne flaszki lub słoje, należy policzyć tylko połowę ich ceny.	
Przy powtórzeniu lekarstwa lub w ogóle przy wydaniu lekarstwa w takich przypadkach, w których nie wolno zaliczyć flaszek i słojów, wolno za obwiązanie, t. j. za korek, szpagat i sygnaturę policzyć	3

Cennik środków opatrunkowych.

	ct.
Wata Bruns'a, zwykłej jakości, krótko włóknista:	
sporządzona z odpadków przędzalnianych, opakowana i zaklejona szczelnie w kartonie zaopatrzonym firmą fabrykanta, po zaklejeniu sterylizowana przez godzinę w krążącej parze o ciepłocie 100° C.	
W pakietach 10 i 15 gramowych pokrajana w 10 cm. szerokie paski, w pakietach 50, 100 i 250 gramowych w 20 cm. szerokie paski:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	6
1 „ „ 25 „	10
1 „ „ 50 „	15
1 „ „ 100 „	26
1 „ „ 250 „	55
Ta sama w ugniecionych paskach:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	7
1 „ „ 25 „	11
1 „ „ 50 „	16
1 „ „ 250 „	60
Wata Bruns'a doborowej jakości:	
długowłóknista, sporządzona z amerykańskiej lub egipskiej oryginalnej bawełny, pokrajana, opakowana, sterylirowana jak wata zwykłej jakości:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	8
1 „ „ 25 „	13
1 „ „ 50 „	20
1 „ „ 100 „	35
1 „ „ 250 „	65
Wata Bruns'a karbolizowana:	
napojona rozczynem z 10% kwasu karbolowego i 90% wyskoku, pokrajana i opakowana jak zwykła wata.	
Zwykła krótkowłóknista jakość;	
1 pakiet zawierający 10 gramów	10
1 „ „ 25 „	15
1 „ „ 50 „	26
1 „ „ 100 „	44
Doborowa długowłóknista jakość:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	12
1 „ „ 25 „	18
1 „ „ 50 „	30
1 „ „ 100 „	54

	ct.
Gaza biała odwodniona (hycrophile):	
$^{10}/_{9}$ nitek w każdym kwadratowym centimetrze, 80 cm. szerokości, w ośmioro złożona, opakowana i sterylizowana jak zwykła wata. 1 pakiet zawierający 1 metr	16
Gaza karbolizowana:	
sporządzona z powyższej białej gazy odwodnionej przez napojenie roztczynem 10% kwasu karbolowego i 90% wyskoku, złożona i opakowana jak gaza biała:	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{2}$ metra	16
1 " " 1 "	25
Gaza jodoformowa:	
$^{10}/_{9}$ nitek, 80 centimetrów szeroka, złożona w paskach 10 centimetr. szerokich. Każdy meter impregnowany emulzyą	
z 2 4 6 10 gramów Jodoformu	
" 4 6 8 14 " Glyceryny	
" 50 50 50 50 " Wyskoku	
w 10% 20% 30% 50% gazie opakowany, szczelnie zalepiony, opatrzony firmą fabrykanta.	
10%	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	14
1 " " $^{1}/_{2}$ "	21
1 " " 1 "	38
20%	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	16
1 " " $^{1}/_{2}$ "	27
1 " " 1 "	45
30%	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	20
1 " " $^{1}/_{2}$ "	31
1 " " 1 "	56
50%	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	24
1 " " $^{1}/_{2}$ "	40
1 " " 1 " . . . , . . .	70

	ct.
Opaski (mulowe) odwodnione:	
$^{10}/_{9}$ nitek na kwadratowy centimeter:	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	8
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	11
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	12
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	15
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	19
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	21
Opaski organtynowe:	
sztywne (zwane niebieskie opaski) $^{10}/_{9}$ nitek na 1□ centr.	
Opaska 5 metr. długa, 8 ctmtr. szeroka . . .	8
„ 5 „ „ 10 „ „ . . .	12
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	15
„ 10 „ „ 10 „ „ . . .	21
Opaski kalikotowe:	
nieblichowane $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centim.	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . . .	11
„ 5 „ „ 8 „ „ . . .	14
„ 5 „ „ 10 „ „ . . .	15
„ 10 „ „ 6 „ „ . . .	19
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	25
„ 10 „ „ 10 „ „ . . .	30
Opaski muselinowe:	
blichowane (odwodnione) $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centimetr.	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	13
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	16
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	19
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	24
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	30
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	38
Płótno guttaperchowe:	
90 centimetrów szerokie, 1 meter ważący 80 do 85 gramów.	
W ilości do 50 gramów, 1 gram . . .	2
W ilości nad 50 gramów, każde 2 gramy . . .	3
Batyst Billrotha:	
85 centimetrów szeroki, opakowany w kartonie	
za $^{1}/_{4}$ metra	27
„ $^{1}/_{2}$ „	45
„ 1 „	85

	ct.
Jedwab karbolizowany:	
na wałeczkach zwinięty, sterelizowany i przechowany w zakorkowanym flakonie w rosczynie 5% kwasu karbolowego i 95% wyskoku. Koniec nitki do wyciągania przez korek wystający:	
1 flakon zawierający 1 gram jedwabiu grubości od Nr. 0 do 3 włącznie	40
Karbolizowany katgut:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego i 95% wyskoku:	
1 flakon z dwoma zwojami, $2^1/_2$ metr. długości, grubości od Nr. 0 do Nr. 3 włącznie	65
Karbolizowane sączki (dreny) gumowe:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego i 95% wyskoku:	
1 flakon w czterych grubościach 5, 6, 7 i 8, milimetrów średnicy, $^1/_4$ metr. po	80

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Acetum	1000	20	—	—
„ pyrolignos. crudum	„	31	—	—
Acidum aceticum concentr.	100	24	—	—
Acidum arsenicosum pulv.	10	6	—	—
Acidum boricum	„	2	100	16
„ carbolicum crud. 100%	100	9	1000	75
Acidum carbolic. liquefact.	„	20	„	167
Acidum hydrochloricum concentr. crud.	„	5	—	—
„ nitrico-nitrosum	10	2	—	—
„ nitricum concentr. crud.	100	6	—	—
„ salicylicum	10	14	—	—
„ sulfuricum Anglic.	100	4	—	—
„ tannicum	10	7	—	—
Aether	100	12	—	—
Aloë	„	10	—	—
„ **gross. pulv.**	„	14	—	—
Alumen	„	5	—	—
„ pulv.	„	10	—	—
„ ustum pulv.	„	18	—	—
Ammonia	„	8	—	—
Ammoniacum	„	23	—	—
Ammonium carbonicum	„	11	—	—
„ chloratum sublim.	„	10	—	—
Amylum pulv.	„	9	—	—
Aqua Calcis	1000	20	—	—
„ carbolisata 3%	„	25	—	—
„ Chlori	100	18	—	—
„ destillata	1000	12	—	—
„ Goulardi	Cennik robót aptek. Nr. 51.)			
Aqua Laurocerasi	10	3	100	25
Argentum nitric. fus. venale	1	8	10	65
Asa foetida	100	35	—	—
„ „ pulv.	„	49	—	—
Atropinum sulfuric.	0·1	12	—	—
Axungia Porci	100	15	—	—
Bolus alba pulv.	„	8	—	—
Bulbus Scillae	„	4	—	—
„ „ pulv.	10	6	—	—
Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	7	—	—
„ hypochlorosum	„	5	1000	40
„ oxydatum pulv.	„	6	—	—
„ sulfuricum ustum	1000	15	—	—

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Camphora	100	39	—	—
Cantharides pulv.	10	10	—	—
Carbo Ligni depurat.	100	10	—	—
Cera flava	„	30	—	—
Chininum sulfuricum	10	50	—	—
Chloralum hydratum	„	11	—	—
Chloroformium	100	37	—	—
Cocainum hydrochloricum	1	72	—	—
Collodium	10	3	—	—
Cortex Chinae gross pulv.	100	45	—	—
„ Cinnamomi gross. pulv.	„	24	—	—
„ Frangulae sciss	„	13	—	—
„ Granati gross. pulv.	„	27	—	—
„ Quercus „ „	„	8	—	—
„ Salicis „ „	„	9	—	—
Cuprum sulfuricum	„	20	—	—
Emplastrum Cantharidum	„	82	—	—
„ Diachylon compositum	„	34	—	—
„ Hydrargyri	„	57	—	—
Euphorbium pulv.	10	4	—	—
Extractum Belladonnae fol.	1	5	—	—
„ **Filicis maris aeth.**	10	90	—	—
„ **Granati**	„	45	—	—
„ **Hyoscyami folior.**	1	5	—	—
„ **Secalis cornuti**	„	5	—	—
Ferrum sesquichloratum solutum	10	3	100	26
„ sulfuricum venale	100	2	1000	16
Flores Arnicae sciss.	„	8	—	—
„ Chamomillae vulgaris (II[da])	„	15	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	18	1000	155
„ Cinae pulv.	„	23	—	—
„ Sambuci	„	17	—	—
Folia Althaeae sciss.	„	8	—	—
Folia Belladonnae scis.	10	2	—	—
„ **Digitalis** „	„	1	—	—
„ **Hyoscyami** „	„	2	100	12
Folia Malvae sciss.	100	10	—	—
„ „ Menthae piperit. sciss.	„	30	—	—
„ „ Salviae sciss.	„	20	—	—
„ „ Sennae de Tinnevelly sciss.	„	17	—	—
Fructus Anisi vulgaris	„	12	—	—
„ „ „ pulv.	„	2[illegible]	1000	210
„ Carvi	„	11	—	—
„ „ pulv.	„	24	1000	200

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Fructus Colocynthidis pulv.	10	24	—	—
Fructus Foeniculi	100	10	—	—
„ „ pulv.	„	18	1000	150
„ Juniperi gross. pulv.	„	7	„	58
„ Lauri „ „ . . .	„	10	—	—
Gallae gross pulv.	„	26	—	—
Glycerinum	„	18	—	—
Gummi Acaciae elect. (IIda)	„	26	—	—
Herba Absinthii sciss.	„	8	—	—
Herba Conii sciss.	10	1	—	—
Herba Meliloti sciss.	100	10	—	—
Hydrargyrum bichlor. corros. pulv. .	10	10	—	—
„ **chlorat. mite subl. par.** .	„	14	—	—
„ **oxydatum flavum** . .	„	26	—	—
Jodoformium cryst. et pulv. . . .	„	43	—	—
Jodum	„	40	—	—
Kalium carbonic. crudum	100	9	—	—
„ chloricum	„	24	—	—
„ hydrooxydatum	10	8	—	—
„ hydrotartaricum pulv. . . .	100	40	—	—
„ hypermanganic.	10	6	—	—
„ jodatum	„	24	100	220
„ nitricum pulv.	100	15	—	—
„ sulfuratum pro balneo . . .	„	14	1000	130
„ sulfuricum pulv. , . . .	„	14	—	—
Kamala	10	23	—	—
Kreosotum	„	10	—	—
Lanolinum	100	55	—	—
Lycopodium	„	55	—	—
Magnesium carbonic. pulv. . . .	„	33	—	—
„ sulfuricum	„	5	1000	44
Mel depuratum	„	20	—	—
Morphinum hydrochloric. . . .	1	24	—	—
Myrrha pulv.	100	62	—	—
Natrium boracic. pulv.	„	19	—	—
„ carbonic. cryst. venale . .	„	3	1000	25
„ salicylicum	10	13	—	—
„ sulfuric. cryst. venale . .	100	3	1000	24
Oleum Amygdalar. dulc.	„	45	—	—
„ cadinum	„	11	—	—
Oleum Crotonis	1	2	—	—
Oleum Hyoscyami folior. coct. . . . ,	100	24	—	—
„ Jecoris Aselli	„	10	—	—
„ Juniperi	10	8	—	—

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Oleum Lauri	100	20	—	—
„ Lini	„	8	—	—
„ Olivae IIda	„	15	—	—
Oleum Sinapis aether.	1	10	—	—
Oleum Terebinthinae	100	9	1000	76
Opium pulv.	1	5	—	—
Physostigminum salicylic. . . .	0·01	4	—	—
Pix liquida	100	7	—	—
Placenta s min. Lini pulverat.	„	5	1000	40
Plumbum aceticum	„	16	—	—
Plumbum aceticum basic. solut.	„	13	—	—
„ carbon cum pulv.	„	20	—	—
„ oxydatum pulv.	„	16	—	—
Radix Althaeae elect. (IIda) sciss. . . .	„	11	1000	95
„ Althaeae elect. (IIda) gross. pulv. . .	„	18	„	148
„ Angelicae gross. pulv. . . .	„	20	—	—
„ Arnicae sciss.	„	17	—	—
„ Calami aromat. sciss.	„	10	—	—
„ „ „ gross. pulv. . .	„	15	1000	135
„ Filicis maris gross. pulv. . . .	„	20	—	—
„ Gentianae sciss.	„	9	—	—
„ „ gross. pulv.	„	12	1000	108
Radix Ipecacuanh. rud. tus. . . .	10	28	—	—
„ **Jalapae gross. pulv.** . . .	100	47	—	—
Radix Liquiritiae sciss.	„	9	—	—
„ „ decort gross. pulv. . .	„	21	—	—
„ Valerianae sciss.	„	13	—	—
„ „ gross. pulv.	„	20	—	—
„ Zingiberis „ „	„	21	—	—
Saccharum pulv.	„	13	—	—
Sapo calinus	„	7	1000	62
Secale cornutum pulv.	„	32	—	—
Semen Lini	„	6	1000	50
Semen Sabadillae pulv.	„	34	—	—
Semen Sinapis	„	7	—	—
„ „ pulveratum	„	11	—	—
Semen Strychni pulv.	10	4	—	—
Solutio arsenicalis Fowleri . . .	„	7	—	—
Species aromaticae	100	30	—	—
Spiritus camphoratus	„	12	1000	100
„ saponatus	„	14	„	125
„ Vini concentr.	„	7	—	—
Stibium Kalio-tartar. pulv. . . .	10	10	—	—
„ **sulf. aur. pulv. venale** . . .	„	5	—	—

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Stibium sulfurat. nigrum pulv.	100	18	—	—
Strychninum nitricum	0·1	4	—	—
Styrax liquidus venalis	100	25	—	—
Sulfur sublimat. lotum venale	„	5	—	—
Talcum pulv.	„	6	—	—
Terebinthina communis	„	6	—	—
Tinctura Aconiti	10	5	—	—
Tinctura Arnicae	100	16	1000	140
Tinctura Balladonnae fol. . . .	10	4	—	—
„ **Cantharidum**	„	5	—	—
„ **Digitalis**	„	4	—	—
„ **Ipecacuanhae**	„	7	—	—
„ **Jodi**	100	68	—	—
„ **Opii simplex**	10	6	—	—
„ **Strychni**	„	4	—	—
Unguentum Cerussae	100	31	—	—
„ Diachylon	„	52	—	—
„ Hydrargyri	„	75	—	—
„ Plumbi acetici	„	38	—	—
„ simplex	„	30	—	—
„ sulfuratum	„	25	—	—
Vaselinum	„	23	—	—
Veratrinum	0·1	4	—	—
Zincum chloratum	10	7	100	54
Zincum oxydatum purum venale . . .	100	30	—	—
Zincum sulfuricum	„	10	—	—

Dodatek.

T a b l i c a I.

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków w szafie dającej się zamknąć.

Acidum arsenicosum.
Atropinum sulfuricum.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Physostigminum salicylicum.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Strychninum nitricum.
Veratrinum.

Tablica II,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków.

Acidum aceticum concentratum.
Acidum carbolicum crystallisatum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Acidum hydrochloricum concentratum.
Acidum nitrico-nitrosum.
Acidum nitricum concentratum.
Acidum sulfuricum concentratum.
Ammonia.
Amylium nitrosum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata.
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.
Herba Sabinae.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.

Jodum.
Kalium hydrooxydatum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aethereum.
Opium.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Pulvis Ipecacuanhae opiatus.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanthi.
Semen Strychni.
Stibium Kalio-tartaricum.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici seminis.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii Simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Vinum Colchici seminis.
Vinum Stibii Kalio-Tartarici.
Zincum chloratum.

Tablica III,

podaje największe dawki leków dla dorosłej osoby, której lekarz przy zapisywaniu do wewnętrznego użycia nie śmie przekroczyć, jeżeli nie dołączy wykrzyknika (!).

	Największa	
	dawka pojedyncza	dawka dzienna
	w gramach	
Acidum arsenicosum	0·005	0·02
Acidum carbolicum	0·10	0·50
Apomorphinum hydrochloricum	0·01	0·05
Aqua Amygdalarum amararum concentrata	1·50	5·00
Aqua Laurocerasi	1·50	5·00
Argentum nitricum	0·03	0·20
Atropinum sulfuricum	0·001	0·003
Cantharides	0·05	0·20
Chloralum hydratum	3·00	6·00
Cocainum hydrochloricum	0·10	0·30
Coffeinum	0·20	0·60
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	—
Extractum Aconiti radicis	0·03	0·12
Extractum Belladonnae foliorum	0·05	0·20
Extractum Canabis Indicae	0·10	0·30
Extractum Colocynthidis	0·05	0·20
Extractum Conii herbae	0·20	0·60
Extractum Hyoscyami foliorum	0·10	0·50
Extractum Opii	0·10	0·40
Extractum Scillae	0·20	1·00
Extractum Secalis cornuti	0·50	1·50
Extractum Strychni	0·05	0·15
Folia Belladonnae	0·20	0·60
Folia Digitalis	0·20	0·60
Folia Hyoscyami	0·30	1·00
Folia Stramonii	0·30	1·00
Fructus Colocynthidis	0·30	1·00
Herba Conii	0·30	2·00
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·03	0·10
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·03	0·10
Hydrargyrum jodatum flavum	0·05	0·20
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·10
Jodoformium	0·20	1·00
Jodum	0·03	0·10
Kreosotum	0·10	0·50
Lactucarium	0·30	1·00
Morphinum hydrochloricum	0·03	0·12
Oleum Crotonis	0·05	0·10
Opium	0·15	0·50

	Największa dawka pojedyńcza	Największa dawka dzienna
	w gramach	
Physostigminum salicylicum	0·001	0·003
Pilocarpinum hydrochloricum	0·03	0·06
Plumbum aceticum	0·10	0·50
Radix Aconiti	0·10	0·50
Radix Belladonnae	0·07	0·30
Santoninum	0·10	0·30
Secale cornutum	1·00	5·00
Semen Strychni	0·12	0·50
Solutio arsenicalis Fowleri	0·5	2·00
Stibium Kalio-tartaricum	0·2	0·50
Strychninum nitricum	0·007	0·02
Tinctura Aconiti radicis	0·50	1·50
Tinctura Belladonnae foliorum	1·00	4·00
Tinctura Cantharidum	0·50	1·00
Tinctura Colchici seminis	1·50	5·00
Tinctura Digitalis	1·50	5·00
Tinctura Jodi	0·30	1·00
Tinctura Lobeliae	1·00	5·00
Tinctura Opii crocata	1·50	5·00
Tinctura Opii simplex	1·50	5·00
Tinctura Strophanti	1·00	3·00
Tinctura Strychni	1·00	3·00
Veratrinum	0·005	0·02
Vinum Colchici seminis	1·50	5·00
Zincum sulfuricum qua emeticu	0·80	—

Tablica IV,

zawiera te leki, które wydawać bez przepisu lekarza aptekarzom jest zabronione.

Acidum arsenicosum.
Acidum carbolicum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Aloë.
Amylium nitrosum.
Antifebrinum.
Antipyrinum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata.
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Atropinum sulfuricum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Cuprum sulfuricum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Aloës.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Filicis maris.
Extractum Granati.
Extractum Hydrastidis.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Fructus Papaveris.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.

Herba Sabinae.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.
Jodum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aetherum.
Opium.
Physostigminum salicylicum.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Hydrastidis.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanti.
Semen Strychni.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Stibium Kalio-tartaricum.
Stibium sulfuratum aurantiacum.
Strychninum nitricum.
Syrupus Ipecacuanhae.
Syrupus Papaveris.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.

Tinctura Opii simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Veratrinum.
Vinum Colchici.
Vinum Stibii Kalio-tartarici.
Zincum chloratum.
Zincum sulfuricum.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 26. Lutego 1895. **Część IV.**

Nr. 7.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Lutego 1895, do L 9547.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 42. część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1895 w Galicyi.

C. k. Namiestnik:
Badeni w. r.

C. i k. Komenda I.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Bochnia	Bochnia	28 Luty Bochnia
		Wieliczka	Wieliczka	17. Wieliczka
			Dobczyce	27. Dobczyce
			Skawina	
	1	Kraków miasto	Kraków	
		Chrzanów	Chrzanów	3. Chrzanow
			Krzeszowice	13 Krzeszowice
13.	2	Kraków okręg	Kraków	18. Kraków popoł
		Limanowa	Limanowa	28. Luty Limanowa
		Gorlice	Biecz	10. Biecz
			Gorlice	14. Gorlice
		Grybów	Grybów	24 Grybów
		Nowy Sącz	Nowy Sącz	
20.	1	Nowy Targ	Nowy Targ	
		Biała	Biała	28. Luty Biała
			Oświęcim	10. Oświęcim
		Żywiec	Żywiec	14. Żywiec
		Myślenice	Maków	29. Maków
			Jordanów	
			Myślenice	
		Wadowice	Wadowice	
56.	1		Kalwarya	
			Zator	
		Brzesko	Brzesko	28. Luty Brzesko
			Wojnicz	10. Wojnicz
		Dąbrowa	Dąbrowa	15. Dąbrowa
	1	Tarnów	Tarnów	24. Tarnów
		Jasło	Jasło	28. Luty Jasło
57.	2	Pilzno	Brzostek	17. Brzostek
			Pilzno	21. Pilzno

korpusu w Krakowie.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16.		
	18, 19, 20, 21, 22, 23, 26.		
	28, 29, 30	1.	
2. Skawina		3, 4, 5.	
6 Kraków		8, 9, 10, 11, 12, 16 17, 18, 19.	
	4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12,		
	14. 15, 16 18.		
	19. 20, 21, 22, 23, 26. 27, 28.		
	1, 2 4, 5, 6, 7, 8. 9.		
	11, 12. 13.		
	15, 16, 18. 19, 20, 21, 22, 23,		
	26, 27, 28, 29, 30,	1.	
1. Nowy Sącz po południu		2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. 11, 12, 16. 17.	
18. Nowy targ		19, 20, 22. 23, 24 25, 26, 27.	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9.		
	11, 12, 13.		
	15, 16, 18. 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28.		
	30.	1, 2.	
3. Jordanów		4, 5.	
6. Myślenice		8, 9, 10. 11, 12.	
13. Wadowice		16. 17, 18, 19, 20. 22.	
23. Kalwarya		24, 25. 26, 27	
28. Zator		29 30.	
	1. 2, 4 5, 6, 7, 8. 9.		
	11, 12. 13. 14.		
	16, 18, 19, 20. 21, 22, 23.		
	26, 27, 28, 29, 30.	1, 2, 3. 4. 5. 6, 8 9, 10	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 13 14, 15. 16.		
	18, 19, 20.		
	22, 23 26, 27, 28.		

C. i k. Komenda X.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Kałusz	Kałusz	13 Rożniatów
		Dolina	Rożniatów	17. Dolina
			Dolina	22. popoł. Bolechów
			Bolechów	29. Mikołajów
		Żydaczów	Mikołajów	
			Żydaczów	
9.	1	Stryj	Stryj	
			Skole	
		Brzozów	Brzozów	8. Dynów
			Dynów	13 Bircza
		Dobromil	Bircza	19. popoł. Dobromil
			Dobromil	23. popoł. Przemyśl
10.	1	Przemyśl	Przemyśl	
			Krzywcza	
		Ropczyce	Dębica	5. Ropczyce
			Ropczyce	14. popoł. Mielec
		Mielec	Mielec	27. popoł. Tarnobrzeg
	1	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	
		Rzeszów	Rzeszów	22. Kolbuszowa
40.	2	Kolbuszowa	Kolbuszowa	
		Krosno	Krosno	12. po południu Ustrzyki dolne
		Lisko	Ustrzyki-dolne	17. Lisko
			Lisko	28. Rymanów
			Rymanów	
45.	1	Sanok	Sanok	
		Drohobycz	Drohobycz	17. Stare miasto
		Staremiasto	Staremiasto	24. Turka
		Turka	Turka	
77.	1	Sambor	Sambor	

korpusu w Przemyślu.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12,		
	14, 15, 16,		
	18, 19, 20, 21, 22,		
	23, 26, 27, 28,		
3. Żydaczów	30,	1, 2,	
12 Stryj		4, 5, 8, 9, 10, 11,	
24. popoł. Skole		17, 18, 19, 20, 22, 23, 24,	
30. popoł. powrót		25, 26, 27, 29, 30,	
	1, 2, 4, 5, 6 7,		
	9, 11, 12,		
	14, 15, 16, 18, 19,		
	20, 21, 22, 23,		
7. Krzywcza	26, 27, 28, 29, 30,	1, 2, 3, 4,	
11. powrót		8, 9, 10,	
	1, 2, 4,		
	6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14,		
	15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27,		
9. powrót	28, 29, 30,	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8,	
	1, 2 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21.		
6. powrót	23, 26, 27, 28, 29, 30,	1, 2, 3, 4, 5,	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12,		
	13, 14, 15, 16,		
	18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27,		
3. Sanok	29, 30,	1, 2,	
		4, 5, 8, 9, 10, 11, 17, 18,	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14 15, 16,		
	18, 19, 20, 21, 22, 23,		
3. Sambor	26, 27, 28, 29, 30,	1, 2,	
		4, 5, 8, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 22.	

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
		Rawa	Rawa	16. Krakowiec
		Jaworów	Krakowiec	22. Jaworów
			Jaworow	31. Janów
	1	Gródek	Janów	
			Gródek	
		Mościska	Mościska	8 po południu Sądowa Wisznia
			Sądowa Wisznia	15. Rudki
89.	2	Rudki	Rudki	24. powrót
		Nisko	Nisko	10 Leżajsk
			Leżajsk	15. popoł Łańcut
	1	Łańcut	Łańcut	31. powrót
		Cieszanów	Cieszanów	7. Lubaczów
			Lubaczów	15. Jarosław
90.	2	Jarosław	Jarosław	

C. i k. Komenda XI.

		Zbaraż	Zbaraż	1. Zbaraż
		Skałat	Skałat	12. Skałat
		Trembowla	Trembowla	24. Trembowla
15.	1	Tarnopol	Tarnopol	
			Mikulińce	
		Śniatyn	Sniatyn	1. Sniatyn
		Kossów	Kossów	24 Kossów
24.	1	Kołomyja	Kołomyja	
		Lwów miasto	Lwów	
		Lwów powiat	Lwów	
		Żółkiew	Żółkiew	31. Żółkiew
30.	1	Sokal	Sokal	

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2, 4. 5, 6. 7, 8. 9, 11, 12, 13, 14. 15,		
	18, 19, 20, 21,		
	23. 26, 27, 28, 29. 30,		
9. Gródek		1, 2, 3. 4, 5. 8,	
		10, 11, 17, 18,	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8,		
	9, 11, 12. 13, 14,		
	16, 18. 19, 20. 21, 22, 23,		
	1, 2, 4. 5, 6, 7, 8, 9,		
	11, 12. 13, 14, 15,		
	16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28. 29, 30,		
	1, 2, 4. 5, 6,		
	8, 9, 11. 12. 13, 14		
	16, 18. 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28. 29. 30.	1,	

korpusu we Lwowie.

	2. 4. 5. 6. 7, 8. 9. 11.		
	13, 14. 15. 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23.		
5. Tarnopol	26, 27, 28, 29, 30.	1, 2, 3, 4.	
23. Mikulińce		8, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 22.	
28. powrót		24, 25, 26, 27.	
	2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13.		
	26, 27, 28, 29, 30.	1, 2, 3.	
4. Kołomyja		5, 8, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25.	
	1, 2. 4, 5, 6. 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15.		
	16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 30.		
		1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10.	
11. Lwów 16. Sokal		17, 18, 19, 20, 22 23, 24, 25, 26, 27.	

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży
				marcu
		Buczacz	Buczacz	28. Luty Buczacz
		Podhajce	Podhajce	15. Podhajce
	1	Brzeżany	Brzeżany	28. Brzeżany
		Rohatyn	Rohatyn	28. Luty Rohatyn
		Bóbrka	Bóbrka	13. Bóbrka
55.	2	Przemyślany	Przemyślany	27. Przemyślany
		Horodenka	Horodenka	28. Luty Horodenka
		Tłumacz	Tłumacz	12. Tłumacz
		Bohorodczany	Bohorodczany	24 Bohorodczany
		Nadwórna	Nadwórna	
58.	1	Stanisławów	Stanisławów	
		Kamionka	Kamionka	28. Luty Kamionka
		Złoczów	Złoczów	13. Złoczów
			Brody	
80.	1	Brody		
			Założce	
		Borszczów	Mielnica	10. Mielnica
			Borszczów	16. Borszczów
		Husiatyn	Husiatyn	24. Husiatyn
		Czortków	Czortków	
95.	1	Zaleszczyki	Tłuste	
			Zaleszczyki	

Lwów, dnia 2 Lutego 1895.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14.		
	16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27.		
	29, 30.	1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10.	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12.		
	14. 15. 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26.		
	28. 29, 30.	1. 2, 3, 4, 5.	
	1, 2, 4, 5, 6, 7. 8, 9, 11.		
	13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21. 22, 23.		
	26, 27 28. 29, 30.	1.	
2. Nadwórna		3, 4, 5, 8, 9, 10, 11.	
12. Stanisławów		17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29.	
	1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12.		
	14, 15, 16 18. 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 30.	1.	
2. Brody, 11. Złoczów, 16. Brody		3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 22.	
23. Załośce		24, 25, 26, 27, 29. 30.	
	11, 12, 13, 14, 15.		
	18, 19, 20, 21, 22, 23.		
	26, 27, 28, 29, 30.	1, 2, 3, 4, 5.	
6. Czortków		8, 9, 10, 11, 17, 18. 19, 20.	
21. Tłuste		22, 23, 24.	
25 Zaleszczyki, 30. powrót		26, 27, 29.	

Nr. 8.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Stycznia 1895, L. 536, którem się ogłasza rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. k. Nr. 69, o regulacyi rzeki Bugu, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 30. Grudnia 1894, L. 24.149/3100.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kraj. Nr. 69, o regulacyi rzeki Bugu.

§. 1.

Regulacya rzeki Bugu od ujścia Pełtwi w Busku aż do granicy państwa jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonaną w myśl §. 7. ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kraj. Nr. 69, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa i stron interesowanych (Wydziału Spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1891, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa, a preliminujący koszta robót na 594.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1. Wykonanie 28 przekopów wraz z zamknięciem starych łożysk na Bugu od ujścia Raty do granicy państwa, dla ułatwienia odpływu wielkiej wody z przestrzeni powyżej położonej.

2. Systematyczna regulacya Bugu od ujścia Pełtwi w Busku do ujścia Raty, za pomocą przekopów i zabezpieczeń brzegów.

3. Plantacye wikliny dla uzyskania taniego materyału faszynowego.

4. Korekcyę ujść dopływów Bugu.

5. Regulacyę młynówki od Tyszycy przez Izbicę w gminie Jastrzębica na młyn w Hrudach wraz z przewałem pod Izbicą i progów na Bugu; wreszcie

6. Utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat 12 i trwać ma od jesieni 1893 do jesieni 1905.

W czasie tym wzbronione są wszelkie z projektem sprzeczne budowle prywatne na rzece Bugu.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na założenie plantacyj wikliny, potrzebnych dla uzyskania taniego materyału faszynowego i na utrzymanie w czasie budowy, niemniej też koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu pokryte być mają z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kr. Nr. 69, i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 594.000 zł. a. w.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Oznaczone w §. 3. ustawy z dnia 9. Lipca 1894, Dz. u. kr. Nr. 69, zasiłki krajowe i państwowe, mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w sposób następujący:

a) 40% zasiłek krajowy w kwocie 237.600 zł. w. a. w myśl uchwały sejmowej z dnia 23. Września 1892, w dwunastu równych ratach rocznych od r. 1893 do r. 1904 po 19.800 zł. w. a.;

b) 30% zasiłek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 178.200 zł. w. a. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w dwunastu równych ratach rocznych od r. 1894 do r. 1905 po 14.850 zł. w. a.;

c) 20% zasiłek państwowej dotacyi budowli wodnych w kwocie 118.800 zł. w. a. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w dwunastu równych ratach rocznych od r. 1894 do r. 1905 po 9.900 zł. w. a.

Wypłata zasiłków z państwowego funduszu melioracyjnego i dotacyi budowli wodnych, odbywać się ma w miarę rzeczywistej potrzeby dla programowego wykonania przedsiębiorstwa.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego, względnie do kasy krajowej, w równych ratach rocznych na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. powołanej specyalnej ustawy krajowej przez właściwą, w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65 i 66 kraj. ustawy wodnej przez spółkę; a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte

grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługa w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetru melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera asystenta i elewa technicznego, 120 zł. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera adjunkta, a 150 zł. a. w. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za jeden kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. a. w. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymanie delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych, w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są w obec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem w obec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub

za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze. korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.) a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót: jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (Wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy, należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe, i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9. a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach, miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat li-

cytacyi tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę

(§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz;

3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;

4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

5. odbiór materyałów budowlanych;

6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą;

7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi Państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa, jak i Spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi Państwa i Wydziału krajowego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału Spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a)* wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a)* wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw, melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 10. Marca 1895. **Część V.**

Nr. 9.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Lutego 1895, L. 9685, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Brody na pobór w roku 1895 wyższego dodatku do podatku komsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Brody na pobór w roku 1895 dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości $73\frac{1}{2}\%$ a od wina w wysokości 100% z tem jednak zastrzeżeniem, że gminie miasta Brody nie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 10. Lutego 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 10.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. Lutego 1895, L. 9596, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin kolonia na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa, do końca roku 1899.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Knihinin kolonia na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 100% na dalszy przeciąg 5 lat od roku 1895 do końca grudnia 1899, z tem zastrzeżeniem, że gminie Knihinin kolonia nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 11. Lutego 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 11.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Grudnia 1894, L. 103.185, którem na podstawie upoważnienia wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. Marca 1894, L. 6934, wydaje się przepisy dla umundurowania c. k. nadzorców rzek w Galicyi.

I. Ogólne postanowienia.

§. 1.

Nadzorcy rzek, będący w czynnej służbie, obowiązani są nosić przepisany mundur podczas uroczystości, przy służbowych przedstawieniach, obchodach rzeki, jako też w ogóle w służbie wykonawczej.

Poza służbą nadzorca rzek ma prawo nosić mundur.

Nadzorcom rzek w stanie spoczynku służy prawo noszenia munduru na uroczystościach.

§. 2,

Nadzorca rzek, gdy jest w mundurze, pozdrawia kłaniając się sposobem wojskowym i obowiązany jest przy spotkaniu urzędnika państwowego w mundurze, oddać mu ukłon.

§. 3.

Najpóźniej do 1. Marca roku 1895 mają nadzorcy rzek zaopatrzyć się w przepisany mundur.

Polityczne władze powiatowe, którym podlegają nadzorcy rzek, mają obowiązek starać się o to, aby nadzorcy rzek od wyżej wyznaczonego terminu posiadali przepisany mundur zawsze w dobrym stanie, odpowiadającym powadze urzędowej, i nosili go we wszystkich nakazanych wypadkach.

II. Opis munduru.

§. 4.

Surdut jest ze sukna ciemno-niebieskiego, z wyłożonym kołnierzem i wyłogami z tego samego sukna, z podszewką z czarnej gładkiej materyi jedwabnej lub wełnianej. Górna połowa składa się z dwóch części piersiowych (przednich), które za pomocą boczków łączą się z plecami, składającemi się również z dwóch części.

Części piersiowe zachodzą w środku piersi jedna na drugą, tworząc dwie wykładki u góry kończyste; na każdej jest rzędem po sześć równo od siebie oddalonych mosiężnych guzików, na których wybitą jest kotwica z koroną, a tuż przy brzegach wykładkowych po sześć dziurek guzikom odpowiadających.

Guzik najwyższy ma być przyszyty w odległości 3 centymetrów pod osadą kołnierza, a o 20 centymetrów od brzegu wykładkowego, najniższy zaś na szwie stanu o 10 centymetrów oddalony od brzegu wykładkowego. W podszewce obydwóch części piersiowych osadzone są kieszenie, 15 centymetrów szerokie.

Surdut jest zrobiony z połami i takiej długości, że sięga do końca wielkich palców u rąk wolno spuszczonych.

Poły surduta stanowią przedłużenie górnej połowy i ku dołowi rozszerzone zachodzą na siebie z przodu jak wskazuje szerokość wykładek i z tyłu

jak wskazuje dolna szerokość pleców. W tylnej części i to w kierunku obydwóch szwów plecowych tworzą obie poły po jednym fałdzie prostopadłym, a w każdym z nich znajduje się kieszeń, nakryta klapą trójkończystą, względnie podwójnie wyciętą. Klapy te opatrzone są każda trzema guzikami mosiężnymi z kotwicą, przyszytymi po jednym na górnym i dolnym końcu, oraz w środku klapy.

Rękawy obłożone są wyłogami z tego samego sukna, mającymi 9 centymetrów szerokości. Na wyłogach wzdłuż tylnego szwu tuż przy stawie ręki mają być przyszyte dwa małe mosiężne guziki, na których także kótwica z koroną jest wybita.

Kołnierz ma podszewkę z tego samego sukna i jest tak skrojony, żeby wyłożony, miał z tyłu, środku i na obu przednich, prostokątnych rogach przy wykładkach 4 centymetry szerokości.

Na każdym z przednich rogów kołnierza ma być naszytą pozłacana kotwica, wybita z metalu długości 3·5 centymetrów.

§. 5.

Kamizelka jest z takiego samego sukna ciemno-niebieskiego jak surdut, część tylną ma z czarnego kanawasu, a z przodu jest od szyi ku piersiom na 10 centymetrów wgłąb wycięta, i zapina się na sześć guzików małych, mosiężnych z kotwicą, przyszytych na przednim brzegu prawej części piersiowej.

Obie części piersiowe są na przednich dolnych rogach ukośnie ścięte i mają na zewnętrznej stronie każda po jednej kieszeni poziomej, z otworem obłożonym listewką sukienną dwa centymetry szeroką. Tylna część kamizelki jest w środku na 7 centymetrów rozciętą i zaopatrzona w zaponę ze sprzączką do ściągania.

W lecie wolno nosić kamizelkę z surowego płótna według powyższego kroju, opatrzoną w przepisane guziki z kotwicą.

§. 6.

Spodnie są z tego samego sukna, jak surdut i kamizelka, z rozporem z przodu, z kieszeniami po bokach, mającemi prostopadle idące otwory do zapinania.

W lecie można nosić spodnie do prania z surowego płótna.

§. 7.

Czapka ze sukna ciemno-niebieskiego, krojem i formą jest podobna do czapki oficerów marynarki, 9 centymetrów wysoka, na dolnym brzegu obszyta

sznurem z czarnych i żółtych nici, jedwabnych lub wełnianych, a z przodu powyżej prostego daszka, mającego najwięcej pięć centymetrów szerokości, opatrzona rozetką z orłem wraz z obłogą i pozłacaną kotwicą bez guziczka długości 2·8 centymetrów. Podpinka na jeden centymetr szeroka, opatrzona w dwie sprzączki, przytwierdzona jest ponad końcami daszka zapomocą dwóch małych guzików mosiężnych z kotwicą.

§. 8.

Płaszcz mundurowy jest z sukna ciemno-niebieskiego, z tego samego jak i inne części munduru i tak długi, żeby ciało aż do 25 centymetrów poniżej goleni całkiem osłaniał; opatrzony jest w dwa rzędy wielkich mosiężnych guzików z kotwicą i koroną, po sześć w każdym rzędzie.

Kołnierz ma podszewkę z tego samego sukna jak płaszcz do postawienia i ułożenia, zaokrąglony po obu rogach.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza w środku po obu brzegach przednich umieszczone są obszewki z ciemno-niebieskiego aksamitu, a na górnym końcu każdej obszewki przyszyty jest mały mosiężny guzik z kotwicą.

Z przodu na szwie kołnierz przytwierdzającym jest zapinka ciemno-niebieska, wełniana, a mianowicie z prawej strony baryłka, z lewej pętlica a osady ich osłonięte są rozetami, zrobionemi z tego samego materyału.

W wysokości bioder znajduje się z tyłu dragon 6 centymetrów szeroki, a 37 cm. długi z 2 wielkimi guzikami mosiężnymi z kotwicą i dwiema dziurkami.

W tej samej wysokości jak dragon umieszczone są zewnątrz po obu bokach kieszenie klapami nakryte, a po lewej stronie piersi znajduje się wewnątrz kieszeń otwarta.

Płaszcz uniformowy nosi się, gdy jest zimno lub niepogoda, na surducie.

§. 9.

Do stojących lub wykładanych kołnierzyków przepisane są do munduru krawatki czarne w formie kokardy, szerokości 2—3 centymetrów.

§. 10.

Rękawiczki są z białej skóry do prania.

§. 11.

Do munduru na uroczystościach i urzędowych przedstawieniach należy nosić wyłącznie białą bieliznę.

§. 12.

Noszenia bluz uniformowych dozwala się tylko przy czynnościach służbowych, natomiast zakazane jest na uroczystościach lub służbowych przedstawieniach. Nie wolno również nosić pojedynczych sztuk munduru razem z odzieżą cywilną, lub parasolów i lasek razem z mundurem.

§. 13.

Bluza uniformowa podobna jest krojem do bluzy, przepisanej dla urzędników administracyjnych rozporządzeniem wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. Lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 113.

Bluza ta jest ze sukna ciemno-niebieskiego, z obszewkami z ciemno-niebieskiego aksamitu, na których przytwierdzone są pozłacane kotwice, wybite z metalu i mosiężne guziki z kotwicą i koroną.

Do bluzy nosić należy inne części przepisanego munduru; dozwala się jednak w służbie przy obchodach poruczonych nadzorowi przestrzeni rzek, nosić spodnie w cholewach.

Lwów, dnia 20. Grudnia 1894.

Badeni w. r.

Nr. 12.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Lutego 1895, L. 11.857.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 25. Stycznia 1895 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. Grudnia 1894, ustanawiającą prowizoryum budżetowe na rok 1895, o ile na podstawie tej uchwały pobierane być mają od 1. Stycznia b. r. począwszy aż do konstytucyjnego ustanowienia budżetu krajowego na rok 1895, względnie do 31. Marca 1895, dodatki na fundusz krajowy w wysokości sześćdziesięciu pięciu (65) centów od każdego jednego złotego całej

należytości państwowych podatków bezpośrednich, a w mieście Krakowie i powiatach politycznych Chrzanowskim i Krakowskim tylko w wysokości pięćdziesiąt i jeden (51) centów a. w.

Co niniejszem wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. Stycznia 1895, L. 2403, podaje się do powszechnej wiadomości.

Badeni w. r.

Nr. 13.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym z dnia 22. Lutego 1895, L. 11.629, o przyznaniu szpitalowi greckiemu w Aleksandryi uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego.

Szpitalowi greckiemu w Aleksandryi przyznaje się pod względem zwrotu kosztów leczenia tutejszokrajowych osób z funduszu krajowego te same uprawnienia, jakie w myśl obowiązujących przepisów przysługują publicznym szpitalom powszechnym w austryacko-węgierskiej Monarchii.

Lwów, dnia 22. Lutego 1895.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 20. Kwietnia 1895. **Część VI.**

Nr. 14.

U s t a w a

z dnia 12. Marca 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zmianie obszarów Reprezentacyi powiatów w Ropczycach i w Rzeszowie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gmina Pstrągowa wraz z obszarem dworskim ma być przeniesioną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Ropczycach do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Rzeszowie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. Stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 12. Marca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 15.

U s t a w a

z dnia 12. Marca 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zmianie obszarów Reprezentacyi powiatów w Rohatynie i Żydaczowie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gmina Nowoszyn wraz z obszarem dworskim ma być przeniesioną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Rohatynie do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Żydaczowie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. Stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 12. Marca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 16.

U s t a w a

z dnia 7. Lutego 1895, w przedmiocie pożyczki 10,000.000 zł. czyli 20,000.000 koron, którą król. stołeczne miasto Lwów zamierza zaciągnąć.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Upoważnia się gminę król. stołecznego miasta Lwowa do zaciągnięcia w drodze emisyi 4% obligacyj komunalnych, pożyczki do wysokości 10,000.000 zł. w. a. czyli, 20,000.000 koron, spłacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele wymienione szczegółowo w art. II. tej ustawy z zachowaniem przepisów zawartych w artykule III. i IV. tej ustawy.

Art. II.

Z funduszu uzyskać się mającego w sposób ustanowiony w Art. I. mają być pokryte następujące wydatki:

1. na urządzenie wodociągów 1,500.000 zł. czyli 3,000.000 koron;

2. na rozszerzenie sieci kanałowej i rekonstrukcyę starych wadliwych kanałów, dalsze zasklepienie Pełtwi i Pasieki, tudzież na wykonanie urządzeń dla uprzątnięcia z miasta nieczystości kloacznych i śmiecia 500.000 zł. czyli 1,000.000 koron;

3. na wybrukowanie ulic, tudzież na uregulowanie dróg i placów przedmiejskich 600.000 zł. czyli 1,200.000 koron;

4. na rzeźnię, targowicę bydła i rakarnię 540.000 zł. czyli 1,080.000 koron;

5. na budowę szkół 200.000 zł. czyli 400.000 koron;

6. na budowę przytuliska dla kobiet 32.000 zł. czyli 64.000 koron;

7. na fundusz dla założenia zakładu zastawniczego 100.000 zł. czyli 200.000 koron;

8. na budowę nowych koszar 600.000 zł. czyli 1,200.000 koron;

9. na fundusz dla podniesienia przemysłu i handlu 100.000 zł. czyli 200.000 koron;

10. na budowę nowego teatru 700.000 zł. czyli 1,400.000 koron;

11. na ewentualne wykupno kolei elektrycznej 700.000 zł. czyli 1,400.000 koron;

12. na rozszerzenie i polepszenie oświetlenia po objęciu gazowni na własność gminy 250.000 zł. czyli 500.000 koron;

13. na przeprowadzenie wymiaru i niwelacye, jakoteż na uregulowanie placów i ulic specyalnie z powodu ustawy o ulgach podatkowych 100.000 zł. 200.000 koron;

14. na odnowienie i adaptacyę gmachu ratuszowego 250.000 zł. czyli 500.000 koron;

15. na budowę centralnej stacyi dla straży ogniowej 70.000 zł. czyli 140.000 koron;

16. na konwersyę i spłatę istniejących długów miejskich 2,922.685 zł. czyli 5,845.370 koron;

17. na specyalny fundusz rezerwowy dla oprocentowania pożyczki, a względnie obligów komunalnych 200.000 zł. czyli 400.000 koron;

18. na pokrycie dalszych, z przeprowadzeniem powyższych inwestycyi i zrealizowaniem pożyczki połączonych wkładów i wydatków 635.315 zł. czyli 1,270.630 koron.

Art. III.

Wykonanie inwestycyi wymienionych w Art. II. pod 1. do 15. włącznie i operacyi poszczególnych pod 16. do 18. włącznie, wreszcie emisya potrzebnych na cele rzeczone kwot pożyczkowych, nastąpić ma stopniowo i na podstawie specyalnej dla każdej sprawy uchwały Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

W sprawach tych uchwała Rady miejskiej, aby miała ważność, musi być powziętą na dwóch nie prędzej jak ośm dni po sobie następujących posiedzeniach, odbytych w obecności przynajmniej 50 członków Rady miejskiej po wysłuchaniu wniosków odpowiednich sekcyi, co do inwestycyi zaś poszczególnionych w Art. II. pod 1. do 15. włącznie, nadto po rozpoznaniu szczegółowych projektów, planów i kosztorysów.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazywany Wydziałowi krajowemu.

Art. IV.

Jeżeliby niektóre z robót wymienionych w Art. II. pod 1. do 15. włącznie, w skutek uchwały Rady miejskiej nie miały być wykonane, należy potrącić przeznaczoną dla nich kwotę z ogólnej sumy pożyczki.

Wyjątek stanowi kwota 700.000 zł. w. a. czyli 1,400.000 koron, przeznaczona na ewentualne wykupno kolei elektrycznej; wolno bowiem Radzie miejskiej w razie stanowczego zaniechania rzeczonego wykupna, pod warunkami wymienionymi w Art. III. użyć tej kwoty na odpowiednie powiększenie kredytów wymienionych w Art. II. pod 1. do 10., 12. do 15. i 18.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, 7. Lutego 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r. **Plener** w. r.

Nr. 17.

U s t a w a

z dnia 21. Marca 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, dotycząca zmiany §. 10. tymczasowego statutu król. stoł. miasta Krakowa z dnia 1. Kwietnia 1866, (Nr. 7. Dz. u. kr.)

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

§. 10. tymczasowego statutu król. stoł. miasta Krakowa z dnia 1. Kwietnia 1866, Nr. 7. Dz u. kr. zostaje w dotychczasowem brzmieniu uchylony i ma opiewać jak następuje:

§. 10.

Od przyjęcia na własną prośbę do związku gminy pobieraną będzie na rzecz funduszu miejskiego opłata w kwocie od 20 koron (10 zł. w. a.) do 600 koron (300 zł. w. a.), którą Rada miejska oznaczy stosownie do zamożności przyjętego i czasu jego pobytu w gminie.

W wyjątkowych przypadkach może Rada miejska uwolnić przyjętego od opłaty.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 21. Marca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 18.

U s t a w a

z dnia 23. Marca 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Kołomyi na pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Kołomyja zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłaty od czynszów najmu każdej nieruchomości, znajdującej się w obrębie miasta a podlegającej podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata wynosić ma 4 centy od każdego zeznanego i w drodze urzędowej stwierdzonego złotego w. a. czynszu najmu.

Art. III.

Opłacie tej nie podlegają mieszkańcy miasta Kołomyi, którzy opłacają roczny czynsz najmu w kwocie poniżej 40 zł. w. a.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do przeprowadzenia poboru tej opłaty uchwali Rada miejska.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od najbliższego półrocza roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art, VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. Marca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 19.

U s t a w a

z dnia 26. Marca 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasteczka Sokołowa, w powiecie kolbuszowskim na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasteczka Sokołów dozwala się pobierać przez pięć lat, licząc od dnia wejścia w życie tej ustawy, opłatę od poniżej wyszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litro-stopnia alkoholu w wódce, okowicie lub spirytusie (podług stu-stopniowego alkoholometra) po 8 ct. w. a. czyli od stu litrostopni (jednego hektolitra) alkoholu po 8 zł. w. a.; wódka, okowita lub spirytus niżej 40 stopni podlega opłacie od pełnych 40 stopni.

2. Od jednego litra rumu i słodzonych trunków spirytusowych po $1^1/_2$ ct. w. a. czyli od hektolitra po 1 zł. 50 ct.

3. Od jednego litra miodu po $1^1/_2$ ct. w. a. czyli od hektolitra po 1 zł. 50 ct.

4. Od jednego litra piwa po 1 cencie, czyli od hektolitra po 1 zł.

Art. II

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Sokołów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienie co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 26. Marca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 5. Maja 1895. Część VII.

Nr. 20.

U s t a w a

z dnia 24. Marca 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którą zmienia się niektóre postanowienia Cesarskiego patentu z dnia 5. Lipca 1853, Dz. pr. p. Nr. 130, i ustawy krajowej z dnia 26. Kwietnia 1871, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 18, o wykupnie i regulacyi ciężarów gruntowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy ustaje działalność Władz dla spraw wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych co do wszystkich praw wyszczególnionych w §. 1. i 2. Cesarskiego patentu z d. 5. Lipca 1853, Nr. 130. Dz. pr. p. i w ustawie krajowej z dnia 26. Kwietnia 1871, Nr. 18. Dz. u. kr., które do tego dnia u c. k. komisyi krajowej dla spraw wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych zgłoszone, względnie prowokowane nie zostały (§. 6. patentu). Odtąd władze te załatwiać będą tylko takie sprawy, które do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy w wspomnianej c. k. komisyi krajowej już były zgłoszone, względnie prowokowane, a orzeczenia ich w myśl §. 34. patentu wydane i nadal w drodze prawa zaczepione być nie mogą.

Po ukończeniu spraw jeszcze po ogłoszeniu niniejszej ustawy do ich kompetencyi należących, władze te istnieć przestaną.

§. 2.

Od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, wszelkie spory o to, czy prawa w poprzednim §. 1. wymienione, dotychczas nie zgłoszone, względnie nie prowokowane, istnieją lub nie, tudzież spory co do punktów określonych w §. 7. lit. *a.* do włącznie *f.* ces. patentu z dnia 5. Lipca 1853, Nr. 130. Dz. pr. p. mogą być wytaczane tylko przed sądami, które takie spory rozstrzygać będą w drodze procesu sumarycznego z zastosowaniem §§. 4. i 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. Października 1860, Nr. 249. Dz. pr. p.

§. 3.

Wykupno lub regulacyę praw w §. 1. wymienionych, dotychczas niezgłoszonych, względnie nieprowokowanych, o ile prawa te zgodnem oświadczeniem stron lub wyrokiem sądowym ustalone zostały, przeprowadzać będą na żądanie obowiązanego lub uprawnionego c. k. Władze polityczne.

§. 4.

Do wydania orzeczenia o wykupnie lub regulacyi powołane jest w I. instancyi c. k. Namiestnictwo. Potrzebne w tym celu dochodzenia przeprowadzać będzie z polecenia c. k. Namiestnictwa z reguły to c. k. Starostwo, w którego obrębie położony jest grunt służebny. Do niego należeć będzie przeprowadzenie wszystkich czynności urzędowych, które według instrukcyi obwieszczonej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 31. Października 1857, Nr. 218. Dz. pr. p. pod względem wykupu lub regulacyi praw poruczone są c. k. komisyi miejscowej.

§. 5.

Przeciw orzeczeniom c. k. Namiestnictwa, służy w nieprzekraczalnym terminie 6-ciu tygodni rekurs do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, które rozstrzygać będzie w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§. 6.

Koszta wynikłe z powodu dochodzeń co do wykupu lub regulacyi pokrywane będą według przepisów obowiązujących w postępowaniu władz politycznych. O obowiązku uiszczenia ich orzec należy w toku instancyi.

§. 7.

Powyższe postanowienia mają być stosowane także do tych w §. §. 1. i 2. Cesarskiego patentu z dnia 5. Lipca 1853, Nr. 130. Dz. p. p. i w ustawie krajowej z dnia 26. Kwietnia 1871, Nr. 18. Dz. u. kr. wymienionych praw, które dopiero po ogłoszeniu tego patentu (§. 43.) nabyte zostały, o ile te prawa już przed ogłoszeniem niniejszej ustawy nie zostały zgłoszone, względnie prowokowane u Władzy krajowej dla spraw wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych.

§. 8.

Niniejsza ustawa nie narusza w niczem postanowień ustaw państwowych z 7. Czerwca 1883, Dz. pr. p. Nr. 92. i 94. o składaniu gruntów rolniczych i dzieleniu gruntów wspólnych, o ile one odnoszą się do wymienionych w §. 1. ustęp 4. *ad a) i b)* Ces. patentu z 5. Lipca 1853 praw spólnego posiadania i używania gruntów.

§. 9.

Postanowienia Ces. patentu z 5. Lipca 1853, i obwieszczonej rozporządzeniem ministeryalnem z 31. Października 1857, Dz. pr. p. Nr. 218 instrukcyi, o ile nie zostały zmienione niniejszą ustawą, obowiązywać będą tak sądy jak i Władze polityczne.

§. 10.

Co do praw §. 1. niniejszej ustawy objętych, przestają obowiązywać postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z 3. Września 1855, Dz. p. p. Nr. 161, w ustępach 1. i 2.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, 24. Marca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Falkenhayn w. r. **Bacquehem** w. r.

Schönborn w. r. **Plener** w. r.

Nr. 21.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 5. Kwietnia 1895, L. 21.810, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Gorlice na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu na czas od roku 1895 do 31. Grudnia 1899.

Na mocy §. 87. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. u. kr., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie gminie m. Gorlice na dalszy pobór ustawą z dnia 7. Czerwca 1888, Nr. 68. Dz. u. kr. przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu na czas od roku 1895 do 31. Grudnia 1899, pod dotychczasowymi warunkami, jednakże podług następującej taryfy i z następującemi dalszemi zastrzeżeniami:

I.

Opłata ma wynosić:

1. Od hektolitra piwa kwotę 1 złr. 20 ct.
2. Przy napojach spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem od hektolitra 8 złr.
3. Od hektolitra araku, rumu, esencyi ponczowej, rosolisu, likierów i wszelkich innych słodzonych napojów spirytusowych 1 złr. 50 ct.
4. Od hektolitra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku 4 złr.

II.

Od opłat tych mają być wolne spirytusowe napoje w tych wypadkach, w których one wolne są po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. Czerwca 1888, Nr. 95. Dz. p. p. od państwowej opłaty konsumcyjnej.

III.

Gminie m. Gorlice nie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonych opłat za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów dnia 5. Kwietnia 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 22.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Kwietnia 1895, L. 27.411.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Marca 1895 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych ze Zbaraża do Podwołoczysk i ze Zbaraża do Berezowicy małej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru myta na drogach gminnych ze Zbaraża do Podwołoczysk i ze Zbaraża do Berezowicy małej, Wydziałowi powiatowemu w Zbarażu, jako władzy nadzorującej, na rzecz tychże dróg, do utrzymywania których obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycone drogi przechodzą, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy tak na drodze ze Zbaraża do Podwołoczysk jak i na drodze ze Zbaraża do Berezowicy małej na jednej stacyi, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 3. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 23.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Kwietnia 1895, L. 27.411.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Marca 1895, zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Gliniany-Jaktorów i Gródek-Załuż.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta:

1. Na drodze gminnej Gliniany-Jaktorów Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

2. Na drodze gminnej Gródek-Załuż Wydziałowi powiatowemu w Gródku jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta na obu wyż wspomnianych drogach, pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 3. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Kwietnia 1895, L. 27.411.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Marca 1895 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. obszarowi dworskiemu w Kołodrubach od mostu na rzece Dniestrze;
2. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach od mostu na rzece Wereszycy;
3. obszarowi dworskiemu w Chmielowej od przewozu przez rzekę Dniestr.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Kołodrubach, powiatu Rudeńskiego, od mostu na rzece Dniestrze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czułowicach, powiatu Rudeńskiego, od mostu na rzece Wereszycy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. Od bydląt pędzonych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, woła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pieciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Obszarowi dworskiemu w Chmielowej, powiatu Zaleszczyckiego, od przewozu przez rzekę Dniestr według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.;

d) od jednej osoby 3 (trzy) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne o wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 3. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Kwietnia 1895, L. 27.411.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Marca 1895 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania omyconych przedmiotów w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie: na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej, według następującego wymiaru:

I. Na drodze powiatowej Dobczyckiej:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2 Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

III. Na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej myto drogowe:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 3. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Kwietnia 1895, L. 27.411.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowiem z dnia 19. Marca 1895 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. Radzie powiatowej w Borszczowie na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka; 2. Radzie powiatowej w Sokalu na drodze powiatowej Sokal-Krystynopol; 3. Radzie powiatowej w Gorlicach na drodze Ropa-Wysowa; 4. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej.

Art. I.

Radom powiatowym w Borszczowie, Sokalu, Gorlicach i Stryju nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Borszczowie prawo do pobierania myta w Germakówce na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka.

2. Radzie powiatowej w Sokalu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Sokal-Krystynopol.

3. Radzie powiatowej w Gorlicach prawo do pobierania myta w Uściu ruskiem na drodze Ropa-Wysowa.

4. Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej.

Przy każdem z tych czterech myt pobierać należy opłaty według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pedzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art, II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 3. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. Kwietnia 1895, L. 27.411.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Marca 1895 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych: Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Nowy Sącz-Krzyżówka.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Sączu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania omyconych przedmiotów w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, a mianowicie: na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszynka, i Nowy Sącz-Krzyżówka według następującego wymiaru:

1. Na drodze Krzyżówka-Muszyna myto drogowe:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myto;

c) od pięciu świń lub cieląt, lub od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2) Na drodze Krzyżówka-Krynica-Muszyna myto drogowo-mostowe:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myto;

c) od pięciu świn lub cieląt lub od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Na drodze Nowy Sącz-Krzyżówka myto na dwóch stacyach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólnie obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 3. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 28.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 22. Kwietnia 1895, L. 4.223/pr.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10. Kwietnia 1895, najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych.

I.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Bugaj-Otałęż i Krasne-Tymbark.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru myta:

I. Na drodze gminnej Bugaj-Otałęż Wydziałowi powiatowemu w Mielcu, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto na stacyi w Jaślanach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Myto na stacyi w Otałęży:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

II. Na drodze gminnej Krasne-Tymbark Wydziałowi powiatowema w Limanowej, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy.

Opłatę myta drogowego w Zawadce, pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

II.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych probostwu w Leżajsku od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie i czterem obszarom dworskim ordynacyi łańcuckiej od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1. Probostwu w Leżajsku, powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie, podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeździca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

2. Obszarowi dworskiemu ordynacyi łańcuckiej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu na rzece Wisłoku w Gniewczynie łańcuckiej.

3. Obszarowi dworskiemu ordynacyi łańcuckiej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu na rzece Wisłoku w Czarnej.

4. Obszarowi dworskiemu ordynacyi łańcuckiej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu na rzece Wisłoku w Białobrzegach.

5. Obszarowi dworskiemu ordynacyi łańcuckiej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu na rzece Wisłoku w Budach Łańcuckich.

Od każdego z tych czterech myt, pod pozycyą 2, 3, 4 i 5 wyszczególnionych, pobierać należy opłatę mytniczą podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

III.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych.

1. Radzie powiatowej w Żydaczowie na drodze powiatowej Brzezina-Rozdół-Rozwadów i od mostu powiatowego na rzece Stryju pod Żydaczowem a Iwanowicami;

2. Radzie powiatowej w Wieliczce od mostu powiatowego na rzece Wildze;

3. Radzie powiatowej w Dobromilu na drodze powiatowej Krościenko-Kuźmina;

4. Radzie powiatowej w Husiatynie na drodze powiatowej z Husiatyna do Horodnicy.

Art. I.

Radom powiatowym w Żydaczowie, Wieliczce, Dobromilu i Husiatynie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Żydaczowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Brzezina-Rozdół-Rozwadów na jednej stacyi mytniczej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Radzie powiatowej w Żydaczowie prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Stryju pod Żydaczowem a Iwanowicami, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od jednej osoby, czy to idącej, czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

3. Radzie powiatowej w Wieliczce prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Wildze, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

4. Radzie powiatowej w Dobromilu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Krościenko-Kuźmina na jednej stacyi mytniczej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

5. Radzie powiatowej w Husiatynie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej z Husiatyna do Horodnicy, na jednej stacyi mytniczej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

IV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostów na rzece Mleczce w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebosi w Rudzie i od mostu na rzece Mleczce w Gniewczynie łańcuckiej, tudzież Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Borysław-Schodnica.

Art. I.

Radom powiatowym w Łańcucie i Drohobyczu nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Radzie powiatowej w Łańcucie od dwóch mostów na rzece Mleczce w Kańczudze na jednej stacyi mytniczej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $^1/_2$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Trzebosi w Rudzie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, i t. p. 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Radzie powiatowej w Łańcucie od mostu na rzece Mleczce w Gniewczynie łańcuckiej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprządu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń albo cieląt, od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

5. Radzie powiatowej w Drohobyczu na drodze powiatowej Borysław-Schodnica, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ pół ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Pobór myta na drodze powiatowej Borysław-Schodnica rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości przynajmniej siedmiu i pół kilometrów.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

V.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Tarnopolu na drodze powiatowej Tarnopol-Brody;

2. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów.

3. Radzie powiatowej w Złoczowie na drodze powiatowej Złoczowsko-Ożydowskiej;

4. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej na drodze powiatowej z Jabłonówki do Chołojowa.

Art. I.

Radom powiatowym w Tarnopolu, Stryju, Złoczowie i Kamionce strumiłowej nadaje się na lat 5 od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Tarnopolu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody, na dwóch stacyach podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Słobódka-Sokołów, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

3. Radzie powiatowej w Złoczowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Złoczowsko-Ożydowskiej na dwóch stacyach, a to pod Złoczowem i Białym Kamieniem, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 4. Grudnia 1890, (Dz. u. kr. Nr. 3. z r. 1891), którą nadanem było Radzie powiatowej w Złoczowie prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Złoczowsko-Ożydowskiej.

4. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej prawo do pobierania myta na drodze powiatowej z Jabłonówki do Chołojowa w Połonicznej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego $^1/_2$ (pół) ct.

Pobór myta na drodze powiatowej z Jabłonówki do Chołojowa rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości ośmiu kilometrów.

Art. II.

Konie, woły krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z Prezydyum galic. c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 22. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Nr. 29.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. Kwietnia 1895, L. 24.382, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Sokal na pobór w roku 1895, 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ust. z dnia 13. Marca 1889. Nr. 24. Dz. ust. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie m. Sokala na pobór w roku 1895 100% (stuprocentowego) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina z tem zastrzeżeniem, że gminie m. Sokala nie wolno żądać uiszczenia rzeczonego dodatku za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 9. Kwietnia 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 30.

Obwieszczenie

c. k. gal. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 31. Marca 1895, do L. 23.833, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Kwietnia do końca Września 1895.

Jezdne pocztowe od dnia 1. Kwietnia do końca Września 1895, wynosi od konia i za miriameter jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdy			
	Extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kraków, Nowy Sącz, Sanok, Wadowice	—	98	—	82
Rzeszów, Tarnów, Żółkiew	—	95	—	79
Lwow, Sambor, Stanisławów	—	91	—	76
Brzeżany, Kołomyja, Przemyśl	—	90	—	75
Czortków, Stryj. Tarnopol, Złoczów	—	88	—	73

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za nie kryty czwartą część jezdnego za jednego konia.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostają nie zmienione.

We Lwowie, dnia 31. Marca 1895. **Seferowicz** w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 30. Kwietnia 1895, L. 35.721, o uregulowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle w myśl ustawy z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21).

W myśl art. VII. i na podstawie upoważnienia danego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 24. Kwietnia 1895, (Dz. p. p. Nr. 58), tudzież w myśl art. VIII. i IX. ustawy z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21), wydaje c. k. Namiestnictwo następujące szczegółowe przepisy o spoczynku niedzielnym i świątecznym w przemyśle dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem:

§. 1.

Dla następujących kategoryj przemysłu praca w niedzielę jest dozwolona, a to:

1 Piekarze: przy wyrobie pieczywa do godziny 10. rano, potem od 10. wieczór; przy sprzedaży pieczywa przez cały dzień.

2. Cukiernicy i piernikarze: przy wyrobie towarów, które do spożycia świeżo sporządzone być muszą, do 10. rano; przy sprzedaży przez cały dzień.

3. Rzeźnicy i handlarze dziczyzny: wyrąb i sprzedaż dozwolone są do 10. rano.

4. Masarze i trudniący się wyrobem kiełbas: przy wyrobie do 10. rano. przy sprzedaży od 7. do 10. rano i od 3. do 6. popołudniu.

5. Fryzyerzy, golarze i perukarze,

6. Mleczarnie,

7. Wiązanie i sprzedaż naturalnych kwiatów:

praca w niedzielę dozwolona przez cały dzień.

§. 2.

Pomocnikom zatrudnionym w wymienionych w §. 1. kategoryach przemysłu produkcyjnego, o ileby w niedzielę zatrudnieni byli dłużej, niż przez trzy godziny, należy pozostawić spoczynek przynajmniej 24-godzinny bądź w następną niedzielę, bądź też, jeżeli to ze względu na przedsiębiorstwo jest niemożebne, w innym dniu powszednim, albo spoczynek trwający po 6 godzin w dwóch dniach tygodnia.

§. 3.

Przedsiębiorcom przemysłowym wyznania mojżeszowego, którzy zatrudniają wyłącznie tylko pomocników izraelickich i tak sami jak i wszyscy ich pomocnicy zachowują regularnie spoczynek od pracy w sobotę przez 24 godzin, dozwolona jest praca w niedzielę w przemyśle produkcyjnym z wykluczeniem jednak połączonej z tym przemysłem sprzedaży pod warunkiem, że robót swych nie będą wykonywać publicznie i że roboty te nie sprawiają większego łoskotu.

Przemysłowcy, używający pomocników do takiej pracy niedzielnej, mają utrzymywać przepisane art. IV. alin. 1. ustawy z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21) wykaz zatrudnionych w niedzielę pomocników i przedłożyć go na żądanie tak władzy przemysłowej, jak inspektorowi przemysłowemu.

§. 4.

Praca przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym dozwolona jest w niedzielę od 7. do 10. rano i od 3. do 6. popołudniu.

§. 5.

W ostatnią niedzielę przed Bożem narodzeniem (obydwu obrządków) tudzież w niedzielę, na którą przypada wigilia Bożego narodzenia, praca przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym dozwolona jest od godziny 8. rano do 6. wieczór.

Nadto dozwolona jest praca w tym samym wymiarze czasu we wszystkie niedziele, przez cały rok na dworcach kolejowych dla sprzedaży artykułów żywności i dzienników.

§. 6.

W tych miejscowościach, w których się odbywają uroczyste odpusty, niemniej w miejscowościach, do których odbywają się wycieczki, zastrzega sobie c. k. Namiestnictwo wydanie pozwolenia na rozszerzenie czasu pracy w niedzielę, dla sprzedaży pewnych przedmiotów w myśl art. IX. ustawy z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21) w każdym poszczególnym wypadku po wysłuchaniu odnośnej gminy i właściwego stowarzyszenia przemysłowego.

Tak samo udzielać będzie c. k. Namiestnictwo specyalnych pozwoleń na rozszerzenie czasu pracy w niedzielę dla sprzedaży pewnych przedmiotów w tych miejscowościach, które liczą mniej, aniżeli 6000 mieszkańców i w których ludność okoliczna zazwyczaj w niedzielę swoje potrzeby co do zakupna towarów zaspokaja.

§. 7.

Jeżeli w jakiem przedsiębiorstwie handlowem pomocnikom spoczynek niedzielny od 12. godziny w południe bez przerwy aż do otwarcia handlu w dniu następnym nie może być dozwolony, należy im na przemian pozostawić zupełnie wolną całą drugą niedzielę, a gdyby i to było niemożliwe, połowę innego dnia w tygodniu.

§. 8.

Tak w niedzielę, jak w inne dnie świąteczne należy pomocnikom przemysłowym z uwzględnieniem ich wyznania pozostawić czas potrzebny do uczęstniczenia w przedpołudniowem nabożeństwie.

§. 9.

Drzwi wchodowe do lokalów przeznaczonych do przyjmowania publiczności mają być zamknięte w tych godzinach, w których praca przy sprzedaży towarów w niedzielę nie jest dozwolona.

§. 10.

Ogłoszenie niniejsze wchodzi w wykonanie równocześnie z ustawą państwową z dnia 16. Stycznia 1895, (Dz. p. p. Nr. 21).

Lwów, dnia 30. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 12. Maja 1895. **Część VIII.**

Nr. 32.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Maja 1895, L. 37.328. dotyczące środków weterynarsko-policyjnych w powiecie Nowotarskim, mających na celu stłumienie zarazy płucnej u bydła rogatego.

Celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy płucnej z Węgier, zarządza się na podstawie §. §. 3. i 6. ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. Lutego 1880 r. i odnośnego rozporządzenia wykonawczego (Dz. u. p. Nr. 35. i 36.) co następuje:

§. 1.

Poniżej wymienione gminy i obszary dworskie w powiecie politycznym Nowotarskim tworzą obszar zamknięty, do którego wolne wprowadzanie względnie wyprowadzanie bydła rogatego jest wzbronione.

Te gminy i obszary dworskie są: Bańsko, Białka, Biały Dunajec. Brzegi, Bukowina, Czarny Dunajec, Ciche, Chochołów, Długopole, Dział, Dzianisz, Gliczarów, Groń, Gronków, Klikuszowa, Kościeliska, Krauszów, Lasek, Leśnica, Ludźmierz, Maruszyna, Murzasichle, Międzyczerwone, Morawczyna, Niwa, Nowy-Targ, Obidowa, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone, Poronin, Ratułów, Rogoźnik, Skrzypne, Stare bystre, Szaflary, Waksmund, Witów, Wróblówka, Zakopane, Załuczne, Zaskale i Zubsuche.

§. 2.

Ten zamknięty obszar będzie podzielony na okręgi rewizyjne i dla każdego z nich ustanowiony zostanie urzędowy weterynarz celem prowadzenia ewidencyi stanu wszystkiego bydła rogatego, najściślejszego nadzorowania jego stanu zdrowia i celem wykonywania oględzin bydła rzeźnego.

Aby umożliwić prowadzenie ewidencyi stanu bydła rogatego, będzie wszystko bydło, — wyjąwszy cieląt mniej niż 6 miesięcy mających, — cechowane znakiem wypalonym na prawym rogu.

W braku prawego rogu znak ma być wypalony na lewym, a w razie braku obydwu rogów, na szyi.

Gminy i obszary dworskie są zobowiązane do współdziałania przy przeprowadzaniu tych zarządzeń.

§. 3.

Ustanowieni weterynarze mają obowiązek w przydzielonym sobie okręgu rewizyjnym sprawdzać liczbę, rodzaj i maść każdej sztuki bydła rogatego, znajdującej się w obejściu i prowadzić ciągłą ewidencyę stanu bydła, starać się, ażeby ono było wyraźnie wypalonym znakiem cechowane, badać peryodycznie jego stan zdrowia, wydawać certyfikaty zdrowia w myśl § 5. niniejszego rozporządzenia i wykonywać oględziny bydła przeznaczonego na rzeź i bydła zabitego.

§. 4.

W zamkniętym obszarze zabrania się wydawania paszportów dla bydła rogatego, odbywania targów i jarmarków na bydło rogate i urządzania wystaw takiego bydła.

Używanie bydła rogatego do celów gospodarczych jest w obrębie całego obszaru zamkniętego dozwolone.

§. 5.

Wprowadzanie bydła rogatego bez różnicy wieku, do obszaru zamkniętego jest dopuszczalne jedynie za szczególnem pozwoleniem c. k. Starostwa powiatowego w Nowym-Targu i to, jeżeli bydło będzie opatrzone prawidłowo wystawionym paszportem bydlęcym.

Przeprowadzenie bydlęcia w obrębie obszaru zamkniętego, tylko wtedy jest dozwolone, gdy ustanowiony rewizyjny weterynarz sprawdzi niepodejrzany stan zdrowia tegoż i wyda certyfikat zdrowia. Ten certyfikat służy dotyczącemu hajdajowi (pogońcy) do wykazania się podczas przepędu, i w razie gdy pobyt zwierząt ma być stały, należy go wręczyć naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego) w miejscu przybycia.

Gdy przeprowadzenie jest czasowe, n. p. do hal, to pędzący bydło ma przechować certyfikat zdrowia u siebie, i podczas peryodycznych oględzin okazać go urzedowemu weterynarzowi lub c. k. Żandarmeryi.

§. 6.

O każdym przybytku bydła rogatego w obszarze zamkniętym należy w ciągu 48 godzin naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego) donieść, — tenże zaś jest obowiązany, ustanowionego weterynarza przy najbliższej jego bytności w gminie, o tem uwiadomić i wydać jemu dotyczące certyfikaty zdrowia względnie paszporty bydlęce.

§. 7.

Z obszaru zamkniętego można wyprowadzać bydło rogate tylko w celu rzezi i jedynie za poprzedniem pisemnem zezwoleniem politycznej władzy powiatowej do takiej rzeźni w Galicyi, która jest pod nadzorem weterynarnym.

§. 8.

Przy rzezi z konieczności u bydła rogatego, — wyjąwszy jeszcze nieцechowane cielęta ssące, — należy skórę bydlęcia pozostawić nie zdjętą (nie odartą) przy głowie lub ogonie jakoteż na odciętych dolnych częściach nóg, płuca zaś w klatce piersiowej a tchawicę w szyi, dopóki ustanowiony weterynarz rewizyjny nie wykona oględzin.

Wszelka inna rzeź bydła rogatego może się odbywać jedynie pod nadzorem ustanowionego weterynarza rewizyjnego.

§. 9.

O padnięciu bydlęcia rogatego należy natychmiast donieść naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego), a tenże ma donieść ustanowionemu weterynarzowi rewizyjnemu.

Zagrzebanie może nastąpić dopiero po wykonaniu sekcyi przez weterynarza, gdy tenże nie zarządzi co innego.

§. 10.

Właściciel bydła nie powinien z powodu interwencyi weterynarskiej, spowodowanej niniejszem rozporządzeniem, ponosić jakichkolwiek kosztów.

§. 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą według ustawy z dnia 24. Maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51).

§. 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w wykonanie z dniem 25. Maja 1895 roku.

Lwów, dnia 7. Maja 1895.

Badeni w. r.

Nr. 33.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Maja 1895, L. 36.602, o poborze dodatku do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w r. 1895.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17. Kwietnia b. r. Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 7. i 8. Lutego 1895 r. wedle której na rzecz funduszu krajowego pobierane być mają w roku 1895 dodatki do podatków rządowych bezpośrednich w wysokości sześćdziesiąt jeden centów, a w mieście Krakowie i w politycznych powiatach Chrzanów i Kraków tylko w wysokości czterdzieści siedm centów, od każdego złotego całej należytości podatków bezpośrednich.

Co niniejszem wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. Kwietnia 1895, L. 10.519 podaje się do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 2. Maja 1895.

Badeni w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 20. Maja 1895. **Część IX.**

Nr. 34.

U s t a w a

z dnia 17. Kwietnia 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Krakowiec, powiatu Jaworowskiego, na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, od piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Krakowiec, w powiecie Jaworowskim, zezwala się pobierać w latach 1895, 1896, 1897, 1898 i 1899 opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litrostopnia alkoholu (podług 100 stopniowego alkoholometra) w wódce, okowicie lub spirytusie po 6 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 6 złr. w. a.
2. Od hektolitra napojów słodzonych spirytusowych, araku, rumu, śliwowicy i ponczowej esencyi po 1 zł. w. a.
3. Od hektolitra piwa wszelkiego gatunku po 1 zł. w. a.
4. Od hektolitra miodu po 1 złr. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Krakowiec.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 17. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 35.

U s t a w a

z dnia 17. Kwietnia 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasteczka Bohorodczany na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, miodu i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie m. Bohorodczany dozwala się pobierać od dnia wejścia w życie tej ustawy do końca roku 1900, opłatę od poniżej wyszczególnionych napojów

w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litrostopnia alkoholu (podług 100 stopniowego alkoholometra) w wódce, okowicie lub spirytusie po 6 ct. w. a. czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 6 zł. w. a.

2. Od hektolitra rumu, araku, koniaku, rozolisu, likieru, śliwowicy tudzież wszelkich innych słodzonych napojów spirytusowych, bez różnicy zawartości alkoholu po 1 zł. w. a

3. Od hektolitra miodu po 1 zł. w. a.

4. Od hektolitra piwa po 1 zł. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w art. I. wyszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina m. Bohorodczany.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 17. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 36.

U s t a w a

z dnia 17. Kwietnia 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Zaleszczyki na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, od miodu i od piwa do końca roku 1899.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Zaleszczyki zezwala się pobierać, począwszy od dnia wejścia w życie tej ustawy do końca roku 1899, opłatę gminną od poniżej wyszczególnionych napojów, w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litrostopnia alkoholu (podług stu-stopniowego alkoholometra) w wódce lub okowicie po 7 centów, czyli od stu litrostopni (jednego hektolitra) 7 złr.

2. Od jednego litra słodzonych trunków spirytusowych, jak: od araku, rumu, koniaku, esencyi ponczowej, likieru, rozolisu i. t. p., tudzież od miodu po $1^1/_2$ centa, czyli od jednego hektolitra 1 zł. 50 ct.

3. Od jednego litra piwa $1^1/_5$ centa, czyli od hektolitra 1 zł. 20 ct.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. wyszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miejska Zaleszczyki.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obręcie gminy; nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 17. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 37.

U s t a w a

z dnia 17. Kwietnia 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Maków, powiatu Myślenickiego, na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Maków, w powiecie Myślenickim, zezwala się pobierać w latach 1895, 1896, 1897, 1898 i 1899, opłatę gminną od napojów spirytusowych tudzież od piwa i miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku, w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych, według następującej taryfy:

1. Od hektolitra piwa po 1 zł. 20 ct.

2 Od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem od stopnia alkoholu po 8 ct., czyli od hektolitra alkoholu po 8 zł.

3. Od hektolitra araku, rumu, esencyi ponczowej, rozolisu i wszelkich innych słodzonych napojów spirytusowych, po 1 zł. 50 ct.

4. Od hektolitra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku po 5 zł.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty, obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Maków.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 17. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 38.

U s t a w a

z dnia 17. Kwietnia 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Brzozów na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie m. Brzozowa zezwala się pobierać przez lat 10, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, opłatę gminną od piwa w wysokości 1 zł. 20 ct. w. a. od hektolitra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy piwo dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub wprowadzają, czy to na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina m. Brzozów.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 17. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 39.

U s t a w a

z dnia 16. Kwietnia 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasteczka Bóbrka na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, wiszniaku, maliniaku, dereniaku i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasteczka Bóbrka dozwala się pobierać od dnia wejścia w życie tej ustawy do końca roku 1899, opłatę od poniżej wyszczególnionych napojów, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litro-stopnia alkoholu (podług stustopniowego alkoholometra) po 5 ct. w. a. czyli od stu litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 zł. w. a.

2. Od jednego litra araku, rumu i słodzonych napojów spirytusowych, po $1^1/_2$ ct. w. a. czyli od hektolitra po 1 zł. 50 ct.

3. Od jednego litra wiszniaku, maliniaku. dereniaku i miodu po 5 ct. w. a., czyli od hektolitra po 5 zł. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Bóbrka.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 16. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 40.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Kwietnia 1895, L. 100.740 z r. 1893, normujące oględziny ciał zmarłych.

Celem zaprowadzenia jednostajnego postępowania przy oględzinach ciał zmarłych, postanawia c. k. Namiestnictwo co następuje:

1. Dla każdej miejscowości, w której oględziny zmarłych nie uregulowane na podstawie postanowień ustawy o urządzeniu służby zdrowia z dnia 2. Lutego 1891, (Dz. u. kr. Nr. 17) i instrukcyi służbowej dla lekarzy gminnych i okręgowych (Dz. u. i r. kr. Nr. 83 z r. 1891) ustanowiony być winien oglądacz ciał zmarłych i tegoż zastępca, których reprezentacya gminy w porozumieniu z obszarem dworskim mianuje, a c. k. Starostwo po uznaniu ich na podstawie zbadania c. k. lekarza powiatowego za uzdatnionych zatwierdza i wedle załączonej roty zaprzysięga.

2. Gminom położonym w promieniu cztero-kilometrowym wolno ustanowić wspólnego oglądacza i zastępcę.

3. W miejscowościach, w których dyplomowany lekarz stale jest osiedlony, jako też w miejscowościach nie więcej jak 4 kilometry od siedziby lekarza oddalonych, ustanowiony być ma oglądaczem a wedle możności także zastępcą lekarz, z wyjątkiem przypadku gdyby c. k. Starostwo gminę od tego obowiązku z ważnych przyczyn uwolniło.

4. Każde ciało zmarłego bez wyjątku winno być oglądane i może tylko na podstawie karty pośmiertnej, przez oglądacza wydanej, w terminie w tej karcie oznaczonym być pogrzebane. W tym celu obowiązani są pozostali krewni, domownicy, a w braku jednych i drugich właściciel lub zarządca domu, w którym wypadek śmierci się wydarzył, przy rzetelnem podaniu czasu skonu donieść o tem bezzwłocznie oglądaczowi, który najdalej w 24 godzin, a w przypadkach nagłej śmierci, natychmiast do oględzin zwłok przystąpi.

W ostatnim przypadku tudzież w razie znalezienia ciała nieżywego lub przyjścia na świat dziecięcia nieżywego, należy zarazem zrobić doniesienie przełożonemu miejscowemu.

5. Ciała zmarłych w szpitalu publicznym ogląda lekarz szpitalny i wydaje karty pośmiertne.

6. Wynagrodzenie oglądacza za trud zależy od umowy z dotyczącą gminą, która porozumi się w tym względzie z obszarem dworskim.

Od stron nie wolno oglądaczowi pobierać żadnej opłaty.

7. Gmina w porozumieniu z obszarem dworskim może za potwierdzeniem c. k. Starostwa ustanowić za oglądanie zwłok mierne opłaty, od których jednak ubodzy są wolni.

Opłaty te winne być uiszczane wprost do kasy gminnej i stanowić mają fundusz na wynagrodzenie oglądacza.

8. Załączona instrukcya wskazuje prawa i obowiązki oglądacza jako też sposób jego postępowania, do której ściśle zastosować się winien.

9. C. k. lekarze powiatowi obowiązani są oglądaczy, którzy nie są lekarzami, pouczyć jak najdokładniej o ich obowiązkach i o sposobie pełnienia ich funkcyi, czynności tychże nodzorować a uznanych za niezdolnych lub opieszałych w pełnieniu obowiązków, przedstawić c. k. Starostwu celem ich oddalenia i ustanowienia innych oglądaczy.

10. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podpadają powszechnej ustawie karnej lub przepisom dyscyplinarnym, karane będą wedle Cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. Kwietnia 1854, Nr. 96. Dz. u. p.

11. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, traci moc obowiązującą rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Listopada 1879, Dz. u. k. Nr. 86.

Lwów dnia 10. Kwietnia 1895.

Badeni w. r.

Instrukcya

dla oglądaczy zwłok.

Oględziny pośmiertne mają na celu: *a)* stwierdzić śmierć rzeczywistą, a mianowicie, czy była naturalną lub gwałtowną (zabójstwo lub samobójstwo), *b)* wyśledzić choroby zakaźne.

1. Oględziny pośmiertne ma uskutecznić ustanowiony dla pewnej miejscowości lub pewnego okręgu urzędowy oglądacz zwłok osobiście. Ma on wydać kartę pozwolenia na pochowanie ciała po rzeczywiście poprzednio dokonanych oględzinach.

2. Po otrzymaniu uwiadomienia o zaszłym wypadku śmierci, powinien oglądacz najdalej do 24 godzin udać się na miejsce złożonych zwłok i wykonać oględziny.

Oglądacz powinien uskutecznić oględziny zwłok dokładnie i o ile możności w tem miejscu, w którem skon nastąpił. Powinien oglądnąć całe ciało, odsłaniając je w sposób przyzwoity i przeglądnąć miejsce, na którem ciało złożone zostało, lub za życia leżało. Tak postępując oglądacz może łatwiej

przyjść na ślad nienaturalnej śmierci, ku czemu zresztą posłużyć mogą znaki obrażenia ciała, plamy krwawe na bieliźnie lub pościeli, ślady wymiocin lub też inne znamiona, po których nie trudno mu będzie powziąć podejrzenie na śmierć gwałtowną.

Oglądacz zwłok ma uskutecznić oględziny także płodu w każdym doniesionym mu wypadku poronienia, lub też, gdy mu sam płód ludzki zostanie dostawiony.

3. Przed rozpoczęciem czynności oględzin powinien wypytać się otaczających o bliższe szczegóły i objawy choroby zmarłego, czy i przez kogo był leczony, w którym czasie umarł i wśród jakich objawów konał. W razie zaś podejrzenia o śmierć nienaturalną, powinien zwrócić baczną uwagę na przedmioty przedewszystkiem w pobliżu zmarłego leżące, ażali nie znajdzie śladów krwi, wymiocin, włosów, i t. d.; jednocześnie nie powinien spuścić z oczu osób otaczających, którym ma zadawać odpowiedne pytania co do szczegółów zaszłej śmierci, zwracając jednocześnie uwagę na ich sposób zachowania się, wysławiania, na ich wyraz twarzy.

4. Następnie oglądacz przystąpi do badania zwłok. W tym celu każe przyzwoicie odsłaniać jedną część ciała po drugiej, szukając starannie za znamionami śmierci. W orzeczeniu skonu nie powinien się ograniczyć do stwierdzenia jednego, lub drugiego znamienia śmierci, ale przez zbadanie i rozważenie wszystkich znaków, winien nabrać zupełnej pewności co do skonu; najpewniejsze bowiem znamię śmierci t. j. plamy z rozkładu ciała pochodzące i plamy sine, pojawiające się na częściach ciała najniższych, występują częstokroć dopiero po kilkunastu godzinach.

Znaki rzeczywistej śmierci, a mianowicie te, które się pojawiają tuż po zaszłym skonie, są następujące:

A. a) Ogólne zwiotczenie ciała.

b) Ustanie ruchów dowolnych i mimowolnych, przedwszystkiem ruchu oddechowego, uderzeń serca i bicia tętna.

c) Brak tonów serca.

d) Nieczułość skóry na bodźce drażniące, a gałek ocznych na dotknięcie końcem palca.

e) Źrenice za zbliżeniem płomienia nie zwężają się.

Znaki pojawiające się w kilka godzin po skonie:

B. a) Ciało lodowato zimne.

b) Plamy pośmiertne na niższych częściach ciała.

c) Spłaszczanie się i zblednienie miejsc, na których ciało leży.

d) Pojawienie się stężenia pośmiertnego.

Znaki pojawiające się od chwili skonu po dłuższym czasie:

C. a) Gałki oczne miękną, a rogówki mętnieją.

b) Właściwe cuchnienie.

c) Na powłokach brzusznych, a następnie na innych częściach ciała występują rozlane plamy o zielonkowatem lub brudnem zabarwieniu.

d) Brzuch, tudzież inne części ciała wzdymają się wskutek gazów gnilnych.

e) Przyskórek się podnosi, przy czem wytwarzają się pęcherzyki brudną cieczą wypełnione.

f) Z ust i nosa wycieka płyn cuchnący, pienisty brudno zabarwiony.

5. Po nabraniu pewności, iż śmierć rzeczywiście nastąpiła, oglądacz wydaje kartkę pośmiertną.

6. Jeżeli oglądacz nie nabrał przekonania, iż śmierć rzeczywiście nastąpiła, a przedstawiły mu się poszlaki, czy to na podstawie oglądania, czy też wywiadów, wskazujące prawdopodobieństwo pozornej śmierci, powinien w tym kierunku czynić poszukiwania i zanim wyda kartę pośmiertną, powinien powtórnie oglądnąć zwłoki.

Podejrzenie o pozorną śmierć jest uzasadnione, jeżeli po przytrzymaniu pod nosem ostrej, wonnej istoty, jak chrzanu, octu, wyskoku gorczycznego, amoniaku, pojawi się najlżejsze drgnięcie powiek, albo ust, lub też, jeżeli wystąpi choćby przelotne zarumienienie policzków, dalej, jeżeli się źrenica zwęża za zbliżeniem do oka płomienia świecy, lub gdy się płomień poruszy za zbliżeniem świecy do ust; jeżeli wreszcie woda w naczyniu na klatce piersiowej ustawiona poruszy się na swej powierzchni. Przy ostatnich doświadczeniach powinien w otoczeniu zwłok panować zupełny spokój. Pewną wskazówkę daje również doświadczenie z nałożeniem ciasnej opaski na ramieniu, w którym to razie w wypadku pozornej śmierci żyły powierzchowne cokolwiek nabrzmiewają poniżej miejsca uciśniętego. Jako dalszą wskazówkę może posłużyć, jeżeli zwłoki w częściach odsłoniętych niezwykle długo ciepłe się utrzymują lub gdy rogówka niezwykle długo zatrzymuje połysk i przejrzystość.

Oglądacz powinien pamiętać, że śmierć pozorna zdarzać się może u topielców, u zmarzniętych, u obwieszonych, uduszonych, od piorunu albo udaru wewnętrznego rażonych; po gwałtownych zwruszeniach umysłowych. Należy myśleć o możliwości śmierci pozornej, gdy śmierć nastąpiła w kurczach histerycznych, w padaczce, w tężcu, drgawkach, krztuścu, dalej u osób, które umarły z gwałtownych krwotoków, wogóle w zemdleniu; dalej u dzieci, które na świat nieżywe przyszły, a ciało świeże mają; nakoniec w przypadkach, w których mimo, że upłynął pewien czas od skonu, znamiona śmierci powyżej przytoczone nie pojawiają się.

Jeżeli przeto skon nastąpił w okolicznościach nie wykluczających pozornej śmierci, a po nadto podane wyżej doświadczenia umacniają podejrzenie powzięte, oglądacz powinien bezzwłocznie rozpocząć usiłowania celem przywrócenia oglądanego do życia, według wskazówek otrzymanej nauki: „o sposobach ratowania pozornie zmarłych, tudzież w nagłem niebezpieczeństwie życia zostających“, a jednocześnie zarządzić przywołanie lekarza.

Zanim więc lekarz przybędzie winien oglądacz:

a) co rychlej usunąć możliwe przeszkody w oddechaniu, jak n. p. obce ciało lub gęstą ciecz znajdującą się w jamie ustnej albo w nosie, przedmiot uciskający szyję, odzież obciskającą;

b) natychmiast zarządzić sztuczne oddechanie przez systematyczne, a rytmicznie przerywane uciskanie klatki piersiowej, albo w inny sposób znany oglądaczowi z nauki praktycznej, a mianowicie sposób jeden z najpewniejszych, aby starać się wyciągnąć język, uchwycić koniec jego w palce przez płótno i rytmicznie pociągnąć w chwili jednoczesnego uciskania klatki piersiowej, wykonywanego przez drugą osobę;

c) użyć bodźców drażniących, przedewszystkiem odcierać kończyny i piersi, nabryzgiwać zimną wodą twarz i piersi, wstrząsać ciałem, jednakowoż unikać należy brutalnych środków, lub napuszczania gorącego laku na piersi i t. d.;

d) starać się oczyścić gardło za pomocą mechanicznych środków, jak palcem, piórem, albo za pomocą środkow silnie woniejących, jak amoniaku, octu mocnego, trzymając je z pewnemi przerwami blisko ust, albo też pod nosem, lecz nie wlewać do ust;

e) ogrzewać ciało.

Gdyby zaś usiłowania ratunkowe osobiście podjęte, pozostały bez skutku, powinien oglądacz aż do przybycia lekarza, ciało pozornie zmarłego odpowiednio ułożyć, postarać się o dokładne odnawianie powietrza, odpowiednią ciepłotę lokalu, w którym domniemanie zmarły leży i nadal troskliwie czuwać około ciała.

7. Gdyby starania ratunkowe przez lekarza przybyłego podjęte pozostały bez skutku, lub gdyby tenże stwierdził skon niewątpliwie, wówczas kartkę pośmiertną wydaną przez oglądacza, ma lekarz także podpisać.

8. Sprawdziwszy śmierć rzeczywistą, a naturalną, ma oglądacz kartkę pośmiertną dokładnie wypełnić i jako dowód pozwolenia na pochowanie ciała, wydać ją stronie. W celu oznaczenia przyczyny śmierci i wypisania jej na karcie powinien, o ile to możebne, wyrobić sobie zdanie o chorobie, która śmierć spowodowała, na podstawie wyniku z oglądania zwłok i wybadania osób otaczających co do zjawisk chorobowych i okoliczności towarzyszących śmierci.

9. Gdy chory zmarł na chorobę zakaźną, albo gdy rozkład ciała nader szybko postępuje, winien oglądacz zarządzić przeniesienie ciała do kostnicy, i przeprowadzić desinfekcyę, według wskazówek i przepisów obowiązującego w tej mierze rozporządzenia rządowego.

10. Mimo sprawdzonego skonu, winien oglądacz odmówić wydania karty pośmiertnej, lecz odnieść się z odpowiedniem doniesieniem do właściwej Zwierzchności gminnej, w następujących wypadkach:

a) gdy zauważył ślady gwałtownego urazu, jak rany cięte, kłute postrzałowe; obrażenia uderzeń, sińce, wciski na szyi, ślady podrapania twa-

rzy, kolisty rowek na szyi, obrzęknięcie ust, języka, policzków, zwłaszcza, gdy są przytem sine; wystąpienie gałek ocznych i t. d.

b) w razie sprawdzonego otrucia, albo w razie objawów za życia, lub śladów na ciele zmarłego, które dozwalają podejrzywać otrucie, a przedewszyskiem, gdy chory umarł nagle, wśród gwałtownych wymiotów, biegunki z morzyskiem połączonej, wśród omdlewań, nieprzytomności, majaczenia, kurczów, utrudnionego połykania i t. d.;

c) w każdym wypadku nagłej śmierci;

d) w każdym wypadku nienaturalnej śmierci, spowodowanej bądź to nieszczęśliwym wypadkiem, bądź w zamiarze samobójczym;

e) w każdym wypadku, gdy rozchodzą się wieści i pogłoski o nienaturalnej śmierci, chociażby nie znalazł na ciele śladów urazowych; atoli przez odpowiednie poszukiwanie i rozpytywanie się powinien oglądacz stwierdzić prawdopodobieństwo przyjętych pogłosek i w doniesieniu do Zwierzchności gminnej uzasadnić;

f) w każdym wypadku, gdy trup został znaleziony bez względu, czy tożsamość osoby została nie stwierdzoną;

g) gdy kto umarł leczony przez osobę nieuprawnioną, a znaną z tego, że się trudni partactwem lekarskiem;

h) jeżeli podejrzenie o spędzenie płodu jest uzasadnione, a zwłaszcza gdy poroniła osoba wolnego stanu.

11. Oglądacz powinien dopilnować, ażeby zwłoki przeznaczone do oględzin sądowo- lub policyjno-lekarskich, pozostały na miejscu, w którem skon nastąpił. Gdyby zaś względy zdrowotne sprzeciwiły się pozostawieniu ciała na miejscu, powinien zarządzić przeniesienie takich zwłok do kostnicy, a to w obecności członka Zwierzchności gminnej.

12. Jeżeli oglądacz jest przekonany, że choroba zakaźna stała się przyczyną śmierci, to chociażby to był odosobniony wypadek, lub jeżeli z powodu częstszych wypadków śmierci z tej samej choroby, podejrzywa chorobę zakaźną, powinien o tem bezzwłocznie donieść Zwierzchności gminnej.

13. Do zakaźnych chorób zaliczone są: ospa, błonica (dyfteria), tyfus brzuszny i plamisty, gorączka powrotna, cholera azyatycka, czerwonka (dysenterya), dławiec (krup), płonica (szkarlatyna), krztusiec (koklusz), gorączka połogowa.

14. Na karcie pośmiertnej oglądacz wyraźnie wypisuje dzień pogrzebu. W wypadkach śmierci z chorób zaraźliwych, albo w razie nader szybkiego rozkładu gnilnego zwłok, może oglądacz pozwolić na wcześniejsze pochowanie, jednakże nie przed upływem 24 godzin od chwili śmierci. W takim wypadku pozwolenie dane ma oglądacz uwidocznić i usprawiedliwić w uwadze na karcie pośmiertnej.

15. Druki na karty pośmiertne, sporządzone według wzoru załączonego, oglądacze zwłok otrzymują od właściwych Zwierzchności gminnych. Rubryki

tamże się znajdujące mają być dokładnie wypełnione tak na karcie, którą się odcina, jak i na jukście.

16. Oglądacz zwłok, nawet gdy nie jest lekarzem, powinien na podstawie złożonej przysięgi i w przejęciu się ważnością swego urzędu, poczuwać się do obowiązku ścisłego wykonywania poleceń i zarządzeń instrukyą wskazanych, powinien przyzwoicie i po ludzku postępować wobec rodzin zmarłych osób, których uczucia ma uszanować, a spostrzeżone stosunki rodzinne milczeniem pokryć.

17. W razie zaś doznawania trudności od otoczenia zmarłej osoby lub niestosowania się do poczynionych zarządzeń, oglądacz powinien bezzwłocznie donieść o tem przełożonemu gminy.

Rota przysięgi dla oglądaczy zwłok.

Przysięgam Panu Bogu, że poruczone mi obowiązki oglądacza zwłok jak najsumienniej wykonywać będę, według wskazówek obowiązującej instrukcyi, w szczególności, że z wszelką ścisłością będę się starał sprawdzić, czy ciało osoby przezemnie oglądane rzeczywiście jest nieżywe, czy w ostatnich chwilach jej życia nie zaszedł jaki karygodny czyn, lub karygodne zaniedbanie związek mające z jej śmiercią; czy ostatnia choroba zmarłej osoby nie wynikła z panującej lub pojawiającej się choroby nagminnej, albo też niebyła chorobą zakaźną, przez którą mogliby współobywatele ponieść szkodę na zdrowiu, że wreszcie o wszystkich tych wypadkach doniosę właściwej władzy. — Tak mi Boże dopomóż — Amen.

L. bieżąca		Liczba bieżąca	
		Miejscowość, w której zmarł	
		Imię i nazwisko	
		Wiek	
		Wyznanie religijne	rzym. kat., grec. kat., ewang., izrael., inne
		Stan cywilny	wolny, żonaty, zamężna, wdowiec, wdowa, rozwiedziony
		Zatrudnienie	
		Przynależność	
		Czas śmierci	dzień godzina przed połud., po połud.
		Oznaczenie choroby	
		Śmierć nagła	przypadkowa, samobójcza, gwałtowna } przez
		Lekarz ordynujący	
		Dzień pogrzebu	
		Uwaga	

dnia . . . . .

Oględacz zwłok:

Nr. 41.

Obwieszczenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 23. Marca 1895, L. 410, dotyczące zmiany §. 2. swego obwieszczenia z dnia 26. Listopada 1881, L. 1476, (Dz. ust. kraj. Nr. 4. z roku 1882).

C. k. Starostwo górnicze dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego po zasięgnięciu opinii od zarządów kopalń położonych w obrębie c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Krakowie, zezwala na zmianę §. 2. wydanego przez siebie obwieszczenia z dnia 26. Listopada 1881, L. 1476, a zamieszczonego w Nr. 4. Dz. ust. i rozp. kraj. z roku 1882 w ten sposób, że paragraf ten ma opiewać następująco:

§. 2.

Do niewypalonego naboju nie wolno się zbliżyć przed upływem **przynajmniej 30 minut** od jego podpalenia.

Z c. k. Starostwa górniczego.

Kraków, 23. Marca 1895.

C. k. Nadradca górniczy
Wachtel w. r.

Nr. 42.

Ustawa

z dnia 1. Maja 1895, o udzieleniu gminie miasta Jarosławia prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Jarosławia prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Jarosławia pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach:

1. na gościńcu rządowym od strony Przeworska;
2. na gościńcu rządowym od strony Radymna;
3. na drodze krajowej Jarosławsko-Bełzkiej za mostem na Sanie;
4. na drodze powiatowej Jarosław-Hucisko przed drogą do Pawłosiowa wiodącą;
5. na drodze Pełkińskiej przed karczmą Langsama;
6. na drodze gminnej, prowadzącej przez Szwarzmanówkę na przedmieście Misztale.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzy-

mywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy, pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. Lipca 1885, i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. Września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 28. ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina, pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Lainz, 1. Maja 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 43.

U s t a w a

z dnia 1. Maja 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którą się uznaje dojazd, łączący krajowe zakłady naukowe rolnicze w Dublanach z drogą krajową lwowsko-stojanowską, za drogę krajową.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dojazd, wiodący od drogi krajowej lwowsko-stojanowskiej do krajowych zakładów naukowych rolniczych w Dublanach, uznaje się za drogę krajową.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Lainz, 1. Maja 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 44.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. Maja 1895, L. 5120 pr.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. Kwietnia 1895, zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych.

I.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Jarosław-Kańczuga, Podwołoczyska-Grzymałów, Miłocin-Bratkowice, Cieszanów-Chotylub, Lubaczów-Hruszów, Podhajce-Bożyków i Jaworów-Sądowa Wisznia.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru myta:

1. Na drodze gminnej Jarosław-Kańczuga Wydziałowi powiatowemu w Jarosławiu, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2. Na drodze gminnej Podwołoczyska-Grzymałów Wydziałowi powiatowemu w Skałacie jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których

terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy na dwóch stacyach, na każdej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

3. Na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ pół ct.

Pobór myta na drodze gminnej Miłocin-Bratkowice rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości przynajmniej siedmiu i pół kilometrów.

4. Na drodze gminnej Cieszanowsko-Chotylubskiej Wydziałowi powiatowemu w Cieszanowie jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

5. Na drodze gminnej Lubaczowsko-Hruszowskiej Wydziałowi powiatowemu w Cieszanowie jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowo-mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

6. Na drodze gminnej Podhajce-Bożyków Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

7. Na drodze gminnej Jaworów-Sądowa Wisznia Wydziałowi powiatowemu w Jaworowie jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

II.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Podkamień-Pieniaki, Świątniki-Swoszowice i Tarnopol-Grzymałów, tudzież na rzecz utrzymania mostów na rzece Ropie przy drodze gminnej Zagórzany-Dominikowice, na rzece Mleczce przy drodze gminnej Urzejowice-Krzeczowice i na rzece Serecie przy drodze gminnej Jankowce-Czerniechów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru myta:

1. Na drodze gminnej Podkamień-Pieniaki Wydziałowi powiatowemu w Brodach, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Na drodze gminnej Świątniki-Swoszowice Wydziałowi powiatowemu w Wieliczce, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pedzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Pobór myta na drodze gminnej Świątniki-Swoszowice rozpocznie się dopiero po oddaniu tej drogi do użytku publicznego na długości przynajmniej siedmiu i pół kilometrów.

3. Na drodze gminnej Tarnopol-Grzymałów Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu, jako władzy nadzorującej na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których tery-

toryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej szuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 4. Sierpnia 1893, (Dz. u. kr. Nr. 47.), którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu prawo do poboru myta na rzecz utrzymywania drogi gminnej Tarnopol-Grzymałów.

4. Od mostu na rzece Ropie przy drodze gminnej Zagórzany-Dominikowice, Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach, jako władzy nadzorującej na rzecz tegoż mostu, do utrzymywania którego obowiązaną jest zresztą gmina i obszar dworski, na których terytoryum omycony most się znajduje, uiszczać w miarę potrzeby prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.

5. Od mostu na rzece Mleczce przy drodze gminnej Urzejowice-Krzeczowice Wydziałowi powiatowemu w Łańcucie, jako władzy nadzorującej na rzecz tegoż mostu, do utrzymywania którego obowiązana jest zresztą gmina i obszar dworski, na których terytoryum omycony most się znajduje, uiszczać w miarę potrzeby prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

6. Od mostu na rzece Serecie przy drodze gminnej Jankowce-Czerniechów Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu, jako władzy nadzorującej na rzecz tegoż mostu, do utrzymywania którego obowiązaną jest zresztą gmina i obszar dworski, na których terytoryum omycony most się znajduje, uiszczać w miarę potrzeby prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie miasta Sokala koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dorym stanie i własnym kosztem gminie miasta Sokala powiatu Sokalskiego od przewozu przez rzekę Bug, według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct;

b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 2 (dwa) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego woła na rzeź albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatki 2 (dwa) ct.;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze przewozowego mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

IV.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania mostów na rzekach Czerchawce i Błażówce, przy drodze gminnej w Czerchawie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru myta od mostów na rzekach Czerchawce i Błażówce przy drodze gminnej w Czerchawie, Wydziałowi powiatowemu w Samborze, jako władzy nadzorującej na rzecz tychże mostów, do utrzymywania których obowiązaną jest zresztą gmina i obszar dworski, na których terytoryum omycone mosty się znajdują, uiszczać w miarę potrzeby prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta mostowego pobierać należy przy jednej rogatce według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła, 2 (dwa) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Czerchawie wolni są od ponoszenia tej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze tych myt mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. Maja 1895.

Badeni w. r.

Nr. 45.

U s t a w a

z dnia 30. Kwietnia 1895, o konserwacyi robót regulacyjnych na rzece Trześniówce.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam na podstawie §. 6. ustawy z dnia 11. Czerwca 1887, Nr. 43. Dz. u. kr., jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na rzece Trześniówce ponosić będzie po połowie fundusz krajowy i spółka wodna, zawiązana w myśl. §. 4. ustawy z dnia 11. Czerwca 1887, Nr. 43. Dz. u. kr.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość rocznych datków kraju i spółki na utrzymanie, wynosić ma bez względu na istotną potrzebę, w pierwszych trzech latach, t. j. od roku 1895 do roku 1897 włącznie, po 500 zł. czyli razem 1000 zł. w. a.

Wysokość rocznego datku w latach następnych wynosić będzie sumę, jaka z przecięcia trzech lat wypadnie.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1894 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów w myśl §. 6. ustawy z dnia 11. Czerwca 1887, Nr. 43. Dz. u. kr., niemniej też niezużyte nadwyżki corocznych datków kraju i spółki wodnej (§. 2.), mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków utrzymania, brakująca reszta rozłożoną zostanie

niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych, po połowie na fundusz krajowy i na spółkę wodną.

§. 5.

Zarząd funduszu konserwacyjnego sprawuje stosownie do postanowienia §. 7. ustawy z dnia 11. Czerwca 1887, Nr. 43. Dz. u. kr. Wydział krajowy. Wszelkie też datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry, w dniu 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku.

§. 6.

Ściąganiem datków od stron konkurencyjnych zajmie się spółka wodna według miary, ustanowionej w prawnie obowiązującym statucie spółki.

§. 7.

Wszelkie uszkodzenie wykonanych robót regulacyjnych, jak: łożyska, brzegów, wałów, szluz, przepustów, rowów i wszelkich innych urządzeń wodnych, jest wzbronionem.

W szczególności wzbronionem zostaje:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez łożysko rzeki, wały i rowy oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów rzeki, skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami i w ogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenie wałów, jakoteż ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na szkarpach rzeki, wałów i rowów.

§. 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego wzbronionem zostaje:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakichkolwiek budowli, tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew, z wyjątkiem wikliny (lit. *d*) w profilu inundacyjnym rzeki;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny i t. p., zbiorników wody i studzien w odległości do dwudziestu metrów (włącznie) od wałów;

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i brzegów rzeki a na pół metra od rowów;

d) zasadzenie wikliny w profilu inundacyjnym z wyjątkiem miejsc, gdzie sadzenie to jest bezwzględnie koniecznem dla ubezpieczenia brzegów rzeki i ustalenia odsypisk. Miejsca te wskaże Wydział krajowy i oznaczy je w sposób łatwy do poznania dla ogółu.

§. 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę, obowiązane są gminy i obszary dworskie położone w okręgu konkurencyjnym na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla poszczególnych sekcyi rzeki, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych oraz materyałów i narzędzi do obrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczane bezpłatnie, za materyały zaś otrzymują strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i spółką wodną.

Dalsze postanowienia, mające na celu obronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę wykonanych budowli wodnych, wydane zostaną w osobnem rozporządzeniu wykonawczem przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Rozporządzenie to ma być przedłożonem Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 10.

Wszelkie przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według przepisów krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Nr. 38. Dz. u. kr., oraz ustawy z dnia 10. Czerwca 1892, Nr. 43. Dz. u. kr. Według tychże samych przepisów orzeczonem będzie co do obowiązku wynagrodzenia szkody, usunięcia zmian własnowolnych, zaniechania rozpoczętych robót i w ogóle co do przywrócenia do pierwotnego stanu.

§. 11.

Wykonanie powyższej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 30. Kwietnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Falkenhayn w. r. **Bacquehem** w. r.

Nr. 46.

Ustawa

z dnia 5. Maja 1895 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Brodach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 19.400 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Brodach zezwala się w myśl §. 24. ustęp ostatni ustawy o Reprezentacyi powiatowej, na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 19.400 zł. na wykończenie budowy drogi powiatowej Brody-Załoźce.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 5. Maja 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 25. Lipca 1895. **Część X.**

Nr. 47.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 21. Maja 1895, L. 30.345, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na mocy §. 87. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. u. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Jarosławia na dalszy pobór ustawą z dnia 4. Grudnia 1889, Nr. 73. Dz. u. kraj. przyzwolonej opłaty gminnej od piwa w wysokości po 1 złr. 20 ct. od hektolitra, w latach od roku 1896, po koniec roku 1901 i pod warunkami wymienionymi w powołanej wyżej ustawie z dnia 4. Grudnia 1889, Nr. 73. Dz. u. kraj.

Lwów, dnia 21. Maja 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Czerwca 1895, L. 36.794, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Lisko na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Lisko na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 80%, jednak tylko po koniec roku 1896 z tem dalszem zastrzeżeniem, że nie wolno gminie powyższej żądać tych dodatków za czas przed ogłoszeniem tego zezwolenia.

Lwów, dnia 16. Czerwca 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 49.

Ustawa

z dnia 15. Czerwca 1895, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 25.000 zł.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu zezwala się zaciągnąć imieniem powiatu Tarnobrzeskiego w krajowym funduszu pożyczkowym dla spółek wodnych, pożyczkę w sumie 25.000 zł.

Art. II.

Pożyczka ta użytą być ma na spłatę datku konkurencyjnego celem uzupełnienia obwałowania rzeki Wisły i Sanu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
Wiedeń, dnia 15. Czerwca 1895.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 50.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 26. Czerwca 1895 r. L. 39.973/95, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Dz. ust. kraj. Nr. 8. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy po porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Jaśle za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 54 ct. a. w. a od dzieci 34 ct. a. w., począwszy od dnia 1. Października 1895.

We Lwowie, dnia 26. Czerwca 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Hoszard w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 31. Lipca 1895. **Część XI.**

Nr. 51.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Lipca 1895, L. 62.321.

W części XLVIII. Dziennika ustaw państwa pod Nr. 98, ogłoszone jest rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z dnia 12. Lipca 1895, dotyczące wywozu świń z Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i z Księstwa Bukowiny.

Rozporządzenie to opiewa;

Ze względu, że od dłuższego czasu trwa zadowalniający stan zarazy pyska i racic w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i w Księstwie Bukowinie, zarządza Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, co następuje:

§. 1.

Wydane rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 15. Maja 1893 r. (Dz. u. p. Nr. 83) szczegółowe zarządzenia weterynarsko-policyjne celem uregulowania wywozu żywych świń z Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i z Księstwa Bukowiny do innych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, do krajów korony węgierskiej i za granicę państwa, uchyla się i należy przy wywozie świń z tych krajów przestrzegać jedynie ogólnych ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w innych królestwach i krajach.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 31. Lipca 1895 r.

Dalej ogłoszony jest w części XLVIII. dziennika ustaw państwa, pod Nr. 99. rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z dnia 12. Lipca 1895, którem zmienione zostały zawarte w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 20. Czerwca 1894, (Dz. u. p. Nr. 115) zarządzenia regulujące przywóz owiec i świń z królestwa Rumunii do królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych.

Rozporządzenie to opiewa:

Art. I.

Niniejszem zmienia się §§. 1., 4. i 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. Czerwca 1894, (Dz. u. p. Nr. 115), dotyczącego przywozu owiec i świń z królestwa Rumunii do królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, — i mają one brzmieć, jak następuje:

§. 1.

Z królestwa Rumunii dozwolony jest przywóz owiec i świń jedynie koleją żelazną przez c. k. główny urząd cłowy Ickany-dworzec.

Przywóz ten może się odbywać codziennie.

§. 4.

Wprowadzone owce i świnie winny być przy c. k. głównym urzędzie cłowym Ickany-dworzec na placu urzędowym wyładowane i jedna sztuka po drugiej dokładnie przez weterynarza badaną.

Wyładowanie ma się odbywać w godzinach urzędowych w dzień, w obecności badającego weterynarza austryackiego.

Owce i świnie winny być prócz tego przez dwanaście godzin obserwowane i w tym czasie także oglądane przy karmieniu i pojeniu.

Urzędujący austryacki weterynarz jest obowiązany wynik badania na odwrotnej stronie dotyczących paszportów poświadczyć, wciągnąć do protokołu oględzin i natychmiast udzielić urzędowi cłowemu granicznemu.

§. 6.

Jeżeli przy oględzinach owiec i świń względnie ich dwunastogodzinnej obserwacyi nie okażą się żadne wątpliwości, to mogą one być do kraju odpędzone lub załadowane.

Art. II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 31. Lipca 1895 r.

Wskutek powyższych rozporządzeń ministeryalnych i na podstawie reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. Lipca 1895, L. 20.265, c. k. Namiestnictwo uchylając swe zarządzenia ogłoszone w drugiej części obwieszczenia z dnia 21. Czerwca 1894, L. 50.443 (Dz. u. i rozp. kr. Nr. 55), a wydane na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. Czerwca 1894, L. 12.969, zarządza co następuje:

1. Świnie mogą być ładowane tylko na stacyach kolejowych upoważnionych do ładowania bydła, jeżeli w pobliżu tych stacyi znajdują się chlewy spędowe dla nierogacizny, urządzone według wskazówek tutejszego rozporządzenia z dnia 17. Września 1889, L. 59.759.

2. Oględziny świń na stacyach kolejowych wykonywać mają ustanowieni oglądacze.

3. Chcąc świnie załadować, należy przypędzić je do stajen spędowych dwanaście godzin przed załadowaniem do wagonów i niezwłocznie zgłosić oglądaczowi kolejowemu. W ciągu tych 12 godzin ma oglądacz kolejowy zbadać legalność i ważność paszportów, stan zdrowia każdej sztuki i uwidocznić na paszportach wynik oględzin.

4. Chlewy spędowe i stanowiska należy natychmiast po opróżnieniu dokładnie oczyścić i dezinfekcyonować pod dozorem oglądacza kolejowego.

Przed oczyszczeniem i odwietrzeniem chlewów i stanowisk nie wolno pod żadnym warunkiem do nich wprowadzać trzody.

5. Jeżeli oglądacz stwierdzi u świń, przeznaczonych do ładowania, że nie są zaopatrzone w paszporty miejsca pochodzenia, albo że są opatrzone paszportami nielegalnemi lub nieważnemi, albo paszportami wydanemi przez Zwierzchność gminną (obszar dworski) miejsca zapowietrzonego, lub jeżeli są to świnie pochodzące z Rossyi, nie dopuści takich stad do transportu kolejowego lecz zarządzi ich odosobnienie pod dozorem policyi miejscowej i doniesie o tem c. k. Starostwu dołączając dokumenta stada.

Jeżeli dochodzenie przez c. k. Starostwo przeprowadzone i dokonana pięciodniowa obserwacya takiego stada, wykaże niepodejrzany stan zdrowia zwierząt, może c. k. Starostwo zezwolić na dalszy transport tego stada po poprzednim przedłużeniu ważności pierwotnych paszportów i uwidocznieniu na nich tego, co zaszło.

6. Jeżeli w transporcie świń stwierdzoną będzie choćby u jednej sztuki jedna z chorób zaraźliwych zwierzęcych objętych, ustawą ogólną o chorobach stadnych, ma oglądacz z całem stadem postąpić w sposób wskazany w ustępie 5-tym, wstrzymać ładowanie żywych zwierząt racicowych na tej stacyi, aż do dokładnego oczyszczenia i odwietrzenia dróg dopędowych. ramp kolejowych i stanowisk zapowietrzonych.

7. O każdem zatrzymanem stadzie świń na stacyi kolejowej, niemniej o zarządzeniach poczynionych ze strony władzy politycznej, ma c. k. Starostwo natychmiast c. k. Namiestnictwu zdać sprawę.

8. Transporty świń kolejami żelaznemi w obrocie wewnętrznym kraju mają być również opatrzone paszportami miejsca pochodzenia i będą jak dotąd, tak przy załadowaniu jakoteż i przy wyładowaniu oglądane przez ustanowionych oglądaczy kolejowych.

9. Świnie pędzone muszą i nadal być zaopatrzone paszportami.

10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 31. Lipca 1895 roku.

Lwów, dnia 26. Lipca 1895.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 12. Sierpnia 1895. **Część XII.**

Nr. 52.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Lipca 1895, L. 44.692, w przedmiocie ustanowienia w szpitalu powszechnym w Samborze taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Samborze, za leczenie i pielęgnowanie chorych dorosłych 60 ct., a dzieci 30 ct., a to począwszy od 1. Października 1895.

Lwów, dnia 10. Lipca 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Hoszard w. r.

Nr. 53.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. Lipca 1895, L. 45.163, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sokalu.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Sokalu, za leczenie i pielęgnowanie chorych dorosłych 53 ct., a dzieci — jak dotychczas — 30 ct. w. a., począwszy od 1. Października 1895.

Lwów, dnia 12. Lipca 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Hoszard w. r.

Nr. 54.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Lipca 1895, L. 7859/pr., względem wyłączenia gminy i obszaru dworskiego Pasierbiec z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Wiśniczu, c. k. Sądu krajowego w Krakowie i c. k. Starostwa w Bochni i wcielenia jej do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Limanowej, c. k. Sądu obwodowego w Nowym Sączu i c. k. Starostwa w Limanowej.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. Czerwca 1895 L. 8980 i wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. Czerwca 1895 L. 2940, wyłącza się gminę i obszar dworski Pa-

sierbiec z dniem 1. Stycznia 1896 z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Wiśniczu, c. k. Sądu krajowego w Krakowie i c. k. Starostwa w Bochni a wciela się ją do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Limanowej, c. k. Sądu obwodowego w Nowym Sączu i c. k. Starostwa w Limanowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 55.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Lipca 1895, L. 43.100, wydane w porozumieniu z c. k Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie zezwolenia gminie Peczeniżyn na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i miodu.

Na mocy ustawy z 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kr., Wydział krajowy Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Peczeniżyn na dalszy pobór ustawą z 5. Kwietnia 1889, Nr. 36. Dz. ust. kraj. przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu na czas od 1. Czerwca 1895 na lat sześć, pod dotychczasowymi warunkami z tem jednak zastrzeżeniem, że opłaty te łącznie z krajowym dodatkiem konsumcyjnym nie mogą przekraczać od jednego hektolitra palonych napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stostopniowym alkoholometrem kwoty 11 ct. od stopnia alkoholu, albo kwoty 11 złr. od hektolitra alkoholu, zaś przy innych napojach spirytusowych, względnie słodzonych napojach spirytusowych kwoty 5 złr. 50 ct. od hektolitra, tudzież, że gminie Peczeniżyn nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonych opłat za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 19. Lipca 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 56.

U s t a w a

z dnia 12. Lipca 1895 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poręczeniu przez kraj pożyczki 10,000.000 złr. wal. austr., czyli 20,000.000 koron, którą król. stołeczne miasto Lwów zaciągnąć zamierza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę do wysokości 10,000.000 zł. wal. austr., czyli 20,000.000 koron, którą gmina król. stoł. miasta Lwowa zamierza zaciągnąć w drodze emisyi 4% obligacyi komunalnych, spłacalnych najpóźniej w ciągu lat 60.

Pożyczka ta jest przeznaczona na asanacyę miasta, na inwestycye i na konwersyę długów dotychczasowych.

Art. II.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki, obowiązaną jest Rada król. stoł. miasta Lwowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązaną jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła — Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od rzeczonej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa, i nałoży stosowne dodatki gminne, do podatków, na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony (§. 80 statutu miasta Lwowa z 14. Października 1870, Nr. 79. Dz. ust. i rozp. kraj.), przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwowa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. Grudnia.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. Września.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12. Lipca 1894.

Franciszek Józef w. r.

Kielmansegg w. r.

Nr. 57.

U s t a w a

z dnia 23. Maja 1895, o zakładaniu i urządzeniu publicznych szkół ludowych i obowiązku posyłania do nich dzieci.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi łącznie z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Tytuł I.

O zakładaniu i urządzeniu publicznych szkół ludowych.

A. Szkoły pospolite.

Art. 1.

Szkoły ludowe pospolite, podając wiadomości ludziom wszelkiego stanu najpotrzebniejsze, urządzone będą tak, ażeby dzieci z nauki czerpały oświecenie o zasadach religijnych i moralnych i o obowiązkach obywatelskich, tudzież o zadaniach i warunkach zawodu, jakiemu się według okoliczności, miejsca i stanu prawdopodobnie poświęcą.

W szkołach pięcio i więcejklasowych nauka ma być tak rozłożoną i prowadzoną, ażeby uczniowie po ukończeniu czwartego roku nauki z pomyślnym skutkiem byli dostatecznie przysposobieni do pobierania nauki w szkole średniej lub wydziałowej.

Art. 2.

Szkoła publiczna ludowa ma być wszędzie zaprowadzoną, gdzie w obwodzie jednej godziny drogi i po przeciętnem z pięciu lat obliczeniu, znajdzie się więcej niż 40 dzieci obowiązanych do nauki szkolnej, któreby w razie przeciwnym musiały chodzić do szkoły oddalonej więcej niż o cztery kilometry od ich mieszkania.

Art. 3.

Liczba nauczycieli w każdej szkole stosować się będzie do liczby jej uczniów. Jeżeli liczba uczniów zapisanych z początkiem roku szkolnego na naukę codzienną przez trzy następujące po sobie lata dosięgnie w przecięciu 80, należy bezwarunkowo postarać się o drugiego nauczyciela; o trzeciego, gdy ta liczba dojdzie do 160, i w tym stosunku dalej.

Gdzie zostanie zaprowadzoną nauka półdniowa, przypadnie stu uczniów na jednego nauczyciela.

Rada szkolna krajowa podniesie jednak w szkole liczbę nauczycieli ponad ten wymiar, jeżeli na opłacenie nadliczbowych nauczycieli i dostarczenie potrzebnego lokalu znajdą się środki pochodzące z dobrowolnego zobowiązania.

Art. 4.

Dziewczęta mają pobierać naukę oddzielnie od chłopców, o ile warunki danej szkoły na to pozwalają.

Szkoła sześcioklasowa i piąta klasa szkoły pięcioklasowej nie mogą być pod względem płci młodzieży mieszane.

Art. 5.

Jeżeli w szkole czteroklasowej we wszystkich klasach, a w szkole więcej klasowej w czterech klasach niższych muszą być otwarte oddziały równorzędne, ma Rada szkolna krajowa prawo szkołę tę podzielić na dwie szkoły osobne.

Gdzie stosunki miejscowe peryodycznie lub trwale uczęszczanie młodzieży do szkoły jedno- lub dwuklasowej wiejskiej bardzo utrudniają, a gdzie ze względu na liczbę dzieci dane są warunki ustawowe rozszerzenia tej szkoły, tam zamiast ją rozszerzać, należy otwarcie drugiej szkoły zarządzić.

Art. 6.

Nauczanie chłopców może być poruczone nauczycielkom tylko w niższych klasach szkoły ludowej.

B. Szkoły wydziałowe.

Art. 7.

W miastach zaliczonych w art. 11. ustawy krajowej z dnia 15. Czerwca 1892 (Dz. u. kr. Nr. 40) do klasy I., II. i III. zaprowadzone będą szkoły wydziałowe, osobne dla dziewcząt, a osobne dla chłopców.

Do założenia takiej szkoły przystąpi jednak Rada szkolna krajowa dopiero wówczas, jeżeli w danem mieście klasa szósta szkoły sześcioklasowej liczyć będzie najmniej trzydziestu uczniów a względnie uczennic.

Koszta założenia i utrzymania tych szkół wydziałowych pokrywać należy w sposób określony ustawą z dnia 24. Kwietnia 1894 (Nr. 49. Dz. u. kr.) o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych, tudzież o funduszach szkolnych.

W innych miejscowościach szkoły wydziałowe mogą być założone, jeżeli znajdą się fundusze potrzebne dla trwałego pokrycia kosztów ich utrzymania.

Art. 8.

Szkoły wydziałowe połączone będą z czterema niższemi klasami szkoły pospolitej pod wspólną dyrekcyą a obejmować kurs nauki trzechletni.

Art. 9.

W szkole wydziałowej ma być oprócz dyrektora i katechety przynajmniej trzech nauczycieli a względnie nauczycielek.

Art. 10.

Warunkiem przyjęcia do szkoły wydziałowej jest ukończenie czterech niższych klas szkoły pospolitej z pomyślnym skutkiem lub złożenie egzaminu wstępnego z nauki w klasach tych udzielanej.

Art. 11.

Szkoły wydziałowe męskie mają zadanie udzielać nauki sięgającej poza cel wskazany nauce w szkole pospolitej a przysposabiać przedewszystkiem

do zawodu praktycznego w przemyśle i handlu, oraz do szkół zawodowych, do których przy wstępie nie jest wymaganem ukończenie szkoły średniej.

Zarazem będą one przygotowywać do seminaryów nauczycielskich.

Art. 12.

W szkołach tych przedmiotami nauki będą:

1. religia;
2. język wykładowy z nauką stylu praktycznego, względnie także drugi język krajowy;
3. język niemiecki z nauką stylu praktycznego;
4. historya i geografia ze szczególnem uwzględnieniem kraju rodzinnego i obowiązującej konstytucyi państwa;
5. historya naturalna;
6. fizyka;
7. rachunki w połączeniu z rachunkowością pojedynczą;
8. geometrya z rysunkiem geometrycznym;
9. rysunki odręczne;
10. kaligrafia;
11. śpiew;
12. nauka zręczności;
13. gimnastyka.

Układając plan nauki, uwzględnić należy obok ogólnego celu szkoły, miejscowe potrzeby i stosunki.

Art. 13.

W szkołach wydziałowych żeńskich nauka stosować się będzie do właściwych tej płci potrzeb i usposobień i przyszłego jej stanowiska w rodzinie i w życiu.

Przedmioty nauki będą teżsame, co w szkołach wydziałowych męskich z następującemi zmianami:

a) miejsce nauki zręczności zajmie nauka robót kobiecych;

b) gimnastyka nie będzie przedmiotem obowiązkowym.

Art. 14.

Szkoła wydziałowa żeńska może być rozszerzoną dodaniem dwóch lub trzech klas wyższych, o ile na ich utrzymanie znajdą się fundusze.

W szkole tak rozszerzonej przedmiotami nauki obok wymienionych w art. poprzednim będzie: język francuski, historya literatury ojczystej, najważniej-

sze wiadomości z literatury powszechnej i historyi sztuki, nauka hygieny i gospodarstwa domowego.

Trzy klasy niższe tej szkoły, będą planem swoim i urządzeniem odpowiadały w ogólności szkole wydziałowej trzechklasowej. Klasy wyższe będą zaś miały charakter kursów specyalnych i tworzyć w swoim planie nukowym całość w sobie zamkniętą.

Przedmiotów nauki w tych wyższych klasach mogą udzielać nauczyciele szkół wyższych za osobnem wynagrodzeniem.

Szkoły wydziałowe pięcio- i sześcioklasowe mogą być zorganizowane oddzielnie od szkoły pospolitej.

C. Nauka dopełniająca.

Art. 15.

Przy każdej szkole ludowej będą urządzone kursa nauki dopełniającej w porach dnia, tygodnia i roku takich, któreby nie przeszkadzały młodzieży obok tego oddawać się zatrudnieniom praktycznym i uczęszczać na nabożeństwo i na naukę katechizacyjną.

W szkołach rozporządzających więcej niż jedną siłą nauczycielską, kursa te będą oddzielne dla chłopców a oddzielne dla dziewcząt.

Art. 16.

Kursa dla chłopców mają na celu utwierdzić młodzież w nauce nabytej w szkole codziennej i uzupełnić tę naukę wiadomościami teoretycznemi, a w danym razie praktycznemi, potrzebnemi dla życia praktycznego w kierunku rolniczym lub przemysłowym i handlowym.

Art. 17.

Nauki dopełniającej udzielać będą nauczyciele szkoły ludowej w granicach obowiązków określonych ustawą o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Rada szkolna krajowa może jednak, organizując kurs, postanowić w orzeczeniu, że do nauczania pewnych oznaczonych przedmiotów mają być przyjmowani nauczyciele pomocniczy za osobnem wynagrodzeniem.

Art. 18.

Uczniowie uczęszczający na naukę dopełniającą brać będą udział w ćwiczeniach religijnych, jakie władza kościelna dla nich zarządzi a władza szkolna przepisze.

Art. 19.

We wszystkich miejscowościach, w których ludność oddaje się przeważnie rolnictwu, nauka dopełniająca mieć będzie kierunek rolniczy i odbywać się w 2—6 godzinach tygodniowo.

Liczba godzin zależeć będzie od liczby nauczycieli, którymi rozporządza szkoła ludowa, przy której nauka dopełniająca się odbywa.

Art. 20.

Przynajmniej w jednej szkole ludowej więcejklasowej w każdym powiecie, nauka dopełniająca rolnicza udzielaną będzie w szerszym zakresie, ażeby młodzieży, która szkołę ludową codzienną już ukończyła, udzielić wiadomości teoretycznych a w części i praktycznych, niezbędnych do prowadzenia małego wiejskiego gospodarstwa.

Nauka na takim kursie obejmować będzie 10 godzin nauki tygodniowej w zimie, a 3 godziny w lecie.

Nauka w zimie będzie przeważnie teoretyczna, w lecie wyłącznie praktyczna.

Ćwiczenia praktyczne odbywać się będą w ogrodzie i polu szkolnem, oraz w miarę możności w gospodarstwach sąsiednich.

Do udzielania nauki na tych kursach dodany będzie szkole osobny nauczyciel kwalifikowany do szkół ludowych pospolitych a egzaminowany specyalnie z rolnictwa.

Nauczycielowi temu poruczone będzie w regule kierownictwo szkoły ludowej, przy której założono kursa.

Art. 21.

W miastach i w miasteczkach, których ludność oddaje się handlowi i przemysłowi, nauka dopełniająca mieć będzie charakter przemysłowy względnie handlowy i odbywać się w 6—10 godzinach tygodniowo.

Art. 22.

W miastach posiadających kilka szkół, kursa przemysłowe urządzone zostaną oddzielnie od handlowych.

Gdzie liczba szkół jest większą i kilka kursów przemysłowych, względnie handlowych istnieć będzie, tam przy przepisaniu planu naukowego dla każdego z nich baczyć należy, o ile można, na to: *a*) ażeby je podzielić

według pokrewnych gałęzi przemysłu; *b*) ażeby dla młodzieży mającej rozmaite przygotowanie urządzać osobne kursa.

Do celu każdego z tych kursów stosować się będzie ściśle liczba godzin i plan nauki.

Art. 23.

Kursa dopełniające dla dziewcząt mają na celu utwierdzić młodzież w nauce nabytej w szkole codziennej i uzupełnić tę naukę wiadomościami potrzebnemi kobiecie w jej życiu domowem.

Urządzone będą w 2—6 godzinach tygodniowo.

D. Inne kursa i zakłady naukowe.

Art. 24.

Ze szkołą ludową mogą być połączone, o ile się znajdą na to osobne fundusze:

1. zakłady wychowawcze dzieci nieobowiązanych jeszcze do nauki szkolnej;
2. kursa naukowe specyalne praktyczne dla młodzieży, która obowiązkową naukę szkolną ukończyła;
3. kursa czytania i pisania dla dorosłych, którzy nie uczęszczali do szkoły a dla wieku swego do uczęszczania do szkoły nie są już obowiązani;
4. zakłady wychowawcze i naukowe dla dzieci upośledzonych na umyśle.

Art. 25.

Nauczyciele uczący w tych zakładach i kursach mają prawo do osobnego wynagrodzenia.

Do systemizowania ich posad może jednak Rada szkolna krajowa dopiero wówczas przystąpić, jeżeli potrzebne do tego środki są trwale zapewnione.

Art. 26.

Na kursach naukowych i w zakładach, które są wymienione w art. 14. i w art. 24. niniejszej ustawy i do których przymus uczęszczania oraz postanowienia ustawy o konkurencyi szkolnej się nie stosują, może być za zezwoleniem Rady szkolnej krajowej ustanowioną opłata szkolna na rzecz stron, które kursa te względnie zakłady utrzymują.

E. Postępowanie przy zakładaniu szkół.

Art. 27.

O założeniu, przeistoczeniu i zwinięciu każdej szkoły ludowej i kursów naukowych z nią połączonych, jakoteż o założeniu i zwinięciu klas równorzędnych, orzeka Rada szkolna krajowa na podstawie dochodzeń i rokowań przeprowadzonych przez Radę szkolną okręgową i jej wniosków.

Wszystkie okoliczności, dotyczące założenia lub przeistoczenia szkoły sprawdzi komisya po wysłuchaniu stron interesowanych, a jeżeli tego będzie potrzeba, przez oględziny na miejscu.

Do stwierdzenia odległości wystarczają daty urzędowe, dostarczone przez rządowe organa techniczne.

Protokół komisyi będzie podstawą orzeczeń.

Art. 28.

Władze szkolne starać się mają o to, ażeby potrzebne szkoły wszędzie, gdzie ich jeszcze niema, założone zostały i ażeby im zapewnić warunki trwałego istnienia i rozwoju.

Zakładanie nowych szkół dziać się jednakże powinno bez uszczerbku szkół poprzednio zorganizowanych.

Art. 29.

Gdzie szkoła lub kursa naukowe mają mieć pewien specyalny kierunek w myśl artykułów poprzednich niniejszej ustawy, tam Rada szkolna krajowa w orzeczeniu organizacyjnem wyda zarazem bliższe postanowienia o urządzeniu, o przedmiotach nauki i o planie ich naukowym, względnie zaś także bliższe postanowienia o rozdzieleniu młodzieży między pojedyncze kursa.

Tytuł II.

O uczęszczaniu do szkoły.

Art. 30.

Obowiązek uczęszczania do szkoły zaczyna się z ubiegłym szóstym rokiem życia i trwa:

a) w miastach, w których założono szkołę wydziałową, przez lat siedm;
b) we wszystkich innych miejscowościach przez lat sześć.

Dzieci będące w tym wieku, winny uczęszczać do szkoły publicznej. Dzieci fizycznie lub umysłowo dostatecznie nie rozwinięte mogą jednak na żądanie rodziców, względnie ich prawnych zastępców, rozpocząć uczęszczanie do szkoły dopiero z ubiegłym siódmym rokiem życia.

W miastach, w których obowiązek uczęszczania do szkoły trwa lat siedm, może Rada szkolna krajowa:

a) przyznać ze względu na stosunki miejscowe uwolnienie od uczęszczania do szkoły w roku siódmym w ogóle dzieciom pewnych przedmieść;

b) zwalniać z ważnych powodów na żądanie rodziców poszczególne dzieci od uczęszczania do szkoły w roku siódmym.

Art. 31.

Obowiązek uczęszczania do szkoły ludowej na naukę codzienną ustaje po siedmiu, względnie po sześciu latach jedynie pod warunkiem, że uczeń udowodni dostateczną biegłość w przepisanych dla szkół ludowych gałęziach nauki.

Po ukończeniu szkoły ludowej codziennej winien jednak każdy uczeń, który nie uczęszcza do jakiegoś innego zakładu naukowego, uczęszczać jeszcze przez trzy lata na kursa nauki dopełniającej.

Osoby, które przekroczyły wiek szkolny, mogą korzystać z tej nauki we wszystkich lub pojedynczych przedmiotach za zezwoleniem kierownika szkoły, aż do ukończonego dwudziestego roku życia.

Art. 32.

Od uczęszczania do szkoły publicznej wolne są czasowo lub trwale dzieci, które uczęszczają do szkół wyższych, rolniczych, przemysłowych, handlowych albo innych szkół zawodowych lub uzupełniających, o ile one są tak urządzone, że mogą zastąpić naukę udzielaną w szkołach ludowych; dalej dzieci, którym ułomności cielesne lub umysłowe nie pozwalają uczęszczać do szkoły; wreszcie dzieci pobierające naukę w domu albo w prywatnym zakładzie naukowym.

W ostatnim przypadku odpowiedzialność za to, czy dzieci otrzymują taką przynajmniej naukę, jaka jest przepisana dla szkół ludowych, ciąży na rodzicach albo na ich zastępcach.

Jeżeli zachodzą w tej mierze jakie wątpliwości, ma Rada szkolna okręgowa za pośrednictwem Rady szkolnej miejscowej przekonać się, czy wątpliwości te są uzasadnione lub nie.

Rodzice i ich zastępcy mają się poddać zarządzeniom wydanym w tej mierze. W razie potrzeby postąpi Rada szkolna okręgowa według przepisów w art. 34—36 niniejszej ustawy.

Art. 33.

Najdalej na miesiąc przed rozpoczęciem każdego roku szkolnego, sporządza Rada szkolna miejscowa wykaz wszystkich dzieci w wieku szkolnym będących, w obrębie związku szkolnego zamieszkałych, i to bez względu na ich przynależność do gminy lub na różnicę wyznania i obrządku, i zestawi w nim osobno te, które na mocy art. 32. uwolnione są od uczęszczania do szkoły. Do wykazu wciągnąć należy także te dzieci, które uczęszczały przez sześć, a względnie siedm lat do szkoły, lecz nie uzyskały świadectwa z nauk w szkole ludowej nabytych. Osobno zaś zapisać należy w wykazie młodzież obowiązaną do uczęszczania na naukę dopełniającą.

Art. 34.

Rodzice, względnie ich zastępcy prawni, powinni posyłać do publicznej szkoły ludowej dzieci, które do tego są obowiązane, a w myśl art. poprzedniego uwolnienia nie otrzymały.

Kto ukrywa dziecko przed spisem, lub poda okoliczności nieprawdziwe, aby je uwolnić od uczęszczania do szkoły, ulegnie grzywnie od 1—10 zł. w. a. albo w razie ubóstwa karze aresztu od 1 do 3 dni.

Kto w przeciągu 10 dni po rozpoczęciu roku szkolnego nie postara się o przyjęcie swego dziecka do szkoły, które do uczęszczania do niej jest obowiązane, ulegnie tej samej karze. W przypadkach §§. 176 i 177 ustawy cywilnej przewidzianych, należy do właściwego Sądu uczynić doniesienie.

Kto w ciągu roku szkolnego bez słusznych powodów nie posyła dziecka do szkoły, ulega karze pieniężnej od 50 ct. do 5 zł. w. a. albo karze aresztu od 1 do 2 dni, którą to karę można podwoić, jeżeli przerwy powtarzają się częściej w tem samem półroczu szkolnem.

Art. 35.

Po upływie dni przeznaczonych na wpisy, obowiązany jest nauczyciel przedłożyć bezzwłocznie Radzie szkolnej miejscowej wykaz dzieci obowiązanych a niezapisanych, zaś Rada szkolna miejscowa obowiązaną jest upomnieć rodziców jak najrychlej, ażeby dzieci zapisali.

W dziesięć dni po rozpoczęciu roku szkolnego, obowiązany jest nauczyciel przedłożyć bezpośrednio Radzie szkolnej okręgowej odpis wykazu sporzą-

dzonego w myśl art. 33. niniejszej ustawy i zanotować na nim dzieci, których dotychczas do szkoły nie zapisano.

Następnie zaś obowiązany jest nauczyciel co miesiąc przedkładać Radzie szkolnej okręgowej wykaz dzieci szkołę zaniedbujących.

Obydwa te ostatnie wykazy udzielać będzie nauczyciel równocześnie w odpisie Radzie szkolnej miejscowej, która ma prawo uwagi swoje o nich Radzie szkolnej okręgowej przedkładać.

Art. 36.

Na podstawie takich doniesień urzędowych wydawać będzie Rada szkolna okręgowa mandaty karne przeciw rodzicom i opiekunom winnym, nakładając na nich kary w myśl art. 34. niniejszej ustawy.

Mandat taki orzekający karę staje się prawomocnym, jeżeli strona skazana w przeciągu ośmiu dni od dnia doręczenia nie wniesie opozycyi przeciw niemu do Rady szkolnej okręgowej, co w mandacie wyraźnie będzie wymienionem.

W razie założonej opozycyi, Rada szkolna okręgowa przesłucha stronę bądź w siedzibie urzędu, bądź przez delegata na miejscu, a sprawdziwszy okoliczności, wyda nowe orzeczenie.

Przeciw temu orzeczeniu służy stronie rekurs w ciągu dni ośmiu do Rady szkolnej krajowej, która o nim orzeka ostatecznie. Rekurs wniesiony być powinien na ręce Rady szkolnej okręgowej.

Rekursy wniesione przeciw orzeczeniom zapadłym w sprawie nierozpoczętego, zaniedbanego lub przedwcześnie przerwanego uczęszczania do szkoły, nie mają mocy wstrzymującej, jeżeli nie są skierowane przeciw wymierzeniu kar.

Wykonanie kary należy do Zwierzchności gminnej, a względnie do Władzy politycznej.

Art. 37.

Jeżeli strona, przeciw której wydano po raz pierwszy mandat karny, w ciągu dni ośmiu po doręczeniu mandatu udowodni poświadczeniem zarządu szkoły, że dziecko już zapisała i że ono na naukę uczęszcza, w takim razie Radzie szkolnej okręgowej służy prawo uwolnienia strony od kary nałożonej mandatem.

Art. 38.

Wykonywanie przymusu szkolnego przyznane w artykułach poprzednich Radzie szkolnej okręgowej może, bądź na wniosek Rady szkolnej okręgowej

postawiony z urzędu, bądź na żądanie Rady szkolnej miejscowej wniesione do Rady szkolnej okręgowej, Rada szkolna krajowa przekazać pojedynczym Radom szkolnym miejscowym.

Od orzeczeń karnych Rady szkolnej miejscowej służyć będzie stronom rekurs w dniach ośmiu do Rady szkolnej okręgowej.

Art. 39.

Z wejściem w wykonanie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą artykuły 1—13 włącznie i 40—47 włącznie ustawy krajowej z d. 2. Maja 1873 Nr. 250. Dz. u. kr. wraz ze zmianami w brzmieniu tych artykułów późniejszemi ustawami zaprowadzonemi, oraz ustawa krajowa z dnia 2. Lutego 1885, Nr. 28. Dz. u. kraj.

Art. 40.

Polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświecenia wykonanie niniejszej ustawy.

Nr. 58.

Lainc. 23. Maja 1895.

Franciszek Józef w. r.

Madeyski w. r.

Ustawa

z dnia 23. Maja 1895, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 25. Czerwca 1873, Dz. u. kr. Nr. 255, o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych w Galicyi i Krakowie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 1—19 jakoteż końcowego ustępu §. 24 ustawy z dnia 25. Czerwca 1873, Dz. u. kr. Nr. 255, o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych przestają obowiązywać w dotychczasowem brzmieniu, a mają brzmieć jak następuje:

§. 1.

Szkoły ludowe utrzymywane w całości lub częściowo z funduszów państwa, kraju, powiatu, gminy lub obszaru dworskiego zostają pod nadzorem Rady szkolnej miejscowej.

§. 2.

Nadzór nad szkołami terytoryum ustanowionego prawomocnem orzeczeniem organizacyjnem wykonywa jedna Rada szkolna miejscowa.

Rada szkolna okręgowa może jednak dla szkół kilku takich terytoryów utworzyć jedną wspólną Radę szkolną miejscową.

Tak samo może Rada szkolna okręgowa po wysłuchaniu reprezentacyi gminnej podzielić miejscowości, w których jest kilka szkół, na kilka dzielnic szkolnych. W tym przypadku dla każdej dzielnicy szkolnej utworzyć należy osobną Radę szkolną miejscową, zachowując podane w tym względzie poniżej przepisy.

W miastach, tworzących dla siebie osobny okręg szkolny, może Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu reprezentacyi gminnej funkcye Rady szkolnej miejscowej poruczyć Radzie szkolnej okręgowej.

§. 3.

Rada szkolna miejscowa składa się z reprezentantów kościoła, szkoły, gminy, obszaru dworskiego, tudzież z delegata mianowanego przez Wydział Rady powiatowej.

Osoba mająca prawo prezentowania nauczyciela ma prawo wstąpić jako członek do Rady szkolnej miejscowej i brać udział w obradach z prawem głosowania, czy to osobiście, czy przez swego zastępcę.

W miastach, w których korporacye i instytucye kupieckie i przemysłowe przyczyniają się stałymi dobrowolnymi datkami do utrzymania szkoły lub kursów z nią połączonych, może Rada szkolna krajowa przyznać tymże korporacyom i instytucyom prawo wysyłania swego reprezentanta do Rady szkolnej miejscowej z prawem głosowania.

Każdy członek Rady szkolnej miejscowej ma w niej tylko jeden głos, chociażby miał kilka tytułów do zasiadania w niej.

§. 4.

Reprezentantami kościoła w Radzie szkolnej miejscowej są każdocześni duszpasterze miejscowi.

Gdzie się znajduje dwóch lub więcej duszpasterzy tego samego wyznania i obrządku, tam wyższa władza kościelna wyznacza tego, który ma być członkiem Rady szkolnej miejscowej.

W celu strzeżenia religijnych interesów młodzieży izraelickiej wstępuje do Rady szkolnej miejscowej reprezentant wyznaczony przez zwierzchność wyznaniową.

§. 5.

Kierownik szkoły jest jej reprezentantem w Radzie szkolnej miejscowej.

Gdzie kilka szkół podlega jednej Radzie szkolnej miejscowej, tam wstępuje do niej jako członek nauczyciel kierujący jednej z tych szkół, którego Rada szkolna okręgowa przeznaczy. Nauczyciele kierujący innych szkół uczestniczą jednak w obradach z głosem doradczym.

§. 6.

Reprezentantów gminy i ich zastępców wybiera do Rady szkolnej miejscowej reprezentacya gminna; w razie zaś jeżeli do zakresu jednej Rady szkolnej miejscowej należy kilka gmin, każda reprezentacya gminna wybiera osobno swoich, względnie swojego reprezentanta i zastępców.

Reprezentantów gminy a względnie gmin w Radzie szkolnej miejscowej jak również ich zastępców ma być najmniej dwóch, najwięcej siedmiu. Ilość ich oznacza Rada szkolna okręgowa, określając zarazem liczbę reprezentantów każdej gminy, jeżeli kilka gmin do zakresu Rady szkolnej miejscowej należy.

Wybór dokonywa się absolutną większością głosów na lat sześć. Po trzech latach wszakże ustępuje z Rady szkolnej miejscowej połowa, jeżeli zaś liczba jest nieparzysta, za pierwszym razem większa połowa reprezentantów gminy i ich zastępców, a to za pierwszym razem losem, następnie koleją. Wybór ponowny jest dopuszczalny.

§. 7.

Wybranym do Rady szkolnej miejscowej może być każdy, kto jest obieralnym do reprezentacyi jednej z gmin, należących do zakresu Rady szkolnej miejscowej. Utrata prawa wyborczego pociąga za sobą wykluczenie z Rady szkolnej miejscowej.

Od przyjęcia wyboru do Rady szkolnej miejscowej ten tylko uchylić się może, komu ustawa gminna tożsamo prawo co do Rady gminnej przyznaje, albo kto przez ostatnich sześć lat był członkiem Rady szkolnej miejscowej. Za nieusprawiedliwione nieprzyjęcie wyboru, karze Rada szkolna okręgowa grzy-

wnami od 20—100 zł., które mają być użyte na przybory szkolne dla ubogiej młodzieży szkolnej.

§. 8.

Każdy właściciel obszaru dworskiego lub obszarów dworskich, leżących w terytoryum Rady szkolnej miejscowej, ma prawo brać udział w jej obradach z głosem stanowczym, czy to osobiście, czy też przez swego zastępcę. Właściciel obszaru dworskiego może także wyznaczyć stałego reprezentanta, który mandat swój tak długo zatrzymuje, dopóki Rada szkolna miejscowa nie otrzyma pisemnego doniesienia o jego odwołaniu.

Jeżeli obszar dworski należy do kilku współwłaścicieli, lub jeżeli w jednej gminie katastralnej jest kilka obszarów, wszyscy razem wyznaczyć mają do Rady szkolnej miejscowej tylko jednego reprezentanta i jego zastępcę. Delegacya taka ważną jest na lat sześć.

Jeżeli ci właściciele nie mogą się zgodzić na wybór reprezentanta względnie jego zastępcy, wyznacza tychże z pośród nich Rada szkolna okręgowa.

§. 9.

Rada szkolna miejscowa ma starać się troskliwie o interesa materyalne szkoły jakoteż popierać powagę szkoły i nauczycieli.

W szczególności winna Rada szkolna miejscowa w granicach każdocześnie obowiązujących ustaw i rozporządzeń:

1) Zarządzać funduszem szkolnym miejscowym tudzież majątkiem zakładowym szkolnym, z zachowaniem postanowień aktów fundacyjnych, tudzież czuwać nad tem, aby prestacye w naturaliach na rzecz szkoły i nauczyciela regularnie były uiszczane.

2) Starać się o dostarczanie szkole potrzebnego budynku, gruntów i sprzętów szkolnych, jakoteż o utrzymanie ich w dobrym stanie i prowadzić inwentarz własności szkolnej.

3) Wpływać drogą zachęty i rady na rodziców i opiekunów, aby dzieci do szkoły posyłali, i przyczyniać się do wykonywania przymusu szkolnego.

4) Starać się o książki szkolne i inne środki pomocnicze dla ubogich uczniów, jak niemniej zakupno i utrzymanie przyborów naukowych.

5) Czuwać nad zachowaniem się młodzieży szkolnej po za szkołą.

6) Godzić wedle możności spory nauczycieli z gminą lub członkami gminy, o ile spory te wynikają ze stosunków szkolnych.

7) Czuwać nad udzielaniem nauki w przepisanej liczbie godzin i w czasie planem nauki wskazanym i udzielać urlopu nauczycielom w granicach osobnymi przepisami określonych.

8) Zawiadamiać Radę szkolną okręgową o wszystkiem, co pod jakimkolwiek względem, czy to materyalnie czy moralnie, niekorzystnie wpływa na szkołę a czego Rada szkolna miejscowa usunąć nie może.

9) Podawać wyjaśnienia, opinie i wnioski reprezentacyi gminnej i władzom przełożonym, bądź z własnej inicyatywy bądź na żądanie.

10) Wykonywać wszystko, co jej na mocy ustaw i rozporządzeń wyższych władz szkolnych poruczonem zostanie.

§. 10.

Z pod władzy Rady szkolnej miejscowej wyjęte są szkoły ćwiczeń, połączone z seminaryami nauczycielskiemi; tam tylko gdzie szkoły takie w całości lub częściowo utrzymane są ze środków gminnych, ma nad niemi Rada szkolna miejscowa władzę określoną w §. 9. ustępie 1. 2. 4.

§. 11.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej wybierają z pomiędzy siebie absolutną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę na przeciąg lat trzech.

Nauczyciele szkół podlegających Radzie szkolnej miejscowej, nie mogą jej przewodniczyć.

Gdy przewodniczący lub jego zastępca z powodu jakiejkolwiek przeszkody nie mógł przewodniczyć na posiedzeniu, kieruje obradami najstarszy wiekiem z obecnych członków Rady szkolnej miejscowej.

Rada szkolna miejscowa, skoro się ukonstytuowała, donieść o tem powinna reprezentacyi gminnej, względnie reprezentacyom gminnym i Radzie szkolnej okręgowej.

§. 12.

Termina zwyczajnych posiedzeń Rad szkolnych miejscowych oznacza Rada szkolna krajowa drogą rozporządzenia.

Przewodniczący może jednak zwołać nadzwyczajne posiedzenie, ilekroć uzna to za potrzebne, winien zaś to uczynić w przeciągu trzech dni, jeżeli tego Rada szkolna okręgowa lub dwóch członków Rady szkolnej miejscowej zażąda.

§. 13.

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej połowy członków i absolutna większość głosów. Przewodniczący ma prawo gło-

sowania a w razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, za którem przewodniczący głosował.

Przewodniczący ma prawo zawiesić przeprowadzenie uchwał sprzeciwiających się według jego zdania ustawie albo interesom szkoły, ma jednak w takim przypadku do trzech dni sprawę przedstawić do rozstrzygnięcia Radzie szkolnej okręgowej.

Zażalenia przeciw rozporządzeniom Rady szkolnej miejscowej idą do Rady szkolnej okręgowej. Wnosić je należy w przeciągu ośmiu dni po doręczeniu w Radzie szkolnej miejscowej i mają moc odraczającą.

§. 14.

Żaden z członków Rady szkolnej miejscowej nie może brać udziału w obradach i głosowaniu nad sprawami tyczącemi się interesów jego lub jego rodziny aż do czwartego stopnia.

§. 15.

Jeżeli członkowie Rady szkolnej miejscowej, mimo należycie doręczonego im wezwania, na posiedzenie Rady szkolnej miejscowej nie przybyli w wymaganym komplecie, a sprawa zwłoki nie cierpi, obecni na posiedzeniu członkowie mogą ją sami uchwalić.

W sprawach zaś nieprzewidzianych i tak naglących, że wszelka zwłoka byłaby połączoną ze szkodą szkoły, może przewodniczący sam wydać zarządzenie, jeżeli bezwłoczne zwołanie Rady szkolnej miejscowej nie jest możliwem; winien jednak na najbliższem posiedzeniu podać wydane rozporządzenie do zatwierdzenia.

Z wyjątkiem tego jednego przypadku nie służy prawo wydawania zarządzeń ani przewodniczącemu, ani pojedynczym członkom, lecz jedynie Radzie szkolnej miejscowej jako takiej.

§. 16.

Przewodniczący jest organem wykonawczym Rady szkolnej miejscowej, podpisuje jej uchwały i pisma i prowadzi jej kasowość i rachunki, o ile rzecz ta nie jest przekazaną kasie gminnej. Do wykonania ważniejszych uchwał może jednak Rada szkolna miejscowa dodać mu jednego lub dwóch swoich członków.

W szczególności obowiązkiem jest przewodniczącego celem wykonania bezpośredniego nadzoru nad szkołami w zakresie przyznanym Radzie szkolnej miejscowej zwiedzać szkoły peryodycznie i donosić Radzie szkolnej miejsco-

wej o potrzebach szkoły i o przeszkodach natury materyalnej lub moralnej, które należy usunąć.

Gdzie stosunki tego wymagają, tam Rada szkolna okręgowa może do wyręczenia przewodniczącego z pośród członków Rady szkolnej miejscowej mianować osobnego nadzorcę szkolnego; przekazując mu prowadzenie kasowości i rachunków, wykonywanie zarządzeń Rady szkolnej miejscowej, wreszcie peryodyczne zwiedzanie szkoły i zdawanie o niem sprawy Radzie szkolnej miejscowej.

Zwiedzanie szkoły przez inne osoby, z urzędu do tego nieupoważnione, zależne jest od specyalnego zezwolenia przewodniczącego Rady szkolnej miejscowej.

§. 17.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej nie mają prawa do wynagrodzenia za sprawowanie swych czynności.

Koszta kancelaryjne niezbędne pokrywa fundusz szkolny miejscowy.

§. 18.

Nadzorowanie nauki religii udzielanej w szkole i ćwiczeń religijnych młodzieży szkolnej należy do duszpasterzy w skład Rady szkolnej miejscowej wchodzących, nie uwłaczając postanowieniu zawartemu w §. 2 ustawy państwowej z 25. maja 1868 (Dz. p. p. Nr. 48).

§. 19.

Jeżeli przewodniczący Rady szkolnej miejscowej mimo udzielonego mu przez Radę szkolną okręgową upomnienia zaniedbuje swe obowiązki, a w szczególności nie zwołuje potrzebnych posiedzeń lub na szkodę szkoły działa, ma Rada szkolna okręgowa prawo złożyć go z godności przewodniczącego i wezwać Radę szkolną miejscową do wyboru innego przewodniczącego.

Jeżeli Rada szkolna miejscowa mimo upomnienia jej nie spełnia swego zadania lub zakres swego działania przekracza, Rada szkolna okręgowa może ją rozwiązać i albo nowe wybory zarządzić, albo postąpić w myśl drugiego ustępu §. 2. niniejszej ustawy.

Od tych orzeczeń Rady szkolnej okręgowej dozwolony jest rekurs w dniach ośmiu do Rady szkolnej krajowej i rekurs ten ma moc wstrzymującą.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Lainc, 23. Maja 1895.

Franciszek Józef w. r.

Madeyski w. r.

Nr. 59.

Ogłoszenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 12. Lipca 1895, L. 1.192, przedłużające termin do rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa ze źródeł Regulickich do 1. Kwietnia 1896.

Na prośbę wniesioną na dniu 4. Kwietnia b. r. pod L. 987 przez Magistrat miasta Krakowa, c. k. Starostwo górnicze w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, utrzymując nadal rejon ochronny dla wody źródlanej w Regulicach, przedłuża termin do rozpoczęcia budowy wodociągu dla miasta Krakowa z tych źródeł, zakreślony tut. orzeczeniem z dnia 15. Marca 1891 L. 503 do końca Marca 1893 r., a następnie odroczony tutejszem rozporządzeniem z dnia 27. Lutego 1895 L. 664 do końca Marca 1895 na rok dalszy, to jest do 1. Kwietnia 1896 r. pod rygorem oznaczonym w powołanem orzeczeniu, ogłoszonem w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1891 pod L. 79.

Kraków, dnia 12. Lipca 1895.

C. k. nadradca górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 60.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. Sierpnia 1895, L. 49.027, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Nr. 8 Dz. u. k. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Na-

miestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Rzeszowie za leczenie i pielęgnowanie, a mianowicie: dla chorych dorosłych 54 ct., a dla dzieci — jak dotychczas — 28 ct., począwszy od 1. Października 1895 r.

Lwów, dnia 2. Sierpnia 1895 r.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Onyszkiewicz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 20. Września 1895. **Część XIII.**

Nr. 61.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa w porozumieniu z galicyjskim Wydziałem krajowym z dnia 27. Lipca 1895, L. 62.222, o przyznaniu bośniacko-hercegowińskim szpitalom gminnym w Prijedorze, Brčka i Bielinie, tudzież szpitalom powiatowym w Srebrnicy, Kladanj, Kotor-Varos, Liono, Čazin, Varos i Gacko uprawnień względem zwrotu kosztów leczenia z funduszu krajowego.

Bośniacko-hercegowińskim szpitałom gminnym w Prijedorze, Brčka i Bielinie, tudzież szpitalom powiatowym w Srebrnicy, Kladanj, Kotor-Varos, Liono, Čazin, Varos i Gacko przyznaje się pod względem zwrotu kosztów leczenia tutejszokrajowych osób z funduszu krajowego te same uprawnienia, jakie w myśl obowiązujących przepisów przysługują publicznym szpitalom powszechnym austr. węg. Monarchii.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 62.

Ustawa

z dnia 15. Sierpnia 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wpisywaniu do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Sprawy hipoteczne należy po myśli §. 1. ustawy z dnia 5. Czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 109, uważać za drobiazgowe wtedy, jeśli w dokumencie prywatnym, na podstawie którego ma być uzyskany wpis do ksiąg gruntowych, kwota wierzytelności, cena lub wartość nieruchomości lub prawa w ogóle, mające być przedmiotem wpisu do ksiąg gruntowych, są oznaczone i bez odsetek i należytości ubocznych nie przenoszą kwoty pięćdziesięciu (50) zł. w. a. (stu koron).

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, 15. Sierpnia 1895.

Franciszek Józef w. r.

Kielmansegg w. r. **Krall** w. r.

Nr. 63.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Sierpnia 1895, L. 53.371, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869, (Nr. 8 Dz. u. kraj. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa od 1. Października 1895 taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu za leczenie i pielęgnowanie chorych: dla dorosłych 59 ct. a dla dzieci — jak dotychczas — 30 ct. w. a.

Lwów, dnia 16. Sierpnia 1895.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Hoszard w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 8. Października 1895. **Część XIV.**

Nr. 64.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. Sierpnia 1895, L. 55.319, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kraj. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą z c. k. Namiestnictwem, począwszy od dnia 1. Października 1895 taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Kołomyi za leczenie i pielęgnowanie chorych dorosłych w wysokości 46 ct. w. a., pozostawiając dotychczasową taksę dla dzieci 25 ct. w. a.

Lwów, dnia 28. Sierpnia 1895.

Marszałek krajowy:
Eustachy Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 65.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. Sierpnia 1895. L. 55.712, w przedmiocie ustanowienia taksy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Stryju

Na mocy art. II. ustawy z 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z roku 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa w szpitalu powszechnym w Stryju za leczenie i pielęgnowanie chorych, od dorosłych w kwocie 70 ct. w. a., a o od dzieci, jak dotychczas, w kwocie 35 ct. w. a., począwszy od 1. Października 1895.

Lwów, dnia 28. Sierpnia 1895.

Marszałek krajowy:
Eustachy Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 66.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Września 1895, L. 58.281, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa, taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Wadowicach za leczenie i pielęgnowanie chorych, od dorosłych w kwocie 68 ct. w. a., a od dzieci 42 ct. w. a., począwszy od dnia 1. Października 1895 r.

Lwów, dnia 14. Września 1895.

Marszałek krajowy:
Eustachy Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 67.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Września 1895, L. 73.542.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwami sprawiedliwości i skarbu, zezwoliło reskryptem z dnia 29. Sierpnia 1895, L. 4149, na zmianę nazwy gminy „Miejsce“ w powiecie Krośnieńskim na nazwę „Miejsce piastowe“.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Nr. 68.

U s t a w a

z dnia 3. Września 1895, o osuszeniu bagien Stojanowskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich powiatu kamioneckiego: Stojanów, Tetewczyce, Peratyn, Sienków i Wolica baryłowa, ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1894, preliminujący koszta robót na 60.000 zł. Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztow mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu I. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków stron interesowanych w §. 3. pod *c)* wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków wydziału tej spółki określi statut przez władzę polityczną wydać się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod *a)* *b)* i *c)* mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z tem ograniczeniem, że rzeczywistwa wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedyńczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy. Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa. Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu

tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 7.

Koszta utrzymania wykonanych robót ponosić mają członkowie spółki wodnej według wskazanego w §. 3. pod *c*) stosunku.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Budweis, 3. Września 1895.

Franciszek Józef w. r.

Kielmansegg w. r. **Blumfeld** w. r. **Böhm** w. r.

Nr. 69.

Ustawa

z dnia 2. Września 1895, o obwałowaniu lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Obwałowanie lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich, ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1891, preliminujący koszta robót na 140.000 zł.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ust. 1. i §. 4. ust. 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ust. wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. ust. kraj. Nr. 38), według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. pod *c*) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków wydziału tej spółki. określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod *a*) *b*) i *c*) mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedyńczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wału ochronnego;
2. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwacyę, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Budweis, 2. Września 1895.

Franciszek Józef w. r.

Kielmansegg w. r. **Blumfeld** w. r. **Böhm** w. r.

Nr. 70.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z 2. Października 1895, L. 80276, którem zmienia się §. 1. rozporządzenia z 7. Maja 1895, L. 37328, (Dz. u. kr. Nr. 32), dotyczącego środków weterynarsko-policyjnych, wydanych dla powiatu Nowotarskiego, mających na celu stłumienie zarazy płucnej u bydła rogatego.

Niniejszem zmienia się §. 1. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 7. Maja 1895, (Dz. u. i rozp. kr. Nr. 32) jak następuje:

§. 1.

Poniżej wymienione gminy i obszary dworskie w powiecie politycznym Nowotarskim tworzą obszar zamknięty, do którego wolne wprowadzanie względnie wyprowadzanie bydła rogatego jest wzbronione, a mianowicie gminy i obszary dworskie: Białka, Brzegi, Bukowina, Czarny Dunajec, Chochołów, Groń, Gronków, Kościeliska, Leśnica, Murzasichle, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone, Witów, Wróblówka, Załuczne i Zakopane.

Postanowienia §§. 2. do 11. powołanego rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 7. Maja 1895, L. 37328 obowiązują i nadal w brzmieniu dotychczasowem.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w wykonanie z dniem 10. Października 1895.

Lidl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 1. Listopada 1895. **Część XV.**

Nr. 71.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. Września 1895, L. 58.655, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Śniatynie.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kraj. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą z c. k. Namiestnictwem, taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Śniatynie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 56 ct. w. a., a od dzieci, jak dotychczas, w kwocie 30 ct. w. a. począwszy od dnia 1. Stycznia 1896.

Lwów, dnia 17. Września 1895.

Marszałek krajowy:
Eustachy Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 72.

U s t a w a

z dnia 27. Września 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o czasowem uwolnieniu od dodatku do podatku dla funduszu krajowego, tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych, tych budowli w król. wolnem mieście Przemyślu, które będą nowo wybudowane w miejsce 42 domów, wykazanych osobną przez Magistrat miasta Przemyśla sporządzoną konsygnacyą, jako przeznaczonych na zburzenie w celu regulacyi miasta dla poprawy stosunków zdrowotnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Budowle, które w celu poprawy stosunków zdrowotnych król. wolnego miasta Przemyśla, będą nowo zbudowane w miejsce 42 domów, wykazanych osobną przez Magistrat miasta Przemyśla sporządzoną konsygnacyą, jako przeznaczonych na zburzenie, wolne będą od dodatku do podatku dla funduszu krajowego, tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych na taki przeciąg czasu, na jaki budowle te odnośną ustawą państwową, pod warunkiem zbudowania ich w terminie tą ustawą oznaczonym, uwolnione będą od państwowego podatku domowo-czynszowego.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Schönbrunn, 27. Września 1895.

Franciszek Józef w. r.

Kielmansegg w. r. **Böhm** w. r.

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 30. Września 1895 do L. 71.602, co do ustanowienia jezdnego pocztowego na czas od 1. Października 1895 do 31. Marca 1896.

Jezdne pocztowe od konia i za miryametr ustanawia się na czas od 1. Października 1895 do 31. Marca 1896 jak następuje:

W dawniejszym okręgu	Za jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kraków, Nowy Sącz, Wadowice	1	04	—	87
Rzeszów, Sanok, Tarnów, Żółkiew . . .	1	01	—	84
Lwów, Sambor	—	96	—	80
Kołomyja, Przemyśl, Tarnopol, Stryj, Stanisławów	—	94	—	78
Brzeżany, Czortków, Złoczów	—	90	—	75

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miryametr.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostają niezmienione.

We Lwowie dnia 30. Września 1895.

Seferowicz w. r.

Nr. 74.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. Października 1895, L. 63.632, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Sambora na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu, wiszniaku etc.

Na mocy §. 87 ustawy z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie m. Sambora na dalszy pobór ustawą z dnia 22. Stycznia 1890, Nr. 13. Dz. ust. i rozp. kraj. przyzwolonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, wiszniaku i t. d. a to w latach 1895 do 1899 włącznie pod warunkami wymienionymi w powołanej wyżej ustawie.

Opłaty jednak powyższe łącznie z dodatkiem konsumcyjnym krajowym, dozwolonym ustawą z dnia 15. Kwietnia 1894, Nr. 33. Dz. ust. kraj., nie mogą przenosić od jednego hektolitra piwa kwoty razem 1 zł. 70 ct. w. a., przy palonych zaś napojach spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, kwoty razem 11 ct. w. a. od litrostopnia alkoholu czyli razem kwoty 11 zł. w. a. od hektolitra $^{100}/_{100}$ alkoholu, zaś przy innych spirytusowych względnie słodzonych napojach razem kwoty 5 zł. 50 ct. od hektolitra.

Od opłaty powyższej wolną ma być wódka w tych wszystkich wypadkach, w których w myśl §. 6. ustawy z dnia 26. Czerwca 1888, Nr. 95. Dz. p. p., wolną jest ona od podatku państwowego.

Lwów, dnia 11. Października 1895.

Marszałek krajowy

w zastępstwie:

Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 18. Grudnia 1895. **Część XVI.**

Nr. 75.

Ustawa

z dnia 16. Października 1895, o regulacyi potoku Przegnojówki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Przegnojówki od stawu w Żeniowic do młyna w Krzywicach z dopływami, ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1894, preliminujący koszta robót na 84.000 zł.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze polityczne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. ust. kraj. Nr. 38. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się uskutecznić, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków stron interesowanych w §. 3. pod *c)* wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut przez Władzę polityczną wydać się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod *a) b)* i *c)* mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z tem ograniczeniem, że rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego, odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych, w miarę potrzeby, dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po ukończeniu budowy, ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulacyę gruntów;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń, potrzebnych do konserwacyi wykonanych robót, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym, przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Zagrzeb, dnia 16. Października 1895.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r. **Biliński** w. r. **Ledebur** w. r.

Nr. 76.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. Października 1895, L. 86.214, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 2. Września 1895, Dz. u. kr. Nr. 69, o obwałowaniu lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 1. Czerwca 1895, L. 10.637.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 2. Września 1895, Dz. u. kraj. Nr. 69, o obwałowaniu lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich.

§. 1.

Obwałowanie lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonane w myśl §. 7. ustawy z dnia 2. Września 1895, Dz. u. kraj. Nr. 69 przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i stron interesowanych (Wydziału spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1891, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta robót na 140.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana melioracya obejmuje następujące roboty:

1. obwałowanie lewego brzegu Dunajca na wskazanej w §. 1. przestrzeni;
2. pogłębienie i uzupełnienie głównych rowów osuszających;
3. budowę szluz i przepustów potrzebnych dla odwodnienia gruntów obwałowanych;
4. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat cztery i trwać ma od roku 1895 do roku 1898.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowlanego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 2. Września 1895, Dz. u. kraj. Nr. 69 i nie mogą przekroczyć sumy 140.000 zł. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w czterech równych ratach rocznych, od r. 1895 do r. 1898, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu budowy odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu budowy względnie do kasy krajowej, w równych ratach rocznych, na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ust. wodnej Władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. krajowej ustawy wodnej przez spółkę; a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem Władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania

godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera asystenta i elewa technicznego, 120 zł. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera adjunkta a 150 zł. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytość II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. a. w. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy, asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są w obec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak : mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi jest odpowiedzialny wobec Wydziału krajowego, za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące. oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły,

wykazy i t. p.) a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz z postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej, co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót: jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien Władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (Wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości, lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą, dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedójścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ust. wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności, na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych

z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw, wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na

poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy.

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19. instrukcyi). Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza,
2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz,
3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur,
4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót,
5. odbiór materyałów budowlanych,
6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą,
7. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,
8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany, po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego, są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy sładać swym przełożonym Władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zarządać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya, składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo tudzież technika Wydziału krajowego,

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy,

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału

rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 77.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 16. Listopada 1895, L. 89.796, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 3. Września 1895, Dz. u. kr. Nr. 68, o osuszeniu bagien Stojanowskich, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 16. Października 1895, L. 19.928.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 3. Września 1895 Dz. u. kr. Nr. 68, o osuszeniu bagien Stojanowskich.

§. 1

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich powiatu Kamioneckiego: Stojanów, Tetewczyce, Peratyn, Sieńków i Wolica baryłowa, jest przed-

siębiorstwem krajowem i ma być wykonane w myśl §. 6. ustawy z dnia 3. Września 1895, Dz. u. kr. Nr. 68 przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i stron interesowanych (Wydziału spółki wodnej).

§. 2.

. Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1894, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta robót na 60.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana melioracya obejmuje następujące roboty:

1. Wykonanie głównego rowu osuszającego między Baryłowem a Stojanowem,
2. wykonanie dziewięciu rowów drugorzędnych osuszających,
3. budowę piętnastu szluz do zwilżania osuszonych torfowisk,
4. budowę czterech mostów,
5. utrzymanie powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa i trwać ma od jesieni 1895 do jesieni 1897.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu, pokryte będą z funduszu budowy, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 3. Września 1895, Dz. u. kraj. Nr. 68 i nie mogą przekroczyć razem z kosztami budowy sumy 60.000 zł. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w dwu równych ratach rocznych, od roku 1895 do roku 1896, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu budowy odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dodatek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu budowy względnie do kasy krajowej, w równych ratach rocznych

na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają byćnatychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. krajowej ustawy wodnej Władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. krajowej ustawy wodnej przez spółkę, a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia

unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera - asystenta i elewa technicznego, 120 zł. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera adjunkta, a 150 zł. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13‘2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy, asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec

niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów, na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki, narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej

zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały, i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (Wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowem zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie

odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów

w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy powinien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem odwymiaru było nie możliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych, w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącić należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi i inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19, instrukcyi). Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza,
2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz,
3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur,
4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót,
5. odbiór materyałów budowlanych,
6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą,
7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,
8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany, po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego, są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego,

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy,

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rostrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 78.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 25. Listopada 1895, L. 4368 pr., dotyczące utworzenia c. k. Urzędów podatkowych, oraz i depozytów sądowych w miejscowościach: Delatyn, Skawina, Niepołomice, Budzanów, Nowesioło, Milówka i Żabie.

Na mocy Najwyższych postanowień z dnia 26. Lipca i 5. Września 1895, zostały utworzone nowy Urzędy podatkowe zarazem i sądowe urzędy depozytowe w miejscowościach: Delatyn, Skawina, Niepołomice, Budzanów, Nowesioło, Milówka i Żabie.

Nowe Urzędy podatkowe rozpoczną swoją czynność z dniem 1. Grudnia 1895.

Każdy z wyżej wymienionych 7 Urzędów podatkowych ma oprócz spraw należących do niego jako urzędu podatkowego, zawiadywać depozytami sądowymi c. k. Sądu powiatowego, znajdującego się w jego siedzibie, względnie spełniać także czynności wspólnej kasy sierocej w całym swoim okręgu urzędowym z wyjątkiem Urzędu podatkowego w Budzanowie, gdzie nie ma kasy sierocej.

Z powodu utworzenia wyżej wymienionych nowych Urzędów podatkowych, wyłącza się z dniem 1. Grudnia 1895:

1. gminy położone w powiecie sądowym Delatyn, mianowicie: Bednarówka, Delatyn, Dobrotów, Dora, Glinki, Hołosków, Jabłonica, Jamna, Krasne, Łanczyn, Łojowa, Łuh, Majdan graniczny, Majdan średni, Mikuliczyn, Mołodyłów, Ostaw biały, Ostaw czarny, Potok czarny, Sadzawka, Siedliska, Skopówka, Strupków z Neudorfem, Zarzecze z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Nadwórnie i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Delatynie;

2. gminy położone w powiecie sądowym Skawina, mianowicie: Bodzów, Borek fałęcki z Jugowicami, Brzyczyna dolna i górna, Buków, Chorowice, Gaj, Jurczyce, Kobierzyn, Konary, Kopanka, Kożabniki, Kostrze z Kołem tynieckiem, Kolerzów, Libertów, Lusina, Mogilany, Opatkowice, Pychowice, Radziszów, Rzozów, Samborek, Sidzina, Skawina, Skotniki, Swoszowice z Siarczaną górą, Tyniec, Włosań z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Podgórzu i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Skawinie;

3. gminy położone w powiecie sądowym Niepołomice, mianowicie: Brzezie z Gruszkami, Cichawa, Czyżów, Dąbrowa, Grodkowice z Łysokaniami, Kłaj, Kółko, Krakuszowice, Książnice, Łężkowice, Marszowice z Klęczanami, Niegowic, Niewiarów I. część ze Świdówką, Niewiarów II. część z Jaroszówką i Podgrodziem, Nieznanowice, Niepołomice i Grabie III. część. Pierzchów, Pierzchowiec, Podłęże, Staniątki, Chrość i Podborze, Szarów, Szczytniki i Świątniki dolne, Targowisko, Wola batorska z Chobotem, Wiatowice, Zborczyce, Zabierzów z Wolą zabierzowską z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Bochni i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Niepołomicach;

4. gminy położone w powiecie sądowym Budzanów, mianowicie: Budzanów, Janów miasto, Kobyłowłoki z Papiernią, Laskowce, Mogielnica z Kulczycami, Młyniska, Romanówka, Skomorosze, Słobudka janowska ze Zniesieniem, Wierzbowiec z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Trembowli i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Budzanowie;

5. gminy położone w powiecie sądowym Nowesioło, mianowicie: Bogdanówka, Dobromirka, Hnilice wielkie, Hnilice małe, Hołoszyńce, Hołotki, Huszczanki, Jacowce, Klebanówka, Klimkowce, Koszlaki, Korszyłówka, Koziary, Łozówka, Medyń, Nowesioło, Obodówka, Palczyńce, Pieńkowce, Prosowce, Skoryki, Terpiłówka, Toki, Worobijówka z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Zbarażu i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Nowemsiole;

6. gminy położone w powiecie sądowym Milówka, mianowicie: Brzuśnik, Bystra, Cięcina, Cisiec, Juszczyna, Komesznica, Milówka, Nielędwia, Rajcza I. część, Rajcza II. część, Rycerka dolna, Rycerka górna, Sól, Szare, Ujsoły, Żabnica z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Żywcu i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Milówce;

7. gminy położone w powiecie sądowym Żabie, mianowicie: Jasienów górny, Krzyworównia, Żabie z okręgu c. k. Urzędu podatkowego w Kossowie i wciela się te gminy do c. k. Urzędu podatkowego w Żabiu.

W skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 19. Listopada 1895, L. 50092, podaje się niniejsze obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 25. Listopada 1895.

Nr. 79.

Ustawa

z dnia 17. Listopada 1895, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o wyłączeniu osady Zieleńcze ze związku gminy administracyjnej Semenów i przyłączenie jej do gminy Podgórzany w powiecie Trembowelskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Osada Zieleńcze w powiecie Trembowelskim zostaje wyłączoną ze związku gminy Semenów a wcieloną do związku gminy Podgórzany.

Art. II.

W trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy zostaną Reprezentacye gminne w Semenowie i Podgórzanach rozwiązane, nowe wybory przeprowadzone i nowe Reprezentacye gminne ukonstytuowane.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 17. Listopada 1895.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 80.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zdnia 29. Listopada 1895, L. 73638, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Jezierzany na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. i rozp. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Jezierzany na dalszy pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości 100% na przeciąg lat pięciu, t. j. od r. 1896 aż do końca r. 1900.

Lwów, dnia 29. Listopada 1895.

Marszałek krajowy:
Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 81.

Ustawa

z dnia 7. Listopada 1895, o uzupełnieniu regulacyi rzeki Łęgu, w powiecie Tarnobrzeskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacyi rzeki Łęgu od granicy powiatu Niżańskiego do ujścia do Wisły w powiecie Tarnobrzeskim. ma być wykonanem jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1894, który preliminuje koszta robót na 120.000 złotych w. a., a mianowicie:

a) koszta ubezpieczenia i pogłębienia łożyska Łęgu na przestrzeni uregulowanej w myśl ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. kraj. Nr. 65, na 97.000 złr. w. a.;

b) koszta przedłużenia regulacyi Łęgu od granicy gminy Krawce do granicy powiatu Niżańskiego wraz z ustaleniem i zalesieniem odsypisk, na 23.000 zł. w. a.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów wymienionych w §. 2. pod *a*), oraz pięćdziesięciu procent kosztów wymienionych w §. 2. pod *b*), — razem w kwocie: 50.300 zł. w. a.;

b) państwowy fundusz melioracyjny bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów w §. 2. pod *a*), oraz pięćdziesięciu procent kosztów w §. 2. pod *b*), wymienionych, razem w kwocie: 40.600 zł. w. a., z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) zawiązana w myśl §. 4. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. kraj. Nr. 65, spółka wodna resztą preliminowanych kosztów budowy w kwocie 29.100 zł. w. a., która ma być rozłożoną na uczestników spółki w myśl postanowień obowiązującego statutu z roku 1887.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków Państwa, kraju i spółki wodnej, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą Państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacyi oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Tak Administracyi Państwa, jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, określa instrukcya techniczno-administracyjna z dnia 18. Listopada 1887, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 68.

§. 6.

Co do konserwacyi wykonanych robót, obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 1. Lipca 1886, Dz. ust. kraj. Nr. 65.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 7. Listopada 1895.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r. **Biliński** w. r. **Ledebur** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 18. Grudnia 1895. **Część XVII.**

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1895, L. 76.691, wydane w porozumieniu ż c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sokala na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Sokala na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100% na dalszy przeciąg 4 lat, od r. 1896 do końca 1899.

Lwów, dnia 3. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy;
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 83.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1895, L. 76.690, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Złoczowa na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Złoczowa na pobór dodatku od podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100% na dalszy przeciąg 5 lat, od r. 1896 do końca 1900.

Lwów, dnia 3. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.

Nr. 84.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1895, L. 77.707, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Podhajce na dalszy pobór 100% dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy ustawy z 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za

zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Podhajce na dalszy pobór dodatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości 100%, od roku 1896 do końca 1900.

Lwów, dnia 3. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w r.

Nr. 85.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Grudnia 1895, L. 96.741, którem wydaje się zarządzenia weterynarsko-policyjne, obowiązujące w siedmnastu gminach powiatu Nowotarskiego, celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy płucnej z Węgier.

Na podstawie §§. 3. i 6. ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. Lutego 1880 r. i rozporządzenia wykonawczego (Dz. u. p. Nr. 35. i 36.), zarządza się co następuje:

§. 1.

Zakazane jest bezwarunkowo wprowadzanie (przypęd i przywóz) bydła rogatego z Węgier do politycznego powiatu Nowotarskiego i przeprowadzanie przez ten powiat.

Dla zapobieżenia przemycaniu bydła rogatego z Węgier, tworzy się z gmin i obszarów dworskich, położonych na granicy węgierskiej dwa okręgi rewizyjne, w których osobno do tego przeznaczeni weterynarze prowadzić będą ewidencyę wszystkiego bydła rogatego, nadzorować stan zdrowia tegoż i wykonywać oględziny bydła w rzeźni jakoteż na targach.

Do pierwszego okręgu rewizyjnego z siedzibą weterynarza rewizyjnego w Czarnym Dunajcu, należą gminy i obszary dworskie: Czarny Dunajec, Chochołów, Dzianysz, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone, Witów, Wróblówka, i Załuczne.

Do drugiego okręgu rewizyjnego z siedzibą weterynarza rewizyjnego w Zakopanem, należą gminy i obszary dworskie: Białka, Brzegi, Bukowina, Groń, Kościeliska, Leśnica, Murzasichle i Zakopane.

§. 2.

Wszystkie sztuki bydła rogatego, znajdujące się w wyżej wymienionych gminach i na obszarach dworskich, muszą być wpisane do rejestru, który utrzymywać będą weterynarze rewizyjni.

Nadto musi być każda sztuka bydła rogatego, (wyjąwszy cieląt mniej niż 6 miesięcy liczących), w miejscowościach wyżej wymienionych zaopatrzona znakiem wypalonym na prawym rogu.

W braku prawego rogu ma być znak wypalony na lewym, a w razie braku obydwóch rogów, na szyi.

Gminy i obszary dworskie są obowiązane do współdziałania przy przeprowadzaniu tych czynności.

§. 3.

Bydło rogate, znajdujące się w okręgach rewizyjnych, może być stale wyprowadzone ze swej siedziby tylko za paszportem bydlęcym; również bydło rogate, wprowadzane na stałą siedzibę do miejscowości znajdujących się w okręgach rewizyjnych, musi być opatrzone paszportem.

W okręgach rewizyjnych paszporta wydawać będą naczelnicy gmin, względnie przełożeni obszarów dworskich, według istniejących przepisów, jednak pod tym tylko warunkiem, że właściciel bydlęcia, dla którego ma być wydany paszport, wykaże się przed naczelnikiem gminy względnie przełożonym obszaru dworskiego poświadczeniem zdrowia bydlęcia, wydanym przez weterynarza rewizyjnego w odnośnym okręgu.

Rogate bydło robocze w zaprzęgu, które stanowiska nie zmienia stale, lub też bydło, które tylko na krótki czas będzie wypędzone ze swego stanowiska i napowrót wraca do miejsca siedziby, nie potrzebuje być opatrzone paszportem.

§. 4.

O każdym ubytku lub przybytku bydła rogatego w okręgach rewizyjnych, posiadacz bydła ma donieść w ciągu 48 godzin naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego), jest obowiązany zawiadomić o tem ustanowionego weterynarza rewizyjnego i w czasie jego najbliższej bytności w gminie (na obszarze dworskim), oddać mu poświadczenia zdrowia, na podstawie których wydał paszporta, względnie wręczyć mu paszporta, którymi było opatrzone bydło rogate wprowadzone do gminy.

§. 5.

Odbywanie targów i jarmarków na bydło rogate i inne źwierzęta domowe w okręgach rewizyjnych jest dozwolone.

Czynności oglądacza źwierząt doprowadzonych na targi i jarmarki będzie pełnić weterynarz tego okręgu rewizyjnego, w którym znajduje się miejscowość targowa.

§. 6.

Przy rzezi z konieczności u bydła rogatego — wyjąwszy jeszcze nie cechowane cielęta ssące — należy skórę bydlęcia pozostawić nie zdjętą (nie odartą) przy głowie lub ogonie jakoteż na odciętych dolnych częściach nóg, płuca zaś w klatce piersiowej, a tchawicę w szyi, dopóki ustanowiony weterynarz rewizyjny nie wykona oględzin.

Wszelka inna rzeź bydła rogatego może się odbywać jedynie pod nadzorem ustanowionego weterynarza rewizyjnego.

§. 7.

O padnięciu bydlęcia rogatego należy natychmiast donieść naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego), a tenże ma donieść ustanowionemu weterynarzowi rewizyjnemu.

Zagrzebanie może nastąpić dopiero po wykonaniu sekcyi przez weterynarza, gdy tenże nie zarządzi co innego.

§. 8.

Ustanowieni weterynarze mają obowiązek w przydzielonym sobie okręgu rewizyjnym. sprawdzać liczbę, rodzaj i maść każdej sztuki bydła rogatego, znajdującej się na obejściu i prowadzić ciągłą ewidencyę stanu bydła, starać się, ażeby ono było wyraźnie wypalonym znakiem cechowane, badać peryodycznie stan jego zdrowia, wydawać certyfikaty zdrowia w myśl §. 3. niniejszego rozporządzenia, wykonywać oględziny bydła, przeznaczonego na rzeź i bydła zabitego, jakoteż oglądać bydło rogate i inne źwierzęta doprowadzane na targi i jarmarki.

§. 9.

Właściciel bydła nie ma ponosić żadnych kosztów z powodu interwencyi weterynarskiej, po myśli niniejszego rozporządzenia.

§. 10.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą według ustawy z dnia 24. Maja 1882, (Dz. u. p. Nr. 51).

§. 11.

Niniejszem rozporządzeniem, które wchodzi w wykonanie z dniem 20. Grudnia 1895, zostają uchylone rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 7. Maja 1895, L. 37.328 (Dz. u. k. Nr. 32) i z 2. Października 1895, L. 80.276, (Dz. u. k. Nr. 70).

Sanguszko w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895. Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1895. **Część XVIII.**

Nr. 86.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości o ustanowieniu nowego Sądu powiatowego w Podwołoczyskach.

Sanguszko w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Listopada 1895, L. 24.099, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Podwołoczyskach w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59. Dz. pr. państwa, ustanawia się w okręgu Sądu obwodowego w Tarnopolu dla następujących 13. gmin z obszarami dworskimi, a to:

1. Czerniszówka, Dorofijówka, Kaczanówka, Kamionki, Mysłowa, Orzechowiec, Podwołoczyska, Rosochowaciec, Staromiejszczyzna, Supranówka i Zadniszówka, z okręgu Sądu powiatowego skałackiego, — i

2. Bogdanówka i Korszyłówka, z okręgu Sądu powiatowego Nowesioło — Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Podwołoczyskach.

Z dniem rozpoczęcia działalności tego Sądu, który później będzie oznaczony i podany do wiadomości, odłączone będą wyżej wymienione gminy z obszarami dworskimi z okręgów ich dotychczasowych Sądów powiatowych.

Z tym samym dniem wyłączoną będzie gmina Zarubińce z obszarem dworskim z okręgu Sądu powiatowego w Grzymałowie, a przyłączoną do Sądu powiatowego w Skałacie; następnie będą gminy Suchowce i Szelpaki z obszarami dworskimi wyłączone z okręgu Sądu powiatowego w Zbarażu, a przyłączone do Sądu powiatowego w Nowemsiole.

Gleispach w. r.

Nr. 87.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości o ustanowieniu nowego Sądu powiatowego w Ottynii.

Sanguszko w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Listopada 1895, L. 24.099, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Ottynii, w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59. Dz. pr. państwa, ustanawia się w okręgu Sądu obwodowego w Stanisławowie dla następujących 19 gmin z obszarami dworskimi, a to:

1. Babianka, Grabicz, Krasiłówka, Krzywotuły-nowe, Krzywotuły-stare, Ottynia, Uhorniki, Winograd, Worona i Zakrzewce z okręgu Sądu powiatowego w Tyśmienicy;

2. Bohorodyczyn, Hostów, Konstantynówka i Targowica z okręgu Sądu powiatowego w Tłumaczu;

3. Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków z okręgu Sądu powiatowego w Delatynie — Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Ottynii.

Z dniem rozpoczęcia działalności tego Sądu, który później będzie oznaczony i podany do wiadomości, odłączone będą wyżej wymienione gminy z obszarami dworskimi z okręgów swoich dotychczasowych Sądów powiatowych.

Gleispach w. r.

Nr. 88.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr., względem wyłączenia miejscowości Bogdanówka i Korszyłówka z okręgu c. k. Starostwa w Zbarażu i wcielenia ich do okręgu c. k. Starostwa w Skałacie.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 30. Listopada 1895, L. 5587/M. I., zostają gminy i obszary dworskie Bogdanówka i Korszyłówka wyłączone z okręgu c. k. Starostwa w Zbarażu i wcielone do okręgu c. k. Starostwa w Skałacie.

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem rozpoczęcia czynności nowego c. k. Sądu powiatowego w Podwołoczyskach.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 89.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr., względem wyłączenia miejscowości Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków z okręgu c. k. Starostwa w Nadwórnej i wcielenia ich do okręgu c. k. Starostwa w Tłumaczu.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Listopada 1895, L. 5587/M. I., zostają gminy i obszary dworskie Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków wyłączone z okręgu c. k. Starostwa w Nadwórnej i wcielone do okręgu c. k. Starostwa w Tłumaczu.

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem rozpoczęcia czynności c. k. Sądu powiatowego w Ottynii.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 90.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Grudnia 1895, L. 95.095, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, o regulacyi Przegnojówki z dopływami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 19. Października 1895, L. 20.627.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, o regulacyi Przegnojówki z dopływami.

§. 1.

Regulacya potoku Przegnojówki od stawu w Zeniowie do młyna w Krzywicach z dopływami jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonana w myśl §. 7. ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i stron interesowanych (Wydziału spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1894, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta robót na 84.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana melioracya obejmuje następujące roboty:

1. regulacyę potoku Przegnojówki na przestrzeni wskazanej w §. 1;

2. regulacyę potoku Jaktorowskiego od ujścia do Przegnojówki aż do gościńca rządowego w Słowicie;

3. wykonanie pięciu rowów osuszających;

4. budowę siedmiu mostów (3 na potoku Przegnojówce, 1 na potoku Jaktorowskim i 3 na rowach osuszających), tudzież jedenastu przejazdów (brodów);

5. budowę trzech szluz do nawodnienia (1 na potoku Przegnojówce, 2 zaś na potoku Jaktorowskim);

6. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat trzy i trwać ma od jesieni 1895 do jesieni 1898.

W czasie tym wzbronione są wszelkie z projektem sprzeczne budowle prywatne na potoku Przegnojówce i jej dopływach na przestrzeni objętej regulacyą.

§. 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kraj. Nr. 75, i nie mogą przekroczyć sumy 84.000 zł. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w trzech równych ratach rocznych, od roku 1895 do roku 1897, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu regulacyjnego, odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dodatek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego względnie do kasy krajowej, w równych ratach rocznych na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być na-

tychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. krajowej ustawy wodnej Władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. krajowej ustawy wodnej przez spółkę; a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera-asystenta i elewa technicznego, 120 zł. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera-adjunkta a 150 zł. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. a. w. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy, asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie

wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia dycyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów, na budowę użyć się mających.

Kierownik bndowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstąwie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej

zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały, i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (Wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie

odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat

w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz;

3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;

4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

5. odbiór materyałów budowlanych;

6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą;

7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany, po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego od-

działu rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rosztrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 91.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Grudnia 1895, L. 102.388, o zmianie przepisów o spoczynku niedzielnym w przemyśle handlowym dla gminy miasta Białej.

Na podstawie §. 1. art. IX. ustawy z dnia 16. Stycznia 1895 (Dz. p. p. Nr. 21), c. k. Namiestnictwo po wysłuchaniu gminy i właściwego stowarzyszenia przemysłowego zmienia dla gminy miasta Białej zawarte w §. 4. rozporządzenia z dnia 30. Kwietnia 1895 (Dz. u. kr. Nr. 31) przepisy o spoczynku niedzielnym w sposób następujący:

„Praca przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym w obrębie gminy miasta Białej, dozwolona jest w niedzielę od 7-ej rano do 12-tej w południe."

Inne przepisy powołanego rozporządzenia c. k. Namiestnictwa, pozostają niezmienione.

Ogłoszenie niniejsze wchodzi natychmiast w wykonanie.

Lwów, dnia 28. Grudnia 1895.

Nr. 92.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. Grudnia 1895, L. 78.983, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Stanisławowie.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Stanisławowie za leczenie i pielęgnowanie chorych, od dorosłych w kwocie 52 kr. a. w., a od dzieci w kwocie 40 kr. w. a. począwszy od 1. Stycznia 1896.

Lwów, dnia 12. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 93.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 23. Grudnia 1895, L. 83.062, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Sądowa Wisznia na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sądowa Wisznia na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych w wysokości po dwa (2) ct. w. a.

od jednego litra w latach od r. 1896 do końca Grudnia 1901, pod warunkami wymienionymi w ustawie z dn. 28. Listopada 1883, Nr. 75. Dz. u. kr.

Od opłaty tej jednak mają być wolne napoje spirytusowe we wszystkich tych wypadkach, w których przyznane im jest według §. 6. ustawy z dnia 20. Kwietnia 1888, Nr. 95. Dz. u. p. uwolnienie od podatku konsumcyjnego na rzecz skarbu państwa.

Lwów, dnia 23. Grudnia 1895 r.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. J. Wereszczyński w. r.